

H.z.Muhammed (sav)

RESİMLİ KİTAPÇIĞI

TURKISH

İslam Peygamberi

H.z. MUHAMMED ﷺ

Biyografisi ve İslam
Medeniyetinin Ahlâki
Temelleri

MUHAMMAD

Birinci Baskı

(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere
rahmet olarak gönderdik.

(Enbiya Suresi 107.âyet)

İslam Peygamberi

HZ. MUHAMMED ﷺ

H.z. Muhammed'in hayatı ve hadis-i şerifleri
aracılığıyla İslam Medeniyetinin Ahlâki
Temelleri'ni tanıtan resimli cep rehberi

Tercüme: Suna Durmaz

Birinci Baskı

MUHAMMAD POCKET GUIDE

Telif hakları saklıdır

Avusturalya İslam İlimleri Araştırma Merkezi- Sidney

www.isra.org.au

Copyright © Osoul Center

Uyarı:

Bu kitabın tüm hakları saklıdır. Yazarından yazılı izin alınmadan, hangi vesile ile olursa olsun, bu kitabın tümünün veya bir kısmının yeniden basımı yapılamaz.

Görüş ve istek bildirimleri için:

info@muhammadpocketguide.com

urmazsuna@yahoo.com

İSBN: 978-0-9807277-7-7

,Birinci Baskı, Mart

www.guidetoislam.com

AÇIKLAMALAR:

* Resimli cep rehberi tarzında hazırlanmış olan bu kitap, Hz. Muhammed'i (sav) ve öğretilerini ve bu öğretilerden süzülen İslam medeniyetinin ahlâki ve rûhi temellerini tanıtmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda, Hz. Muhammed'in (sav) insanlığa yapmış olduğu büyük hizmeti gözler önüne sererek, okuyucunun bu yüce insana karşı saygı ve muhabbet duymasını hedeflemektedir.

* Bu kitabın uluslar arası standartlara uygun bir cep rehberi şeklinde tasarlanması ve bölümlere ayrılmasında, Avusturyalı ve Batılı uzmanlara danışılmış; kitap tasarım alanında meşhur olan Berlitz ve UBD şirketlerinin metodları uygulanmıştır.

* Bu kitabın amacı Hz. Muhammed'in (sav) hayatını tafsilatlı bir şekilde anlatmak değildir. Bu yüzden; hadis-i şeriflerin içeriklerini ve anlamlarını bozmadan, konular özetlenerek takdim edilmiştir. Hadis-i şerifleri seçerken de sahih olmasına ayrıca özen gösterilmiştir.

* Bu kitap hazırlanırken, farklı yaş ve kültür seviyesindeki okuyucular dikkate alınarak yalın bir dil kullanılmasında titiz davranılmıştır. Okuyucu arzu ettiği bilgiye kolaylıkla ulaşım zevkle okuyabilsin diye, başlıklı paragraf kullanılarak konular akıcı bir şekilde anlatılmıştır.

* Bu kitaba "İslam Peygamberi Hz. Muhammed (sav)" ismi verilmiştir. Çünkü, müslüman olmayan insanların nazarında Hz. Muhammed (sav) İslam'ın Peygamberidir ve İslam dininin tüm dünyaya yayılmasına sebep olandır. Müslümanların nazarında ise, Hz. Muhammed (sav) sadece müslümanlara gönderilmiş olan bir Peygamber değildir. Hz. Muhammed (sav) insanları karanlıklardan kurtarıp aydınlığa çıkarsın diye Allah'ın tüm insanlığa göndermiş olduğu bir elçi ve kendinden önceki kavimlere gönderilen peygamberlerin sonuncusu olan "Hâtemü'l Enbiyâ" dır.

* Bu kitabın ana hedefi Hz. Muhammed'i (sav) tanıtmak olduğu için, daha çok Hz. Muhammed (sav) isminin kullanılmasına gayret edilmiştir. Nâdiren Rasûlullah (sav) veya Hz. Peygamber (sav) diye yazılmıştır. Bu fikrin ön plana çıkarılmasını desteklemesi için de, meşhur hattatların Hz. Muhammed (sav) isimli levhalarına kitapta sık sık yer verilmiştir.

* Bu kitapta Hat Sanatlarına ve İslam Mimarisine özel bir bölüm ayrılmış; İspanya el- Hamra Sarayı, İstanbul Sultan Ahmet Camii gibi İslam âleminin bir çok seçkin tarihi eserleri ve yapıtlarının fotoğraflı kısa tanıtları yapılmıştır.

"Benim ve benden önceki peygamberlerin
örneği, güzel bir bina yapıp bir tuğla
eksik bırakan insanın örneğine benzer.
İnsanlar o evi dolaşıyorlar ve bundan daha
güzeline görmedik ancak bir şu tuğla yeri
eksik olmasaydı derler. İyi bilin ki, işte
o tuğla benim ve ben Peygamberlerin
sonuncusuyum"

(Buhâri / el- Câmiü el-sahih 4735-4734)

Önsöz

Bütün nimetlerin gerçek sahibi olan Yüce Allah'a sonsuz hamd olsun. Âlemlere rahmet olarak gönderilen ve Allah Teâlâ'dan insanlığa hidâyet dâveti getiren Hz. Muhammed'i (sav) tanıtmaya vazifesiyle beni onurlandırması ve bu görevi yapabilmem için bana yeterli vakit ve imkanlar sunmasından dolayı Rabbime minnettarım.

Bu cep rehberini hazırlarken, yardımcı arkadaşlarımla beraber çok zevkli vakitler geçirdim. Çalışma esnasında, iyi işler yapabilmek için o işe kendini adanmak ve yeterli vakit ayırmak gerektiğini öğrendim. Doğru bilgi altından daha değerlidir ve yazmak da büyük sorumluluktur. Bu yüzden; doğru bilgiyi elde etmek için dürüst ve çok titiz araştırma yapmak gerekmektedir.

Resimli cep rehberi tarzında hazırladığımız bu kitap, Hz. Muhammed'i (sav) ve öğretilerini ve bu öğretilerden süzülen İslam medeniyetinin ahlâki ve rûhi temellerini tanıtmayı amaçlamaktadır. O medeniyet ki, insanlık tarihinde bir dönüm noktası meydana getirmiş; tıp, mühendislik, fizik, matematik, kimya, eczacılık, mimarlık ve edebiyat gibi daha nice ilimler onun sayesinde büyük gelişme kaydetmiştir.

Hz. Muhammed (sav) kendini insanlara tanıtırken, Yüce Rabb olan Allah Teâlâ'nın insanoğluna hediye olarak gönderdiği barış ve hidâyet dinine dâvet eden "RASÛLULLAH / Allah'ın Elçisi" (sav) olarak tanıtmıştır. Hz. Muhammed'in (sav) getirdiği İslam dini; ucsuz bucaksız evren ve içinde bulunan tüm varlıkların bir Yüce Yaratıcı tarafından yaratıldığını ve bu Yüce Yaratıcının eşi, benzeri ve ortağının bulunmadığını, şaşkınlık içinde kendine hidâyet yolu arayan insana kim olduğunu ve nereden gelip nereye gideceğini bildirmektedir. Evet, Allah'dan gelenlerin Allah'a dönmesi haktır.

Buna binaen; insanoğlu da belli tarihlerde dünyaya gelir ve belli tarihlerde de ondan ayrılır; yapmış olduğu işlerden başka geride hiçbir eser bırakmaz. Dünyadan göçüp giden insanlar; kendilerini yaratan Rabb'e döndükten sonra, hayatları boyunca, yaratılışlarının gayesine uygun işler yapıp yapmadıkları hususunda kıyamet gününde Zât-ı İlâhî'nin huzurunda hesap verecekler ve 6 hesap defterlerini de bizzat kendi gözleriyle göreceklerdir.

“Artık kim zerre ağırlığına bir hayır işlerse onun mükâfaatını görecektir.

“Kim de zerre ağırlığına bir kötülük işlerse onun cezasını görecektir” (Zilzâl suresi 7-8. âyetler)

Cenâb-ı Hakkın insanoğluna gönderdiği hidâyet dâveti (Tek İlah/ Tevhid) ebedidir. İlk insan ve ilk Peygamber olan Hz. Âdem'den (as) beri gönderilen tüm peygamberler kendi kavimlerine aynı dâveti yapmışlardır. İşte, Hz. Muhammed (sav) de, önceki peygamberler gibidir. Hz. Muhammed (sav) alçak gönüllü bir insandır. Öyleki; kendini, büyük ve güzel bir binanın eksik kalan tuğlasını tamamlayan tuğla olarak vasıflandırmıştır. Allah Teâla Hz. Muhammed'i (sav) semâvi bir kitap olan Kur'ân-ı Kerim ile teyid etmiştir. Ancak; lafız ve mânâ olarak Kelâmullah ve Mu'cizü'l Beyân olan Kur'ân-ı Kerim, Tevrat, İncil ve diğer semâvi kitaplardan farklıdır. Hâfız olan Cenâb-ı Hak, insanoğlunu doğru yola ileten ilâhi kitap olarak kıyâmete kadar kalsın diye Kurân-ı Kerim'i muhâfaza edeceğini vaad etmiştir. Bu yüzden; Kur'ân-ı Kerim âyetlerinde insan eliyle ne bir eksiltme, ne de artırma yapılması söz konusu olmamıştır.

Hız. Muhammed'in (sav) hayatı, sadece müslümanların değil, tüm insanlığın istifade edebileceği büyük bir başarı öyküsüdür. Hız. Muhammed'in (sav) biyografisini dikkatlice okuyanlar; onu, yaşamında, davasında ve mücadelesinde elindeki imkanlar ölçüsünde sebeplere tutunan normal bir insan olarak görecektir.

Hız. Muhammed'in (sav) siyaset, toplum ve iktisadi alanlardaki başarıları bir mucize eseri olarak kolaylıkla meydana gelmemiştir. Bilakis; bu başarılar, önce Allah'ın inâyeti ve yardımıyla, sonra da ciddi ve düzenli bir çalışma, fedakarlık, mücadele, ihlas, sevgi ve davaya iman neticesinde elde edilmiştir. Hız. Muhammed (sav), normal bir insanın hayatında görebileceği her hali yaşamıştır. Zenginlik ve fakirlik, açlık ve tokluk, güven ve korku, sıhhat ve hastalık, sevinç ve hüzün gibi insani haller, Hız. Muhammed'in (sav) hayatında

da yer almıştır. Genç olmuş; eş, baba, dede, öğretmen, komutan, devlet başkanı, Peygamber ve Rasûlullah olmuştur.

H. Muhammed (sav) geçimini sağlamak için ticaret ve çobanlık yapmış; çevresinde güvenilir ve başarılı bir tüccar olarak tanınmıştır. Ticaretin gereği kaybettiği de olmuştur, kazandığı da. Borç almıştır ve borç vermiştir. Hatta, vefat ettiğinde savaşlarda giydiği zırhı Medinelî bir Yahudinin elinde borcuna karşılık olarak rehindi.

H. Muhammed (sav) âdil bir idareci idi. Medine’de Müslümanlar, müşrikler ve Yahudiler arasında daima adâletle hükmetmiştir. Savaşlarda İslam ordusuna bizzat kendi komutanlık yapmış; bu savaşların bazılarında galip gelmiş, mağlup olduğu da olmuştur. H. Muhammed (sav) içinde bulunduğu her halde, Allah’ın insanlığa göndermiş olduğu İslam’ı en güzel şekilde bildirmiştir. H. Muhammed (sav), İslam dinini gerek sözleriyle gerekse fiilleriyle eksiksiz olarak tatbik etmiştir. Öyle ki, sahabeler kendisini vasfederken “Yeryüzünde yürüyen Kurân” olarak tarif etmişlerdir. H. Muhammed (sav), insanlara imanlarıyla hayatlarına müsbet değerler katmanın yollarını öğretmiştir. Bu öğretiyeye göre; inanan insanın hayatında depresyon, nefret ve umutsuzluğa asla yer yoktur. Bilakis; müminin hayatı muhabbetullah, varlıkların Allah adına sevilmesi, kader ve kazaya rıza, huzur ve başarılarla doludur.

H. Muhammed’in (sav) öğrettiği değerler; insana mutlu ve onurlu bir yaşam sağlar. Aileye; huzur ve muhabbetle dolu bir yuvanın ne şekilde meydana getirileceğini öğretir. Toplumu; adâlet, eşitlik, ahlak ve fazilet, muhabbet ve kardeşlik üzerine kurar. Yabancı devlet ve milletlerle olan dış ilişkileri; barış, karşılıklı menfaat elde etme, yardımlaşma üzerine tesis eder.

H. Muhammed (sav) vefat ettikten sonra, miras olarak, geride Yüce Allah’ın ezeli kelâmı olan Kur’ân-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye dediğimiz Hadis-i Şerifleri bırakmıştır. Müslümanlar da, Sevgili Peygamberlerinden aldıkları bu yüce mirası nesilden nesile aktararak büyük bir titizlikle muhâfaza etmişlerdir.

muhammadpocketguide@gmail.com
info@guidetoislam.com

Osoul Center

IACA-Dubai

Teşekkür ve Takdir

Bu çalışmada bize verdikleri büyük desteklerinden dolayı, aşağıdaki kuruluşlara özel teşekkürlerimizi sunuyoruz:

Uluslar arası Yardım Teşkilatı “ Munazzamatü el-Nusra
el- Âlemiyye”

Medine Araştırmalar Merkezi “ Merkezü'l Buhûs’/
Medine-i Münevvere

Dubai İslami İşler ve Yardım Faaliyetleri Dairesi “
Dâiretü Şuun el- İslamiyye ve'l Amel el- Hayri”

Malezya İslam İşleri Yüksek Dairesi (JAKİM)

Katar İslam Kültür Merkezi (FANAR)

Ürdün Evkaf Bakanlığı

Kuveyt Evkaf Bakanlığı

Bahreyn el- Fatih Camii

FİHRİST

- 1. Şehâdetler** **14**
Müfekkirlerin Hz. Muhammed (sav) hakkındaki şehâdetleri
- 2. Hz. Muhammed'in (sav) vasıfları** **20**
- 3. Hz. Muhammed'in (sav) biyografisi** **26**
Hz. Muhammed'in (sav) biyografisi, öğretileri, iş ve aile hayatının özeti
Risâletten ölümüne kadar meydana gelen önemli olaylar
Biyografisiyle ilgili mekanların fotoğrafları
- 4. Peygamberlik ve Risâlet** **68**
Hz. Muhammed (sav) nasıl Peygamber oldu ve ilk vahiy nasıl geldi?
İslam dini neye dâvet ediyor?
Hz. Muhammed (sav) Hz. İbrahim, Hz. Musa ve Hz. İsa (üzerlerine selâm olsun) hakkında ne söylemiştir?
- 5. Ahlak ve Medeniyet** **104**
Hz. Muhammed (sav) İslam medeniyetinin ahlâki temellerini nasıl kuvvetlendirip sabitleştirdi?
Hz. Muhammed (sav) toplum hayatına hangi müsbet değerleri kattı?
Hz. Muhammed'in (sav) eğitim, kişisel gelişim ve kişisel kontrol hakkındaki öğretileri nelerdir?
Hz. Muhammed (sav) toplum içi sosyal ilişkiler, ekonomi ve gayr-i müslimler hakkındaki öğretiler nelerdir?
- 6. Kadın** **134**
İslam'da kadın hakları
Hz. Muhammed (sav), toplumda yaygın olan çok evliliği olduğu gibi kabul etmiş mi? Yoksa, ilâhi bir kanunla çok evliliği sınırlamış mıdır?
Hz. Muhammed (sav), tek kadınla 25 yıl evli kaldıktan sonra, eşinin vefat etmesi üzerine birden fazla evlilik yapmasının hikmetleri nelerdir?

7. Adâlet ve İnsan Hakları

154

İslam'da özgürlük, eşitlik, adâlet, emniyet, can ve mal güvenliği, ifâde ve inanç özgürlüğünün korunması. Hz. Muhammed'in (sav) savaş ve yabancılara karşı muâmeleler hususundaki öğretileri.

8. Çevre

166

İslam'da doğayı koruma, hayvanlara karşı şefkatli olma ve helal et anlayışı.
İslam'ın yeryüzünü imar etme, çevreyi gezelleştirme ve doğal kaynakları kullanma mefhumlarına bakışı.

9. Mûcize

176

Kur'ân-ı Kerim'in ebedî mûcize olarak kabul edilmesinin sebebi nedir?

Modern bilim keşfetmeden önce, Kurân-ı Kerim'in 14 asır öncesinden keşfetmiş olduğu ilmi hakikatler hangileridir?
Kur'ân-ı Kerim'in Kelâmullah ve insanoğluna gönderilen bir ilâhi mesaj olduğunu nasıl anlarız?

10. Hadis-i Şerifler

190

Hiz. Muhammed'in (sav) hadis-i şeriflerinden bir demet.
Hz. Muhammed'in (sav) yiyecekler, içecekler ve bunlardaki tıbbî mûcizler hususundaki öğretileri.

11. Sonuç

206

12. Hat Sanatları ve İslam Mimarisi

216

Farklı milletlere mensup sanatçıların Hat ve İslam sanatları levhalarından örnekler.
Çeşitli ülkelerdeki meşhur camiler ve İslam yapı sanatlarından örnekler

13. Kaynakça

270

Kuveytli Hattat Ferid el-Ali'nin "Muhammediyât" adlı koleksiyonundan bir levha.

"Muhammedün Rasûlullah" ibâresi üzerine yazılan levhada, " Ha" harfî câmi kubbesi şeklinde tasarlanmış. Câminin etrafı ise, "Muhammed" isminin yazılmasında hârîka bir geometrik üslup kullanılarak altıgen surlarla çevrilmiş.

Muhammed ismi Arapçada "çokça övülen kişi" anlamındadır. İnsanlar, Hz. Muhammed'in (sav) tertemiz hayatını ve yaptığı hayırlı işleri çokça överler. Gerçekten de, Hz. Muhammed (sav) sürekli olarak övülmeye layık olan bir yüce insandır.

Müfekkirlerin şehâdetleri

1. BÖLÜM

John Adair:

İngiliz Liderlik Uzmanı ve "The Leadership of Muhammed / Muhammed'in (sav) Liderliği" adlı kitabın müellifidir. Aynı zamanda da, BM. Liderlik Araştırmaları Dairesinde yöneticidir.

"İslam düşüncesinde; örnek alınan liderler hem yüce şahsiyettirler hem de alçak gönüllü; hem ileri görüş sahibi, hem de ilham yeteneğine sahiptirler. Aynı zamanda da kendilerini halklarına adanmışlardır. Bu sayfaları okuduğunuzda, Muhammed'in bu ideale ne derece uyduğuna sizin kendinizin hükmedebileceğinizi umuyorum. Bu kitaptaki iddiam, Muhammed Peygamber'in hayatında defalarca ortaya çıkan bu ideal liderliğin, bizim bildiğimiz liderliğin doğası ve uygulaması hakkındaki evrensel gerçeğe mutabık olduğunu göstermektir."

William Montgomery Watt

(1909 – 2006) İskoç tarihçi ve Edinburg Üniversitesi Arapça ve İslam Araştırmaları Bölümünden emekli Profesör. Aynı zamanda da "Muhammed Mekke'de" adlı kitabın müellifidir. (Oxford 1953 sh.52)

"Kendisine yapılan zulümlere karşı hazırlıklı olması ve inancı uğruna bunlara katlanması, kendisine inananların yüksek ahlak karakterine sahip olmaları, onu lider olarak kabul etmeleri ve ulaştığı başarılarla derin saygı duymaları, ondaki dürüstlüğün esaslı olduğunu savunmaktadır. Ne yazık ki, tarihin büyük figürleri (şahsiyetleri) arasında, Batıda, Muhammed kadar az takdir edilen olmamıştır."

Mahatma Gandhi

(1869 - 1948) Hindistan bağımsızlık hareketinin siyasi ve mânevi lideri.

"Milyonlarca insana tartışmasız bir şekilde tesir edip kalplerine sahip olan o en iyi insanı tanımak isterdim. O günlerin hayat entrikaları içinde İslam'a yer kazandıran şeyin kılıç olmadığına kesinlikle ikna olmuş durumdayım. Bu da, Muhammed Peygamber'in sadeliği, kendini daima geri planda tutması, vaadlerini yerine getirmekte titiz olması, sahabelerine ve kendine inanlara olan bağlılığı, cesareti, korkusuzluğu, Allah'a ve yüklendiği Risâlet görevine karşı kesin imanı sebebiyledir. Onun hayatını anlatan kitabın ikinci cildini kapattığımda, muhteşem hayatıyla ilgili okuyacak bir şeyimin olmamasından dolayı üzüldüm"

Alphonse de Lamartine

(1790 - 1869) Fransız Şâir, Politikacı ve "Histoire De La Turquie / Türk Tarihi" adlı kitabın müellifidir. Histoire De La Turquie, Paris 1854 2. cilt sh: 276-277

"Düşünür, hatip, öncü, yasamacı, savaşçı, fikirlerin fatihi, 20 dünya imparatorluğu ve bir de mânevi imparatorluk (ümme) kuran; işte budur Muhammed. İnsanın büyüklüğünü ölçebilecek bütün standartlar göz önüne alındığında, şöyle de sorabiliriz: Ondan daha büyük var mı?"

William Durant

(1885-1981) Tarihçi, düşünür ve "The Story of Civilization / Medeniyet Hikayesi" adlı eserin müellifidir. 4. Cilt. 4. Bölüm sh:25

Onun "Son derece övülmüş" anlamındaki ismi, Kitâb-ı Mukaddes'in bazı bölümlerindeki " gelişinden önceden haber verilen" ile örtüşmektedir. Muhammed'in daha önce kendi başına bir şey yazdığı bilinmiyordu. O bir Kâtipti*. Görünürde okur-yazar olmaması, onun, Arap dilindeki en meşhur ve en belîğ kitabı oluşturmaya (kendisine vahyedilen ve böyle de kabul edilen Kurân-ı Kerimi aktarma) ve ancak yüksek eğitilmiş kişilerin nâdiren ulaşabildikleri insanları idare edebilme anlayışını elde edinmesine engel olmamıştır."

Not: Kâtip (Amanuensis) kelimesi kendisine dikte edileni yazan kişi anlamındadır. William Durant "composing" (oluşturma) kelimesi kullanıyor ki, bu İslami bakış açısından kabuledilemez bir görüştür. Çünkü; Müslümanlar Kur'an-ı Kerim'in Allah tarafından Cebriîl vasıtasıyla Hz. Muhammed'e (sav) vahyedilen ilâhi bir kitap olduğuna inanırlar.

Johann Wolfgang Von Goethe

Büyük Alman düşünür, Şâir ve "Noten und Abhandlungen zum Westlichen Dvan / Doğu- Batı Divanı" adlı meşhur eserin müellifidir.

"O bir şâir değil, Peygamberdir. Bu yüzden, onun Kur'an'ı ilâhi bir yasa olarak görülmelidir; insanın yazmış olduğu eğitim veya eğlence kitabı olarak değil."

Thomas Carlyle

(1795 - 1881) İskoç Tarihçi, Filozof ve "Hero, Hero Worship and Heroic in History/ Kahramanlar, Kahramanlara Tapma ve Kahramanlık Tarihi" adlı eserin müellifidir.

"Nasıl olurda; tek başına bir adam, birbirleriyle savaşan kabileleri ve göçebe bedevileri sadece 20 yılda en güçlü ve en medeni bir ulus haline getirebilir!"

Not: Thomas Carlyle tarihi şahsiyetleri koordinatlar olarak kullanarak insan zekasının gelişiminin resmini çizme girişiminde bulunmuş ve kitabında "Hero as a Prophet / Peygamber olarak bir kahraman "başlığı altında Hz. Muhammed'e (sav) özel bir bölüm ayırmıştır.

Reverend Reginald Bosworth Smith

(1839-1908) İngiliz din adamı ve "Muhammed ve Muhammedanizm /Muhammed ve Muhammedilik" adlı eserin müellifidir.

"Devlet başkanı, aynı zamanda da Kilisenin başı, hem Sezar hem de Papa; fakat Papa'nın talepleri olmaksızın Papa, Sezar'ın yasaması olmaksızın, onu bekleyen bir ordu olmaksızın, kanunları olmaksızın, bir sarayı olmaksızın ve sabit bir geliri olmaksızın bir Sezar'dı. Şimdiye kadar herhangi bir insanın İlâhi bir hak ile yönettiğini söylemeye hakkı olsaydı, bu Muhammed olurdu. Çünkü; enstrümanları ve onların desteği olmadığı halde, bütün gücü elinde tutuyor. O güce bürünmeyi önemsememiştir. Onun özel yaşamındaki sadeliği, toplumsal hayatıyla da uyumluydu."

Leo Tolstoy

(1828 - 1910) Meşhur Rus düşünür ve yazarı ve dünya klasikleri arasına girmiş olan "Harp ve Sulh" un müellifidir.

"...Bunu söylemek ne kadar tuhaf olsa da benim için Muhammedilik, Haça tapmaktan (Hıristiyanlık'tan) mukayese edilemeyecek kadar yüksekte duruyor. Eğer insan, seçme hakkına sahip olsaydı, aklıbaşında olan her bir insan, şüphe ve tereddüt etmeden Muhammediliği; tek Allah'ı ve onun Peygamberini kabul ederdi."

Maurice Bucaille

(1920 - 1998) Fransız tabip ve "The Bible, The Qur'an and Science / İncil (Tevrat/ İncil) Kur'an ve Bilim" adlı kitabın müellifidir.

"Kur'ân'ı tamamen objektif ve önyargılar olmaksızın inceledim. Çeşitli mevzuları arz eden Kur'ân metinlerinin modern ilmin bilimsel verilerine mutabık olması beni dehşete düşürdü. Muhammed asrındaki ilim seviyesine bakacak olursak, Kur'ân'da sözü geçen ilmi hakikatlerin beşer sözü olması imkansızdır. Nasıl olur da, okuma-yazma bilmeyen bir insan ilmi özellikleri kesin olan mevzulara hatasız bir şekilde açıklık getirebilir?"

Hiz. Muhammed'in sıfatları ﷺ

Hiz. Muhammed'in (sav) vasıflarının yazılı olduğu levhalara "Hilye-i Şerif" denir. Bu levhalar; genellikle, hat sanatında usta derecesine ulaşmış olan hattatlar tarafından yazılır. Yukarıdaki Hilye-i Şerife levhası ise, İspanyolı hattat Nuria Garcia'nın eseridir.

Hiz. Muhammed'in (sav) sıfatları ve seçkin husûsiyetleri (Şemâil)

İslam dini, evrenin yaratıcısıyla olan ilâhi bağları sebebiyle, ayırım yapılmaksızın bütün Peygamberlere derin saygı duyulmasını emreder.

Bu yüzden; Müslümanlar, Peygamber resimlerinin çizilmesinin haram olduğuna inanırlar. Müslümanlar; ne Hz. Muhammed'in (sav), ne de diğer Peygamberlerin resimlerini çizmişlerdir. Ancak; Rasûlullah'ın yaşadığı dönemi anlatan kitaplar Hz. Muhammed'in (sav) şekli ve ahlâki vasıf ve sıfatlarını çok dikkatlice anlatan rivâyetlerle doludur.

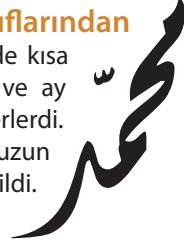
Hiz. Muhammedin (sav) karakteri

Sakin ve yumuşak huyluydu. Kaba ve katı değildi. Kendisine 10 yıl hizmet etmiş olan Hz. Enes'in (ra) şehâdetine göre, hizmetçisine bir defa dahi "Uff!" dememiştir. Gülmelerinin çoğu tebessüm şeklindeydi. Ashâbına şaka yapardı ve şaka yaparken de dâima doğru söylerdi. Çirkin ve müstehcen sözlü değildi. Sözleri ve fiilleri edepli idi. Asla yüksek sesle konuşmaz ve bağırıp çağırmazdı.

İşte Hz. Muhammed'in (sav) vasıflarından bazıları:

Orta boylu olup, ne uzun ne de kısa idi. Mübârek çehresi pembe- beyaz idi ve ay gibi parlardı! Onu görenler hemen severlerdi. Mübârek gözleri kara ve iriydi. Sakalları çok uzun olmayıp gür idi. Şişman ve göbekli değildi. Karnı dümdüz olup göğüs hizasıdaydı. Yürüdüğünde canlı canlı yürür, ayaklarını yere sürmezdi. Geriye dönüp bakmak gerektiğinde, bütün vücuduyla dönerdi.

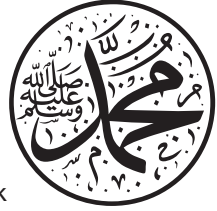
Hz. Muhammed'in (sav) sözlerinin vasfı

Konuşurken az ve öz konuşurdu. Konuşması akıcı ve belâğatliydi. Bir şeyi tekit etmek istediğinde üç defa tekrar ederdi. Münakaşayı sevmezdi. Ayıplayan ve çok öven değildi. Doğru sözlüydü. Sözlerini sadece Allah rızası için sarfederdi. Münakaşa ve yalandan şaka yapmak husûsunda ashâbına şunları söylemişti:

"Ben, haklı bile olsa münakaşayı terkeden kimseye cennetin kenarında bir köşkü garanti ediyorum. Şaka bile olsa yalanı terkedene de cennetin ortasında bir köşkü, ahlakı güzel olana da cennetin en üstünde bir köşkü garanti ediyorum"

(Ebû Davûd)

Hiz. Muhammed'in (sav) duyguları ve ruh hali

Hiz. Muhammed (sav) sinirli bir karaktere sahip değildi. Kendi nefsi için sinirlendiğı asla görölmemiştir. Sürekli olarak; Ashâbına da yumuşak huylu olmalarını ve Allah için sinirlenmenin dışında, sinirlilikten kaçınmalarını öğütlerdi. Hiz. Aişe'nin (ra) rivâyet ettiğine göre, Hiz. Muhammed (sav), Allah yolunda cihad etmenin dışında elleriyle kimseye vurmamıştır. Ne hizmetçi dövmüştür; ne de kadın. Asla; kötülüğe karşı kötülükle cevap vermemiş, hep affedici olmuştur.

Hiz. Muhammed'in (sav) insanlara karşı olan muâmelesi

Hiz. Muhammed (sav) insanlarla karşılaştığında, güleryüzle selam veren ilk kişi olmaya gayret ederdi. Ashâbına da insanların yüzlerine gülümsemenin sadaka olduğunu öğretmişti. İki seçenek arasında bırakıldığı zaman kolay olanı seçerdi. Kendisini ilgilendirmeyen mevzulara karışmazdı. İnsanlara karşı sıdk ve muhabbetle muâmele etmeyi severdi. Emin ve sâdıktı. Bu yüzden; insanlar ona "Sadıkü'l Emîn" lakabını takmışlardı. Bir meclise girdiğinde,

meclisin en sonuna oturmayı tercih ederdi. Kendisiyle konuşanı dikkatlice dinlerdi. Konuşan kişinin de lafını kesmezdi. Son derece edepli idi. Kendisinden, ayıplanacak hiçbir fiil sudûr etmemiştir.

H. Muhammed'in (sav) günlük yaşamı

Ne savurgan, ne de cimriydi. Hayatının her anında ölçülü ve alçak gönüllü idi. Az yerd. Yemek seçmez ve yemekte kusur aramazdı. Hayatı boyunca, iki gün üstüste arpa ekmeği yiyerek doymamıştı. Sağ eliyle yer ve parmaklarını yalardı. Yemeğe "Bismillah" diyerek başlardı; sofradan kalkınca da "Elhamdülillah" derdi. Normal bir insan gibi kendi işlerini kendi görür; koyunlarını kendi mübârek elleriyle sağardı. Evde olduğu zaman, ev işlerinde ailesine yardım ederdi. Temiz ve tertipliydi. Aşırıya kaçmadan şık giyinirdi. Güzel koku sürer ve mübârek gözlerine sürme çekerdi.

Geceleri teheccüd namazına kalkardı. Sabah namazından sonra mescidde kalır, güneş doğuncaya kadar zikir edip Kur'ân okurdu. Cömert ve kerimdi. İnsanlara bolca ikram etmesini sever ve bundan dolayı fakir kalmaktan korkmazdı.

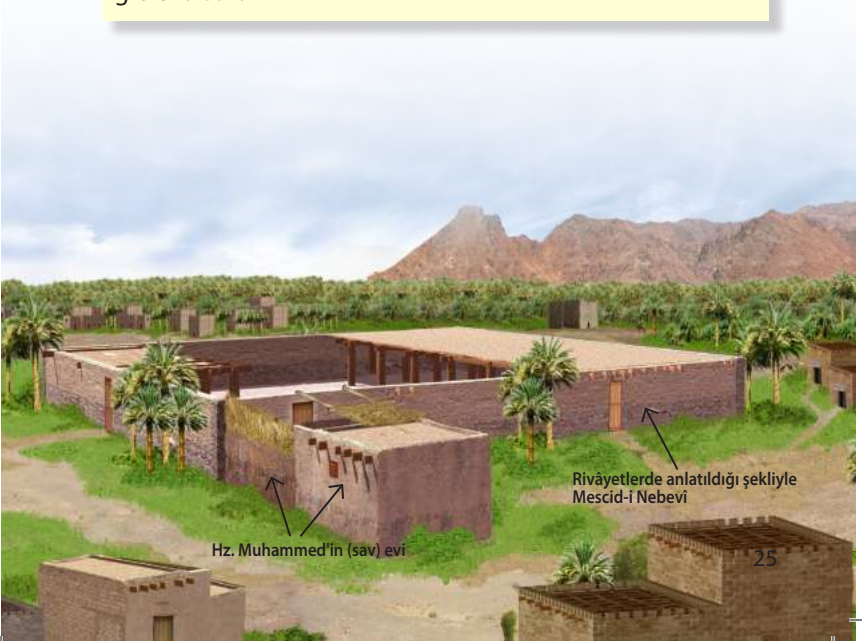
Ne kendi nefesine, ne de ailesine zekat malından bir şey almaz; ailesinden birinin zekat toplama işinde görevlendirilmesini asla kabul etmezdi. Toprak evde

otururdu. Evinin damı hurma ağacı yaprakları ve deve derisiyle kaplıydı.

Abdullah bin Abbas'dan (ra) rivâyet edilen bir hadisde, Hz. Muhammed (sav) dünya hayatı hakkındaki düşüncelerini şu şekilde ifade etmiştir:

"Dünyadan bana ne ve benden dünyaya ne! Nefsim elinde olana yemin ederim ki; ben ve dünyanın örneği, sâif bir günde (uzun ve sıcak bir yaz gününde) bir ağacın gölgesinde biraz oturduktan sonra terk edip giden yolcu gibidir." Buhâri

3. BÖLÜM

Biyografisi

26

H. Muhammed'in (sav) kısa tanıtımı

Adı	Muhammed ﷺ
Baba adı	Abdullah bin Abdulmuttalip (Abdulmuttalip'in soyu Hz. İsmail'e kadar uzanır)
Aile adı	Beni Hâşim (Beni Hâşim Cezîretü'l Arabiyye'nin en soylu kabilelerinden olan Kureyş'in bir koludur)
Doğum tarihi	Milâdi 22 Nisan 570 (Fil yılının 9 veya 12 Rebiülevveli)
Doğum yeri	Mekke-i Mükerreme- Cezîretü'l Arabiyye / Suudi Arabistan
Ölüm tarihi	Milâdi 6 Haziran 632 (Hicri 11. yılın 12 Rebiülevveli. Vefat ettiğinde 63 yaşındaydı)
Ölüm yeri	Medine-i Münevvere. Mekke'nin 450 kilometre kuzeyine düşer.

Gençliği ve çocukluğu

Doğumdan 2 yaşına kadar	Daha dünyaya gelmeden babası vefat etti. Annesi Âmine, Arap toplumunda yaygın olan süt anne âdetine uyarak, onu Mekke'nin kırsal kesiminde oturan Halime el- Sa'diyye adlı süt anneye gönderdi.
2-6 yaş arası	Annesi milâdi 576 yılında vefat edinceye kadar annesiyle kaldı.
6-8 yaş arası	Dedesi Abdulmauttalip'in yanında kaldı.
8-25 yaş arası	Dedesi vefat edince, 10 çocuklu olan amcası Ebû Tâlip'in himayesine girdi.

Öğrenim durumu

Hz. Muhammed (sav) okuma yazma bilmezdi. Mekke dışında yaşamamış ve ilim öğrenmek için de Mekke dışına çıkmamıştı. 40 yaşına geldiğinde, Âlemlerin Rabbi olan Allah Teâla tarafından kendisine Kur'ân-ı Kerim vahyedildi. Vahiy meleği Cebrâil'dan (as) Kur'ân âyetlerini öğrenip ezberleyen Hz. Muhammed (sav), âyetler üzerinde hiçbir eksiltme ve artırma yapmadan, olduğu gibi insanlara tebliğ etmeye başladı.

Lafız ve üslup olarak Kur'ân-ı Kerim âyetlerinden farklı olan Hz. Muhammed'in (sav) sözleri

ve öğretileri ise "**Hadis-i Şerifler**" adı altında ayrıca toplanıp yazılmıştır.

Çalışma hayatı

Çocukluğundan 20'li yaşlarına kadar	Çobanlık ve ticaret yaptı. Amcası Ebû Talip ile beraber ticaret için Şam'a ilk gittiğinde 12 yaşındaydı.
20'li yaşların ortasından 40 yaşına kadar	Hatice binti Huveylid (ilk eşi) adlı zengin ve soylu bir hanımın ticari işlerinden sorumlu oldu. Kısa zamanda, ticarete kendini kabul ettirip başarılı ve güvenilir bir tüccar olarak tanındı. Bu yüzden, kendine "Sadıkü'l Emîn" lakabı verildi.
40- 63 yaş arası:	40 yaşına vardığında, Allah Teâla tarafından Peygamberlik ve Risâletle görevlendirildi. Görevi teslim aldığından itibaren, mübârek hayatını Allah'ın insanlığa rahmet olarak göndermiş olduğu ve toplumda barış, huzur ve sosyal adâleti sağlayan İslam dinini tebliğ etmeye adadı. (Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. (Enbiya suresi 107.âyet)

Aile Hayatı

Hz. Muhammed (sav) 25 yıl boyunca tek ešli idi

Hiz. Hatice binti Huveylid (ra), Beni Esed kabilesinden soylu ve dul bir kadın olup, kabile içinde sonderece saygın bir yere sahipti. Hz. Muhammed (sav), işte bu soylu hanımın ticari işlerini yürütmeyi üstlenmişti. Hz. Muhammed'in (sav) ticaretteki başarısı, yüksek ahlâkı ve vefası Hz. Hatice'nin dikkatini çekmiş ve beğenisini kazanmıştı. Bu yüzden, aracı gönderip evlenme teklif etti; Hz. Muhammed (sav) de teklifi kabul etti.

Başarılı bir evlilik: Hatice binti Huveylid (ra) Hz. Muhammed'den (sav) 15 yaş büyük idi. Ancak, toplum içindeki sosyal statü olarak her ikisi de soylu idiler. Karı koca arasındaki yaş farkı başarılı bir evlilik yapıp çocuk sahibi olmalarına engel olmamıştı.

Hiz. Muhammed (sav), Hiz. Hatice (ra) 65 yaşında vefat edinceye kadar (Milâdi 619) ikinci bir evlilik yapmamıştır. 25 yıl boyunca süren mutlu evlilikleri karşılıklı saygı ve sevgi, özveri ve vefânın örnekleriyle doludur.

Altı çocuk babası

Hiz. Muhammed'in (sav) Hiz. Hatice'den (ra) 4 kız 2 erkek olmak üzere altı çocuğu oldu. Kızların isimleri: Zeyneb, Rukiyye, Ümmü Gülsüm ve Fatıma idi. Erkekler ise, Kâsım ve Abdullah idi. Kâsım 3 yaşında vefat etti; Abdullah ise 4 yaşında.

Hiz. Muhammed (sav)
Hiz. Hatice'yi şöyle
vasfetmiştir:

"Kendi dönemindeki
kadınların en hayırlısı
İmran kızı Meryem'dir.
Bu ümmetin
kadınlarının en hayırlısı
ise Huveylid kızı
Hatice'dir."

(Buhâri, Müslim ve Tirmizi)

Vefâdar ve sevecen bir eş

Hız. Muhammed (sav) eşine ve çocuklarına bağılı bir aile reisiydi. Vakit buldukça ev işlerinde eşine yardımcı olur; çocukların terbiyesi ile birebir ilgilenirdi.

Hız. Muhammed'in (sav) çocukları, eşlerinden bazıının ve sahabelerinden bazıının mezarlarının bulunduğı Bakî Kabristanı (Cennetü'l Bakî Kabristanı/ Medine)

Hız. Hatice (ra) mezarının bulunduğı Mekke'deki Muallâ Kabristanı

H. Muhammed (sav) Risâlet görevini 23 yılda tamamladı

Milâdi 610 yılı

Risalet Başlangıcı

H. Muhammed (sav) Mekke yakınlarında bulunan Nur dağındaki Hira mağarasında itikafta iken, vahiy meleği Cebrâil (as) gelip kendisinin tüm insanlığa Peygamber ve Elçi olarak gönderildiğini bildirdi.

H. Muhammed'in (sav) vazifesi; insanlığı, Allah'ın varlığına, birliğine, san'atında hiçbir ortağı olmadığına inanmaya ve insanoğluna gönderdiği hidayet dini olan İslam'ı kabul etmeye dâvet etmektir. H. Muhammed'in (sav) omuzlarına yüklenen bu kutsal vazife son derece zor bir vazifeydi; kuvvetli bir iman, vefa, sonsuz sadâkat ve tam bir ihlas istiyordu.

Milâdi 610-612

İlk Müslümanlar

Risâlet görevini üstlenen H. Muhammed (sav); ilk önce ailesini, aşiretini ve yakın arkadaşlarını Allah'a imana dâvet etti. Bu mübârek dâveti ilk kabul eden kişiler ise H. Muhammed'in (sav) eşi H. Hatice binti Huveylid, yakın

arkadaşı olan H. Ebûbekir, amcası Ebû Tâlib'in oğlu H. Ali ve hizmetçisi H. Zeyd bin Hâris oldular. Cenâb-ı Hak hepsinden razı olsun. H. Muhammed (sav) Allah'a dâvet vazifesini üç yıl boyunca gizli yürüttü. İnsanlarla birebir temasa

geçiyor ve onlara tebliğ yapıyordu. Bu şekilde; toplumun her kesiminden insanlar, fakirler, zenginler, soylular, köleler, kadın ve erkekler İslam dinine girdiler. Bunlar arasında en meşhurları, Osman bin Affân, Zubeyir bin Avvâm, Abdurrahman bin Avf, Ammar bin Yâser, Saîd bin Zeyd ve eşi, Fâtıma binti Hattâb (Hz. Ömer'in kızkardeşi) idiler. Allah cümlesinden razı olsun.

Milâdi 613-615

Kureyş liderleri İslam dâvetine karşı geliyorlar

Üç yıl boyunca, belli kişiler seçilerek yapılan gizli dâvet neticesinde bir çok insan İslam'a girmiş ve böylece İslam'a dâvette ikinci döneme geçme zamanı gelmişti. O da; topluma yönelik açık dâvet idi. Hz. Muhammed (sav) ve ashâbı; Mekkelileri, putları bırakıp tek ilah olan Yüce Allah'a iman etmeye ve onun dini İslam'a girmeye çağırmaya başladılar. Ancak; Kureyş liderleri bu dâvete şiddetle karşı çıktılar ve Hz. Muhammed'e (sav) iftira atmaya başladılar.

İslam öncesinde, Hz. Muhammed'i (sav) doğru sözlü, vefalı, hikmetli insan olarak tanımlayıp kendisine "Sadıkü'l Emîn" lakabını takan Mekkeliler, bu sefer de onu deli, şâir ve sihirbaz olmakla suçladılar!

Ayartma ve tehdite başvuruyorlar

Kureyş liderleri, Hz. Muhammed'i (sav) İslam'a dâvet yolundan vazgeçirmek için her türlü yola başvurdular. Kâh mal-mülk ile ayartmaya kalktılar; kâh tehdit ettiler; kâh hakaret ettiler. Baktılar olmuyor; bu sefer de, ona inanlardan fakir, zayıf ve kölelere şiddetli işkenceler yaptılar; bazılarını da öldürdüler. Bu yolla insanları ürküteceklerini zannediyorlardı!

Hız. Muhammed (sav) ashâbını güçlendiriyor

Hız. Muhammed (sav); ashâbını, İslam dini uğruna çekilen sıkıntılara karşı sabretmeye ve tebliğ vazifesini yerine getirmede azimli olmaya teşvik ediyordu. Onlarla, artık bir medrese haline gelmiş olan Erkam bin Ebi'l Erkam el-Mahzûmi'nin evinde (Dâru'l Erkam) buluşup, kendilerine Kur'ân-ı Kerim âyetlerini ve İslam'ın yüce ahlak değerlerini öğretiyor; İslam dinini tüm insanlığa bildirmenin bir sorumluluk olduğunu aşıyordu....

Müslümanların sayısı arttıkça, Kureyş'in Müslümanlara karşı yaptığı eziyetler de tahammül edilemez hale gelmişti. Bu yüzden; Hız. Muhammed (sav) ashâbına âdil bir kral olarak tanınan Habeşistan kralı (Etyopya) Necâşi'in yanına hicret etmelerine izin verdi. Bu esnada, Kureyş'in önde gelenlerinden olan Ömer bin Hattâb ve Hız. Muhammed'in (sav) amcası Hamza bin Abdulmuttalib'de müslüman olmuşlardı. Onların Müslüman olması, İslam'a dâvet yolunda büyük zaferler kazanılacağının işaretiydi.

Milâdi 616-618

Kureyş Rasûlullah'a (sav) sosyo-ekonomik ambargo uyguluyor: Hz. Muhammed'i (sav) İslam'a dâvet yolundan vazgeçirmek isteyen Kureyş liderleri kendisine çeşitli teklifler götürerek pazarlık yapmak istiyorlardı. Lâkin, Allah'ın Hak dinini yaymakla görevlendirilmiş olan Hz. Muhammed (sav), bu ucuz pazarlıkların hiçbirine yaklaşmıyordu. Bunun üzerine; Kureyş liderlerinden bazıları Hz. Muhammed (sav) ve ashâbına sosyo-eknomik ambargo uygulamaya karar vererek Müslümanlarla alış-veriş yapmayı yasakladılar. Üç yıl süren bu acımasız ambargo yüzünden, Müslümanlar çok sıkıntılı günler yaşadılar. Lâkin; iman dolu göğüsleri, inanılmaz derecedeki sabırları ve davalarına olan bağlılıklarıyla zorlukların üstesinden gelmeyi başardılar.

Milâdi 619-620

Hüzün yılı

Ne yaparlarsa yapsınlar Müslümanların sarsılmayacağını gören Mekke liderleri, 619 yılında ambargoyu kaldırdılar. Doğal olarak, Müslümanlar bu karara çok sevindiler. Ancak, sevinçleri uzun sürmedi. Çünkü aynı yıl, Hz. Muhammed'in (sav) erkek çocukları Kasım ve Abdullah vefat ettiler. Daha sonra; amcası Ebû Tâlib, ardından da sevgili eşi Hz. Hatice (ra) vefat etti. Rasûlullah (sav), kendisini candan seven vefalı eşi Hz. Hatice'yi ve oğullarını, hayatı boyunca himaye ve yardımlarını gördüğü büyük destekçisi Ebû Tâlib'i peşpeşe kaybetmiş olmaktan dolayı hüzüne boğuldu. Bu yüzden; milâdi

619 yılı Müslümanlar arasında "Hüzün Yılı" olarak anıldı. Müşriklerin eziyetlerinden bunalan Hz. Muhammed (sav), Mekke'ye 80 kilometre uzaklıkta olan Tâif beldesine gitti. Amacı, Tâiflileri İslam'a dâvet etmek ve Mekkeli müşriklerin şerrinden kurtulmak için onlardan yardım istemektir. Ne yazık ki, burada da çok kötü bir muameleyle karşılaştı!

Milâdi 620-622

Acılar ve emeller: Allah'a dâvet yolunda çekmiş oldukları onca eziyete rağmen, Hz. Muhammed (sav) ve ashâbı İslam dinini yayma konusunda ısrarlıydılar. Bu sefer de Mekke dışındaki Arap kabilelerine tebliğ yapmaya başladılar.

Ancak; Hz. Muhammed'in (sav) İslam dâveti Mekkeli olmayanlar arasında genel bir kabul görmedi ve ilk başta çok az sayıda insan Müslüman oldu. Bunlar arasında, Ebû Zer el-Ğifârî, Tufeyl el- Devsî ve Dımâd el- Ezdî vardı...

Birinci Akabe biati

Yesrib'de (Medine) "Evs" ve "Hazrec" adlarında iki büyük Arap kabilesi ve bir kaçtane de Yahudi kabileleri yerleşikti. Hazrec kabilesinden 6 genç erkek Hac için Mekke'ye gelmişlerdi. Hz. Muhammed (sav) bu gençlere İslam'ı anlattı. Yahudilerin ağzından yakında bir Peygamber geleceğinin haberini duymuş olan gençler, dâveti kabul edip Müslüman oldular. Yesrib'e döndüklerinde, aşiretlerini İslam'a dâvet edeceklerine ve ertesi yıl Hac mevsiminde hep beraber Hz. Muhammed (sav) ile buluşmaya geleceklerine dair de Rasûlullah'a söz verdiler.

Yesrib'e dönen Hazrecli gençler; ertesi yıl Hac mevsiminde, Hazrec ve Evs kabilelerinden 6 kişi ile beraber Mekke'ye gelerek Hz. Muhammed (sav) ile buluşup konuştular. Sonra;

Cemerât Köprüsünün yakınlarındaki "Biat / Akabe Camisi"

Vâhid ve Ehad olan Allahtan başkasına ibadet etmeyeceklerine, hiçbir şekilde O'na ortak koşmayacaklarına, Allah'ın elçisine daima itaat edeceklerine ve kendilerini ve çocuklarını düşmanlardan korudukları gibi onu da koruyacaklarına, iftira atmayacaklarına, zina ve hırsızlık yapmayacaklarına, adam öldürmeyeceklerine dair Hz. Muhammed'e (sav) biat ettiler.

Mina'daki el- Akabe mıntıkasında (Şeytan taşlama yeri) yapılan bu biat, "Birinci Akabe biatı" olarak tarihe geçmiştir.

İkinci Akabe biatı

Birinci Akabe biatını yapan 12 kişilik Müslüman grup Yesrib'e geri dönünce, hummalı bir çalışma başlatıp kabile ve aşiretlerini İslam'a dâvet ettiler ve güzel neticeler aldılar. Ertesi yıl (M.622) yine Hac mevsiminde, ikisi kadın olmak üzere 72 kişilik bir grup ile Mekke'ye geldiler ve Hz. Muhammed (sav) ile buluşarak Birinci Akabe biatındaki gibi ahidlerde bulundular. Bu biat da "İkinci Akabe Biatı" olarak tarihe geçmiş ve İslam tarihin de önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Mekkeli Müslümanlar Medineye hicret ediyorlar: Birinci ve İkinci Akabe biatlarından sonra, İslam dini Yesrib'de hızla yayılmaya başladı. Kısa sürede Evs ve Hazrec kabilerinin tamamına yakını Müslüman oldu. Bu güzel gelişmeler üzerine, Hz. Muhammed (sav) Mekkeli Müslümanlara Yesrib'e hicret etmelerini söyledi. Böylelikle, Mekke müşriklerinin eziyetlerinden kurtulmuş olacaktı.

Milâdi 622

Müşriklerin Hz. Muhammed'i (sav) öldürme planları ve Medine'ye (Yesrib) hicret:

Hiz. Muhammed'e (sav) ittibâ edenlerin kısa sürede artması üzerine, İslam dininin Arap Yarımadasında yayılacağı korkusuna kapılan Mekke liderleri, Dâru'l Nedve'de toplandılar ve Hz. Muhammed'i (sav) öldürme kararı aldılar. Lâkin; Cenâb-ı Hakkın korumasıyla, bu lânetli kararlarını uygulamaya muaffak olamadılar...

Müşriklerin cinayet planlarını boşla çıkaran Allah Teâla, Hz. Muhammed'e (sav) Yesrib'e hicret emrini verdi. Allah'ın emri üzerine, Hz. Muhammed (sav) yanına yakın arkadaşı Hz. Ebûbekir'i (ra) de alarak gizlice Yesrib'e doğru yola çıktı. Mekke yakınlarındaki Sevr mağarasında üç gün gizlendikten sonra tekrar yola koyuldu ve nihayet selametle Yesrib'e ulaştı.

Hiz. Muhammed'in (sav) Yesrib'e hicret etmesi, İslam tarihinin en önemli dönüm noktası olarak kabul edilmektedir. Çünkü, hicret neticesinde İslam dini hızla yayılmaya başlamış; Müslümanlar için yeni bir hayat düzeni oluşmuş ve İslam Devleti kurulmuştu.

Milâdi 623-624

Müslümanlar Hz. Muhammed'i (sav) lider olarak seçiyorlar: Yesrib halkı iki Arap kabilesi ve üç Yahudi kabileden oluşuyordu. Ancak, Araplar sayı olarak Yahudilerden daha fazlaydılar ve Mekke'den hicret eden Muhacirlerle beraber sayıları daha da artmıştı. Hz. Muhammed (sav) Yesrib'e hicret edince, Müslümanlar gönüllü olarak hep beraber onu kendilerine önder olarak seçtiler.

Yesrib şehrine "Medine" ismi veriliyor

Müslümanların önderi olan Hz. Muhammed (sav), yeni bir başlangıcın işareti olarak Yesrib adını "Medine" olarak değiştirdi. Medine ismine bürünen Yesrib, artık Evs, Hazrec ve Yahudilerin şehri değil, Allah'ın hükümlerinin tatbik edildiği İslam Devleti ve Medeniyetinin başkenti ve tüm müslümanların vatani olmuştur.

İnsan haklarına saygı ve barış içinde yaşamaya çağıran yeni bir toplum kuruluyor:

Hz. Muhammed'in (sav) Medine'de yaptığı ilk şey; ibadetlerin cemaat halinde yapılabilmesi için bir camii inşaa etmek ve toplumda muhabbet ve kaynaşmayı sağlamak için de Muhâcirler ve Medinelî Müslümanlar (Ensâr) arasında İslam kardeşliği kurmak oldu.

İnsanlar arasında birlik ve beraberliğe çağrıda bulunan Hz. Muhammed (sav) şöyle buyurmuştur:

"Ey İnsanlar! Selamı yayın, fakiri doyurun, insanlar uykuda iken namaz kılın ve Cennete selametle girin" İbn Mâce ve Nesâî

H. Muhammed'in (sav), "selam vermek ve fakiri doyurmak" gibi işlerle Allah rızasını aynı cümlede kullanmasındaki maksat; Arap, Yahudi, Müslüman ve gayrimüslimlerin yaşadığı bir toplumda, insanları barış içinde birlikte yaşamaya davet etmektir.

İnsanlık tarihinde inanç özgürlüğü ve insan haklarını ilan eden ilk anayasa: H. Muhammed (sav) aynı toplumda yaşayan insanların birbirlerine karşı haklarını ve sorumluluklarını beyan eden bir vesika yazdırmıştır ve bu vesikayı Medine'de ikamet eden Araplar ve Yahudiler imzalamışlardır.

İnsanlık tarihinin ilk anayasası kabul edilen Medine vesikası; Müslümanlar, Yahudiler ve gayrimüslimlerin inanç ve ibadet özgürlüğünü garanti altına almış ve bu topluluklar arasındaki ilişkiyi iyilik, adâlet ve mazluma yardım üzerine tesis edilmesini ikrar etmiştir.

Vesika, İslam devleti olarak Medine vatandaşlarının güvenliğini sağlamayı taahhüd altına almış ve vesikayı imzalamış olan kişilerden de Medine şehri düşman saldırısına uğradığı zaman, samimiyetle vatan savunması yapmaları gerektiğini ve bunun bir vatandaşlık görevi olduğunu bildirmiştir. Günah işleyip zulmedenlerin ise yaptıklarının hesabını vereceklerini, Allah ve Rasûlünün gerçekten vefakar olanların ve Allah'tan korkanların yardımcısı olduğunu beyan etmiştir.

Miladi 624**Bedir savaşı**

Müslümanlar Mekke'den Medine'ye hicret ederken mallarını ve mülklerini geride bırakmak zorunda kalmışlardı. Müşrikler de Müslümanların mallarına el koymuş; hatta bunlarla ticaret yapıp para kazanmışlardı.

Ebû Süfyan başkanlığındaki bir ticaret kafilesinin Medine yakınlarından geçeceği haberi alan Müslümanlar, müşriklerin Mekke'de ele geçirdikleri Müslüman mallarının hakkını almak için kafileye saldırı hazırlığı yaparlar. Ancak, Ebû Süfyan Müslümanların kafileye saldırmak için hazırladıklarına dair istihbarat alır ve kafilenin yolunu değiştirir; bu arada da durum hakkında Mekke'ye haber uçarur. Acele olarak, tam tekmil silahlarla donatılmış olan 950 kişilik bir ordu hazırlayan Mekke liderleri, orduyu Müslümanların üzerine doğru yola çıkarırlar.

Bir ticaret kaflesine saldırmak için yola çıkmış olan Müslümanlar, büyük bir savaş için hazırlıklı değillerdi. Müslüman ordusu, Hz. Muhammed'in (sav) önderliğinde 313 erkek 2 at bir kaç deveden oluşan küçük bir birlik olmasına rağmen savaştan kaçmadı. Savaş öncesinde, Hz. Muhammed (sav) zafer için Rabbine yönelip "Allahım, şu bir avuç Müslüman ölürse yeryüzünde sana ibadet edecek kimse kalmaz" diye yürekten dua ederek Allah'tan zafer talebinde bulundu.

Hicri 2. yılın 17 Ramazan günü, Medine'nin 155 kilometre güney batısına düşen Bedir mevkisinde meydana gelen Bedir savaşı, Müslümanların müşriklerle yapmış oldukları ilk savaş idi. Buna rağmen; büyük bir zafer kazanmışlar ve Ebû Cehil, Umeyye bin Halef, Velid bin Utbe gibi müşriklerin ileri gelenlerini öldürmüşlerdi.

Milâdi 625**Kureyş liderleri Bedir'in intikamını almak için Uhud'a geliyorlar:**

Bedir savaşında bir avuç Müslüman tarafından bozguna uğratılan Kureyş liderlerinin yüreğini kin ve intikam duyguları sarmış; Araplar arasındaki saygınlıklarını kaybetme korkusu yaşamaya başlamışlardı! Bu yüzden; müttefik oldukları kabilelerin de yardımıyla, hicri 3. yılda Bedir savaşının intikamını almak üzere 3000 kişilik büyük bir orduyla Medine'nin kuzey tarafında bulunan Uhud dağı eteklerine geldiler.

Hız. Muhammed (sav) komutasındaki İslam ordusu da aynı yere geldi. Savaş meydanında İslam ordusunun saflarını yerleştiren Hız. Muhammed (sav), taktik olarak bir grup okçuyu da Müslümanları arkadan kollamaları için savaş meydanının yakınında bulunan bir tepeye yerleştirdi ve ne olursa olsun asla yerlerini terketmemelerini tembih etti!

Ne varki; meydandaki savaşın gidişatından Müslümanların galip geleceğini tahmin eden okçular, yerlerini terkedip ganimet toplama telaşına düştüler. Bunu farkedene Kureyş ordusundan Hâlid bin el-Velîd, bu fırsatı kaşırmadı ve beraberindeki kuvvetle İslam ordusunu arkadan kuşattı. Âniden yapılan bu kuşatma, İslam ordusunun dengesini bozdu ve Müslümanların saffında bir çok kayıp verilmesine, Hz. Muhammed'in (sav) yaralanması ve çok sevdiği amcası Hz. Hamza'nın (ra) da şehid edilmesine sebep oldu.

Uhud Dağı eteklerindeki şehitlik

Milâdi 626

Hendek /Ahzâb Savaşı Kureyş liderleri müttefik Arap kabillerle beraber Medine'yi kuşatıyorlar: Uhud savaşında yenilgi aldıkları halde, kısa sürede toparlanarak saflarını kuvvetlendiren Müslümanlara öldürücü bir darbe vurmak isteyen Müşrikler, kendileriyle müttefik olan bazı Arap kabileleriyle beraber hazırladıkları 10 bin kişilik bir kuvvetle hicri 5. yılın Şevvâl ayında Medine'yi kuşattılar.

Bunun üzerine, Hz. Muhammed (sav) istişâre yapmak için ashabını topladı. İstişâre sonucunda Selman el-Fârisi'nin görüşünü kabul etti. Selman el-Fârisi'nin önerisi şuydu: Medine sönmüş yanardağlar ve engebeli yollarla çevrili olduğu için atların yol alması kolay olmuyordu. Medine'nin bu coğrafi özelliğinden istifadeyle, şehrin kuzey tarafında uzun ve derin bir hendek kazılması, düşmanın önünü kesecekti. İşte bu öneri üzerine, Müslümanlar Medine'nin sönmüş yanardağların bulunduğu Doğu Mahallesi ve Batı Mahallesi arasında 5.5 kilometre uzunluğunda 4.6 metre eninde bir hendek kazdılar. Müslümanlar, psikolojik harp de dahil olmak üzere ellerindeki tüm imkanları kullanarak kendilerini korumak istiyorlardı.

Bu yüzden, bir ay süren kuşatmaya karşı sabırla tahammül ettiler. Müslümanların zor şartlara karşı gösterdikleri bu tahammül Kureyş'in sabrını tüketmişti. Şiddetli bir fırtına çıkıp Kureyş ordusunun çadırlarını darma dağınık edince, Medine'ye girme imkanı bulamadan kuşatmaya son verip geri çekildiler.

Milâdi 627

Hudeybiye anlaşması... On yıllık ateşkes: Hendek savaşından yaklaşık bir yıl sonra ortalık sakinleşmiş ve Hz. Muhammed (sav) barışçı bir girişim olarak umre yapmak için Mekke'ye gitmeye niyetlenmişti. Tarih boyunca, dini ziyaret için Mekke'yi ziyaret etmek tüm Arap kabilelerinin hakkı olarak kabul edilmekteydi ve Kureyş bu hakkı koruma altına almıştı.

10 yıllık
ateşkes

Buna rağmen; Hz. Muhammed'in (sav) beraberinde silahsız 1.400 kişi ve kurbanlıklarla beraber Mekke'ye doğru yola çıkması, Kureyş için bir sürpriz olmuştu. Kureyş Hz. Muhammed'in (sav) Beytullah'ı ziyaretine engel olmak istiyor, sahabeler de ne pahasına olursa olsun umrenin yapılmasını istiyorlardı.

Bu sorun, iki taraf arasında yapılan müzakereler sonucunda Hudeybiye anlaşması imzalanarak çözülmüş oldu.

Anlaşma gereği, Müslümanlar Kureyş ve müttefikleriyle 10 yıl harpetmeyeceklerdi. Ayrıca, Müslümanlar bu yıl Mekke'ye girmeyip, Medine'ye geri dönecekler; ancak gelecek yıl gelip Kâbe'yi tavaf edecekler ve Mekke'de sadece üç gün kalacaklardı. Arap kabilelerinden isteyen Hz. Muhammed (sav) ile, isteyen de Kureyş ile müttefik olabileceklerdi ve iki taraf da buna itiraz etmeyecekti. Kureyş saffında olan bir kimse Hz. Muhammed'e (sav) iltihak ederse Kureyş'e geri döndürülecek; Hz. Muhammed'in (sav) saffında olanlardan Kureyş'e iltihak eden olursa Müslümanlara iade edilmeyecekti. Hudeybiye anlaşması daha başka maddeleri de içermekteydi.

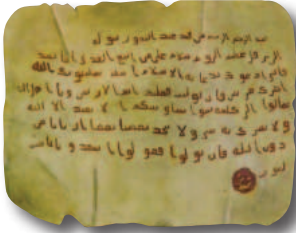
Müslümanların bir çoğu, anlaşmanın kendi yararlarına değil, Kureyş lehine olduğunu düşünüyordu. Hz. Muhammed (sav) ise daha ileriye düşünüyor ve anlaşmanın Müslümanlara çok hayırlar getireceğine inanıyordu.

Milâdi 628-629**Ateşkesi fırsat bilen Hz.Muhammed (sav),Arap Yarımadası içinde ve dışında Risâletini yayıyor:**

Kureyş ve Müslümanlar arasında yapılan ateşkes, Allah'ın dinini yaymak isteyen Hz. Muhammed (sav) için altın fırsat doğurmuştu. Çünkü, Kureyş liderleri ve onların müttetiklerinden engel görmeden rahat bir şekilde insanlarla görüşebilecek ve onlara İslam'ı anlatabilecekti.

Hız. Muhammed (sav), 10 yıllık ateşkes süresinde krallara ve prenslere mektuplar göndererek onları Allah'ın semâvi dini olan İslam'a dâvet etti. Bunlar arasında, Habeşistan kralı Necâşi, Rum kralı Hıraklius, Fars kirası Perviz

b.Hürmüz, Mısır hükümdarı Mukavkıs,Yemâme ve Basra Emirleri, Şam hükümdarı Hâris el- Ğassâni vardı. Hız. Muhammed'in (sav) ateşkes süresinde yaptığı İslam'a dâvetler neticesinde bir çok insan Müslüman olmuştu.

Milâdi 630

Kan dökülmeden Mekke fethediliyor: Hudeybiye anlaşmasının üzerinden henüz iki yıl geçmişti. Kureyş'in müttetiklerinden olan Bediroğulları Hız. Muhammed'in (sav) müttetiklerinden olan Huzaa Kabilesine saldırıp 20 kişiyi öldürüp, anlaşmayı ihlal etti. Ebû Süfyan Medine'ye gelip saldırıyı yapan Bediroğullarını savundu ama onun bu çabalarına Müslümanlardan kimse kulak asmadı.

Bunun üzerine, Hz.Muhammed (sav) 10 bin kişilik bir ordu hazırlayıp Mekke'ye doğru yola çıktı. Kureyş ise Müslümanlarla yapılacak olan bir savaşa hazırlıklı değildi. Hicri 8. yılın Ramazan ayında Mekke'ye kan dökmeden giren Hz. Muhammed (sav), asker ve sahabelerine kendileriyle savaşanların dışındaki insanları öldürmemelerini emretti. Hatta Mekke halkına yönelik bir de genel güvence verdi.

Buna göre; Kureyş'in önde gelen liderlerinden olan Ebû Süfyan'ın evine sığınanlara, Beytullah'a sığınanlara ve kendi evlerine sığınanlara güven verilmişti. Mekke'ye giren Müslümanlar Beytullah'ın etrafında toplanıp tekbirler, hamdler ve salavatlar getirmeye başladılar. İşte bu rahmâni manzara, Mekkelilerin kalplerini İslam'a karşı yumuşatmıştı!

Hiz. Muhammed (sav) Kâbe'nin etrafında tavaf yaptıktan sonra "Hak geldi, bâtil zâil oldu. Muhakkak ki bâtil yok olup gidicidir." âyetini okuyarak Beytullah'da bulunun putları birer birer kırdı. Sonra da bir hutbe verdi. Hutbesinde, Allah'ın birliği ve sadece O'na ibadet edilmesi, cahiliyye âdetlerinin terkedilmesi gerektiği, insanların.

Hız. Âdem'den geldiğini ve Hız. Âdem'in ise topraktan yaratıldığını, insanlar arasında en şerefli olanların Allah'dan en fazla korkanlar (takva sahibi) olduğunu anlattı. Daha sonra; kendisine ve ashabına çok eziyet etmiş, mal ve mülklerine el koymuş, sonra da hicrete zorlamış olan Mekke halkına seslendi:

"Ey Kureyş topluluğu! Şimdi hakkınızda benim ne yapacağımı tahmin edersiniz?" Kureyşliler: " Ancak bize hayır ve iyilik yapacağına inanırız.Sen kerem ve iyilik sahibi bir kardeşsin! Kerem ve iyilik sahibi bir kardeş oğlusun!" dediler.

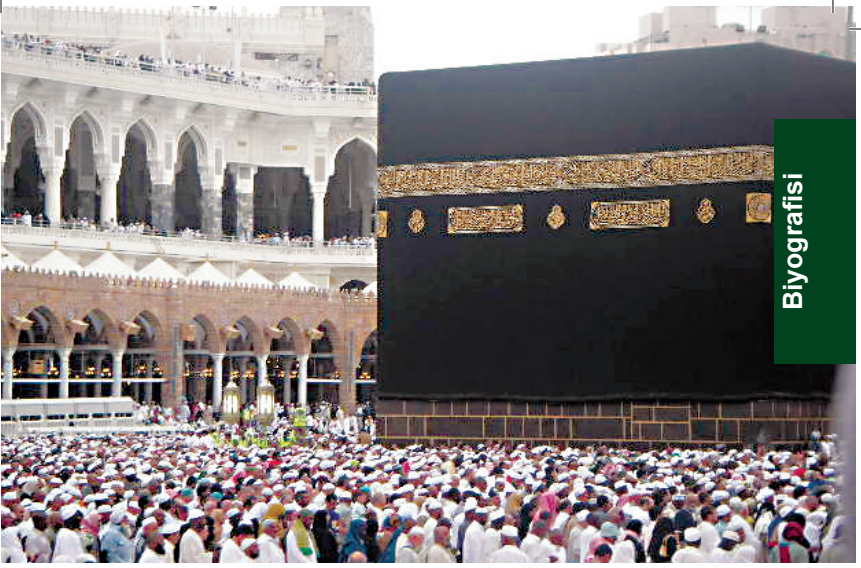
Bunun üzerine, âlemlere rahmet olarak gönderilen Hız. Muhammed (sav) şöyle konuştu: "Yusuf'un (a.s.) kardeşlerine dediği gibi ben de sizlere diyorum: Bugün sizin için bir kınama yoktur! Allah, sizi affetsin. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir. Gidiniz, sizler serbestsiniz"

Milâdi 630-631

Arap kabileleri Müslüman oluyorlar

Mekke'nin muazzam fethinden sonra müşriklerden bir çok insan müslüman oldu. Ancak, İslam düşmanlığına devam etmeye niyetli olan Havâzin ve Sakîf kabileleri büyük bir ordu toplayarak Mekke'ye saldırmak üzere Huneyn mıntikasına geldiler.

Saldırı haberini alan Hız. Muhammed (sav) de büyük bir ordu toplayıp Huneyn'e vardı. Hicri 8.yılın Şevval ayında meydana gelen şiddetli savaşta Allah'ın yardımı ve büyük lütfuyla Müslümanlar Havâzin ve müttefiklerine karşı galip geldiler.

Savaşta bozguna uğrayan Havâzin ve Sakîflilerden bir kısım insanlar Tâîf'e sığınmıştı. Hz. Muhammed (sav) ordusunu Taîf şehrine doğru yöneltip şehri kuşattı.

Uzun süren kuşatmaya son verirken de "Allahım! Sakîflilere doğru yolu göster! Onları bize getir!" diye dua etti. Bu dua üzerinden çok geçmeden, Allah'ın lütfuyla Sakîf ve Havâzin kabileleri İslam'a girdiler.

Hicri 9. yıl İslam dininin hızla yayıldığı bir senedir. Arabistan'ın dört bir tarafından Medine'ye gelen insanlar; Mekke fethinden sonra Medine'ye dönen Hz. Muhammed'e (sav) gelerek biat ediyorlardı. Bir taraftan biatları kabul eden Hz. Muhammed (sav), diğer taraftan da, etrafa elçiler gönderip insanları İslam'a dâvet ediyor ve aynı zamanda da daha önce Müslüman olmuş kabilelere dinlerini öğretsinler diye memurlar gönderiyordu. Bu şekilde Arap kabilelerinin çoğunluğu İslam'a girdi.

Milâdi 632

Veda Hutbesi

Risâlet görevini en güzel şekilde yerine getirmiş olan Hz. Muhammed (sav), artık Rabbine kavuşacağı vaktin yaklaştığını hissediyordu. Hicri 10. yılda, sayıları 100 bini bulan Müslümanla beraber Hac vazifesini yaptı ve "Veda Hutbesi" olarak zikredilecek olan bir hutbe verdi.

Hutbede, bir dahaki Hac mevsiminde buluşmama ihtimalinin olduğunu vurgulayan Hz. Muhammed (sav), insanlardan söyleyeceği şeyleri iyi dinleyip anlamalarını istedi.

Onları; Allah'ın birliğine, İslam dininin tatbik edilmesine, şeytandan sakınılmasına, cahiliye devri kötü âdetlerinin terkedilmesine, adâletin ve insanlar arasında eşitliğin sağlanmasına, müslümanların kan ve mallarının birbirlerine haram kılındığına, anlaşmalara bağlı kalınmasına, ahde vefaya, insan haklarına saygıya, kadınlara güzel davranılmasına, kötü ahlakın terkedilip güzel ahlaklı olmaya dâvet etti.

Milâdi 632**Rasûlullah'ın (sav) vefatı**

Hz. Muhammed (sav) Müslümanlarla beraber Arafatta iken,Mâide suresi 3.âyeti indi.

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim."

Müslümanlar, bu âyetten Hz.Muhammed'in (sav) vefatının yaklaştığını hissetmişlerdi. Gerçekten de, Hz. Muhammed (sav) yukarıdaki âyet indikten üç ay sonra, hicri 11. yılın Rabîülevvel ayının bir Pazartesi gününde Medine-i Münevvere'deki evinde vefat etti. Böylece; Hz. Muhammed'in (sav) gönülden bağlı olduğu ve Allah'a derin imanla üstlenip 23 yıl boyunca uğrunda büyük fedakarlıklara katlanıp mücadele verdiği yüce Risâlet görevi tamamlanmış oluyordu.

Hz. Muhammed (sav) geride mal-mülk bırakmamıştı. Bıraktığı tek şey; insanlara doğru yolu gösteren Kur'ân-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye idi.

Evet; Hz. Muhammed'e (sav) indirilen Kur'ân-ı Kerim milyonlarca insanın kaplerini aydınlatmaya devam ediyor ve Allah'ın izniyle kıyamete kadar da böyle sürecek.

Not: Hz. Muhammed'in (sav) vefat tarihi hakkında farklı rivâyetler olmakla beraber en çok itibar edilen rivâyet Milâdi 632 / Hicri 11 yıl Rabîülevvel ayıdır.

Mekke dağlarından bir manzara. Mekke

Hira mağarasının bulunduğu Nur Dağı'nın geniş açılı (panoramik) bir görüntüsü: Mekke

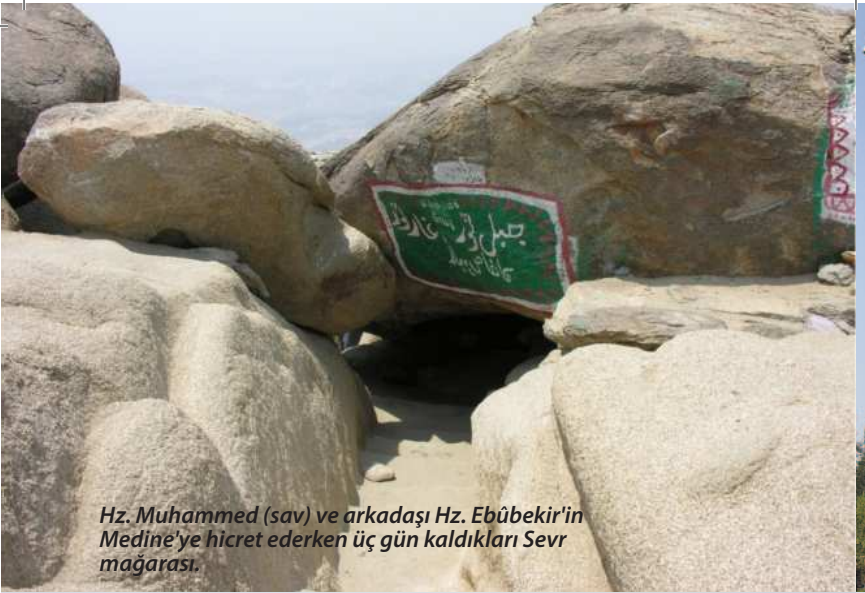

Mescid-i Haram ve ortada Kâbe-i Şerif: Allah'ın Hz. İbrahim'e emir verip inşaa ettirdiği Kâbe Müslümanların kiblesidir. Müslümanlar nerede olurlarsa olsunlar namazlarında yüzlerini Kâbe'ye doğru dönerler.

Hz. Muhammed (sav) ve arkadaşı Hz. Ebûbekir'in Medine'ye hicret ederken üç gün kaldıkları Sevr mağarası.

Medine'ye hicret yolunda Hz. Muhammed (sav) ve arkadaşı Hz. Ebûbekir'in yanı başında dinlendikleri rivâyet edilen büyük kaya.

Medine-i Münevvere'deki Kuba Mescidi: İslamda inşaa edilen ilk mescid. Rivâyetlere göre,Hız. Muhammed (sav) Hz.Ebübekir (ra) ile beraber Medineye hicret ederken(Milâdi 622)Medine'ye 5 kilometre uzaklıkta olan Kuba'da bir müddet ikamet ettikten sonra Medine'ye gitmiştir.

Hız.Muhammed (sav) düzenli olarak Cumartesi veya Pazartesi günleri, bazen binekli bazen de yaya olarak Kuba Mescidine gidip namaz kıları. Hız.Muhammed (sav) Kuba Mescidi hakkında şöyle buyurmuştur:"Kubâ mescidinde namaz kılmanın umre sevabı vardır"

Bedir mıntıkasının havadan görüntüsü

Bedir'de Kureyş askeri karargahının bulunduğu yer

*Hz. Muhammed'in(sav)
karargahını kurduğu yer*

Bedir Savaşının olduğu yer

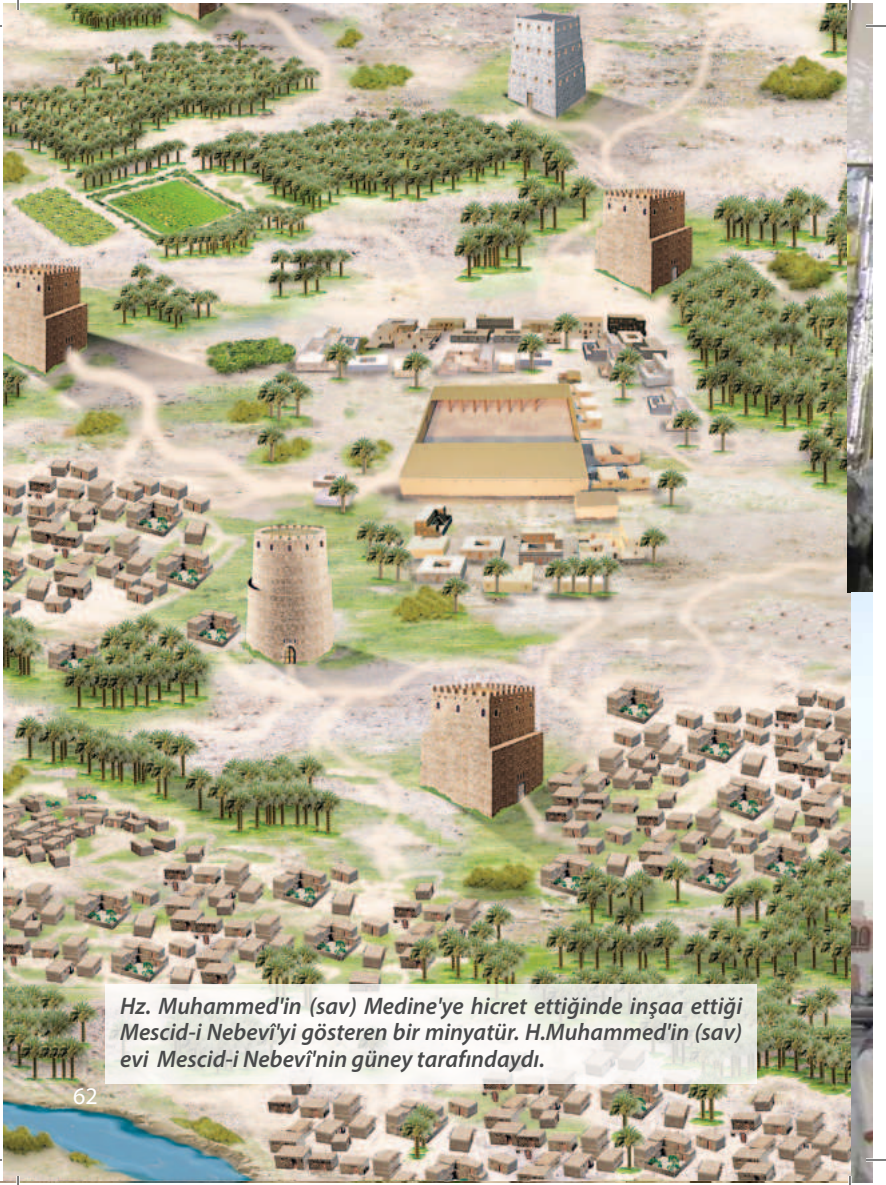
Uhud Dağının panoramik görüntüsü

Uhud savaşının olduğu yer. Resimde Okçular Tepesi ve Uhud savaşında şehid olan sahabilerin gömülü olduğu Şehitlik gözükmemektedir. Hz. Muhammed'in (sav) Uhudda şehid olan amcası Hz. Hamza (ra) da burada gömülmüdüş.

Şehitlik

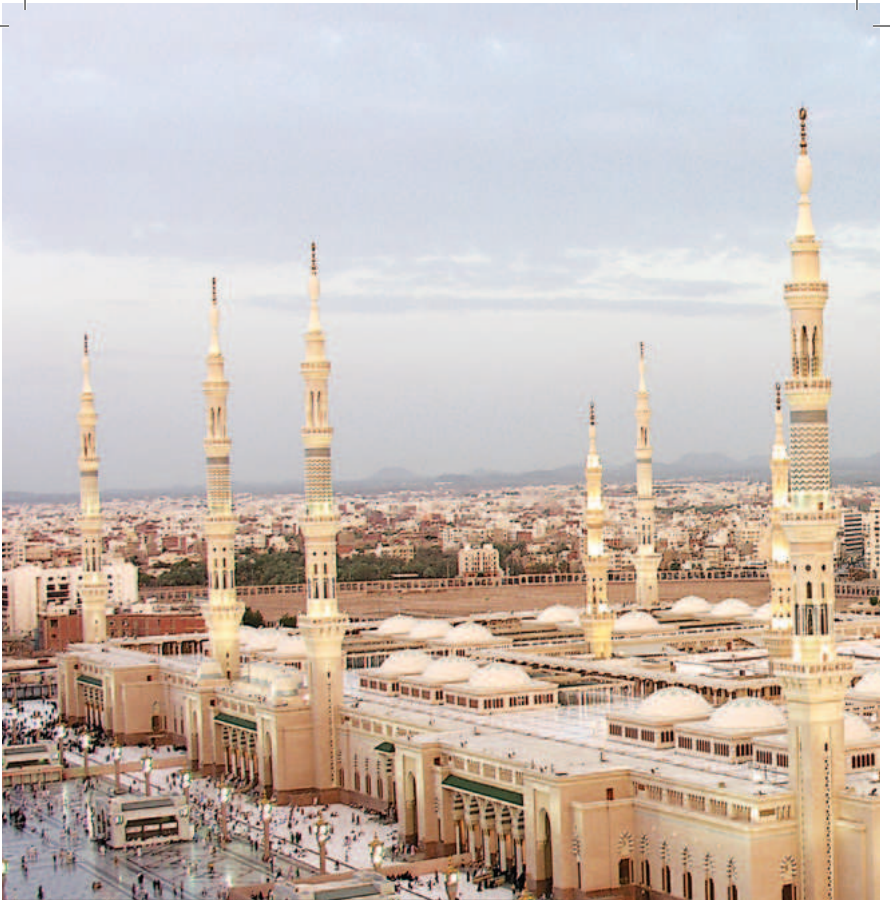
H. Muhammed'in (sav) Medine'ye hicret ettiğinde inşaa ettiği Mescid-i Nebevi'yi gösteren bir minyatür. H. Muhammed'in (sav) evi Mescid-i Nebevi'nin güney tarafındaydı.

إِنَّا لَنَرِيكَ نِعْمَ الْوَصِيَّةَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ وَأَنَّكَ الْبَرُّ الْمُبْتَلَى اللَّهُ قَلْبُهُمُ الْبَقْوَى
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

H. Muhammed'in
(sav) kabrinin
yanında H. Ömer
(ra) ve H. Ebûbekir
(ra) kabirleri
bulunmaktadır.

Peygamber kabirleri içinde bir tek H. Muhammed'in (sav) kabir yeri kesin olarak bilinmektedir. H. Muhammed (sav) evinde vefat etmiş ve orada defnedilmiştir. Mescid-i Nebevî genişletilince, H. Muhammed'in (sav) evi mescide katılmıştır.

Mescid-i Nebevi'nin genişletilmiş halinden bir görüntü.

Foto: Nouşad Ali

NOTLAR:

- 1 Bazı rivâyetler ve tahmini hesaplara göre, Hz. Muhammed (sav) Miladi 571 yılında doğmuştur.
- 2 Abbasi Halifesi Ebû Ca'fer el- Mansûr'un inşaa ettirdiği Akabe /Biat Camii Mekke ile Mina arasında bulunuyor. Medineli Evs ve Hazrec kabilelerinden 70 erkek burada biat edip İslam'a girmişlerdi.
- 3 Hz. Muhammed (sav) Medine'ye hicret edince, Mekke'de çok az Müslüman kalmıştı. Onlar da hicrete gücü yetmeyenlerdi.
- 4 Hicri takvim, Hz. Muhammed'in (sav) Medine'ye hicret ettiği (yaklaşık olarak 13 Eylül M.622) birinci günden başlar. Müslümanların Mekke'ye dönüşü ve Mekke'yi kan dökmeden fetih etmeleri ise yaklaşık olarak 8 Ocak M.630 tarihine denk gelir.

Kuveytli Hattat Seyyid Ali el- Beddâh'ın Kuveyt Üniversitesinde sergilenen levhasında "Bir şey istediğinde Allah'tan iste!" ibâresi yazılıdır. Bu ibâre İbn-i Abbas'ın rivâyet ettiği kulun iyi ve kötü günde Allah'tan yardım dilemesi ve sadece O'na itimad etmesi gerektiğini öğütleyen Hadis-i Şerif'den bir cümledir.

Tâifliler kendilerini İslam'a dâvet etmek için gelen Hz.Muhammed'e (sav) çok kötü davranmış, ona eziyet etmiş, hatta onu Tâiften kovmuşlardı. 67 Karşılaşmış olduğu kötü muamele karşısında çok üzülen Rasûlullah (sav) ellerini açıp şöyle dua etmişti:

"Allah'ım !Kuvvetimin tükenip gücümün azaldığını, insanların gözünde küçük düştüğümü Sana şikayet ediyorum.

Ey Merhametlilerin en Merhametlisi !

Sensin ezilmişlerin Rabbi !

Sensin benim Rabbim !

Beni kimlerin eline bıraktın?

Bana gaddarlık yapan yabancıların eline mi?

Yoksa, bana hakim olacak bir düşmana mı?

Eğer Sen bana güvenmedinse, kesinlikle bunlara aldırıyorum.

Lakin iyiliğin beni rahatlatacaktır.Senin, karanlıkları aydınlatan nuruna sığınırım; dünya ve ahiretimi kurtaracak nuruna...

Gelecek gazabından ve bana ulaşacak olan öfkenden kaçıp kurtulacak bir sığınak arıyorum. Sana sığındım, yeter ki Sen razı ol.Güç ve kuvvet yalnız Sendendir. (Tabarânî)

4. BÖLÜM

Nübüvvet ve Risâlet

"Nûrun Alâ Nur"
Hattat İsmail Hakkı Altunbezer

Nur Dağı, Mekke-i Mükەرreme

Hız. Muhammed'in (sav) Peygamberliğı

Hız. Muhammed (sav) Peygamber olacağını bilmiyordu: İnsanlar arasında sözünde sâdik ve emin olarak tanınan Hız. Muhammed (sav), toplumdaki herhangi bir fert gibi normal bir hayat yaşamış, geçimini sağlamak için çobanlık ve ticaret yapmıştır. Putperest bir toplumda yaşamasına rağmen, asla putlara tapmamıştır.

Hız. Muhammed (sav); tâ çocukluğundan beridir, kâinatı şeriksiz olarak yaratan bir ilâhın olduğuna inanıyordu. 40 yaşına geldiğinde, artık dünyevî işlerden sıkılmaya başlamıştı. Pâk ruhu, bozuk cemiyetin bulunduğu şehirden uzaklaşıp yalnız kalmaktan hoşlanıyordu. Bu yüzden, sık sık Mekke yakınlarındaki Nur Dağında bulunan "Hira" mağarasına gidip, kendini ibadet ve tefekküre veriyordu...

OKU!

Ne rüya idi, ne de kuruntu! Tarih, milâdi 610 yılı Ramazan ayını gösteriyordu. Hız. Muhammed (sav), ibâdet için Hira mağarasında inzivaya çekilmişti. Tefekkür ve niyazla meşgul olduğu bir sırada, Allah Teâlâ tarafından Hız. Muhammed'e (sav) gönderilen vahiy meleği Cebrâil (as), kendisine "OKU!" dedi.

İlk defa melek gören Hız. Muhammed (sav) çok korkmuştu. Okuma yazma bilmediği için " Ben okuma bilmem!" dedi. Bunun üzerine, Cebrâil (as) Hız. Muhammed'i (sav) kucaklayıp sıktıktan sonra bıraktı ve aynı sözü tekrarlayarak "OKU!" dedi. Hız. Muhammed'in (sav) cevabı yine " Ben okuma bilmem" oldu.

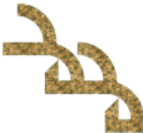
Cebrâil (as) Hz. Muhammed'i (sav) tekrar kucaklayıp sıktı ve sonra bıraktı. Üçüncü defa da " OKU! " diye seslendi. Hz. Muhammed(sav), bu sefer de Ben okuma bilmem" diye cevap verdi.

Hz. Muhammed'den (sav)" Ben okuma bilmem" cevabını alan Cebrâil (as), kâinatın yaratıcısı olan Allah Teâla'nın ezeli kelâmı Kur'ân-ı Kerim'in ilk beş âyetini okudu:

Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alekadan yarattı. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O Rab ki kalemle yazmayı öğretti. İnsana bilmediği şeyleri öğretti
(Alak suresi 1-5 âyetler)

Cebrâil (as), Kur'ân-ı Kerim âyetlerini okuduktan sonra, Hz. Muhammed'e (sav) "Nebî" veya "Resûl " olduğuna dair herhangi bir şey söylemeden ortadan kayboldu.

Hz. Muhammed (sav) korku içinde eve dönüyor: Şâhid olduğu büyük olayın tesirinden şiddetle titreyen Hz. Muhammed (sav), bu halde iken evine döndü ve eşi Hz. Hatice'ye " Beni örtün!" diye seslendi. Hz. Hatice, şefkat ve hürmetle sevgili eşinin üzerini örttü. Hz. Muhammed (sav) sakinleşince, kalkıp mağarada olup biteni Hz. Hatice'ye anlattı. Eşini dikkatlice dinleyen Hz. Hatice, " Sakın korkma! Allah seni mahcup etmeyecektir. Sen doğru sözlüsün; emaneti yerine verensin; akraba hak hukunu gözetensin; fakirlere yardım edensin...." gibi gayet hikmetlice sözler söyleyerek Hz. Muhammed'i (sav) rahatlatmıştı.

H. Muhammed'e (sav) gönderilen vahiy, rahmâni miydi, şeytânî mi? Eşini bu derece ürküten olayın rahmâni mi, şeytânî mi olduğunu öğrenmek isteyen Hz.Hatice, beraberine Hz. Muhammed'i(sav)de alarak amcasının oğlu Varaka bin Nevfel'in yanına gitti. Hikmet sahibi bir yaşlı olan Varaka bin Nevfel, Câhiliyye döneminde Hristiyan olduğundan İncil ve Tevrat hakkında derin bilgiye sahipti. Varaka bin Nevfel, Hz. Muhammed'e (sav) bir takım sorular sordu.

H. Muhammed'in (sav) verdiği cevaplar üzerine, gördüğü şeyin Allah tarafından H. Musa'ya (as) da gönderilmiş olan vahiy meleği" Rûhul Kudüs" olduğunu bildirdi. Ve kendisini pek yakında, insanlara Rabblerini tanıtan ve onları karanlıklardan kurtarıp aydınlığa kavuşturacak olan bir Peygamber ve Elçi olmakla müjdeledi. Son olarak da," Senin getirdiğini getiren bir şahsa insanların düşman olmadığı bir zaman yoktur. Keşke senin nübüvvet zamanında genç olabilseydim ve kavminin seni yurdundan çıkaracağı zamana kadar yaşayabilseydim; sana yardım ederdim" dedi.

Allah'ın elçisi H. Muhammed (sav): İlk vahiy üzerinden bir müddet geçtikten sonra, Cebrâil (as) H. Muhammed'e (sav) tekrar göründü. Ve bu sefer de,Müddessir suresinin ilk yedi âyetini okudu.

*Ey örtüsüne bürünen (Peygamber)! Kalk artık uyar.
Sadece Rabbini yücelt. Elbiseni temizle. Pislikten sakın.
Yaptığımı çok görerek başa kakma. Rabbin için sabret.*

Cebrâil (as) aracılığıyla H. Muhammed'e (sav) gönderilen vahy tam 23 yıl sürdü. Bu zaman zarfında, insanoğlunu dünya ve âhiret saadetine kavuşturacak olan Kur'ân-ı Kerim âyetleri tamamlanmış oldu.

Hız. Muhammed (sav) neye çağırırırıştır? Hz. Muhammed (sav) ailesini, akrabalarını, aşıretini ve tüm insanlığı değışmez bir hakikat olan tek ilah (Allah) inancına çağırırırıştır. O ilah ki, tüm kâinatı ve içinde bulunan canlı ve cansız sayısız mahlûkatı ortaksız yaratırırıştır. Dolayısıyla, Allah'dan başkasına ibâdet etmek, Allah'ın yapırırış olduğı işlerde ona ortak koşmak veya O'ndan başkasının hükümlerine ittiba etmek câiz olamaz.

Hız. Muhammed'in (sav) getirdiğı semâvi Risâlet nedir?

Hız. Muhammed'in (sav) getirdiğı semâvi risâlet İslam dinidir. Yani, Allah'a imanla teslim olmak ve O'nun koyduğı kanunları, akîde ve şerîat olarak kabul etmektir. İslam akidesi; Allah'ın varlığına, vahdâniyetine, eşsiz olduğına, yaptığı işlerde ortağı olmadığına inanmaktır. O Allah ki; insanların tek Rabbi, tek Sahibi ve tek İlâhıdır.

İslam şerîatı ise, insanın tüm hayatını, işlerini ve alışkanlıklarını düzenleyen Allah'ın koyduğı kanunlardır. Fıkıh âlimleri İslam şerîatını, "İbâdetler", "Ahlak" ve "Muâmeleler" diye üç ana başlık altında toplamışlardır.

**Akîde
ve
Şerîat**

- 1- **İbâdetler:** İnsana Rabbine nasıl ibâdet edeceğini öğreten Allah'ın koymuş olduğı hükümlerdir. Bunlar: Kelime-i şehâdet getirmek, günde beş vakit namaz kılmak, malın kırkta birinden zekat vermek, Ramazan ayında oruç tutmak ve maddi gücü yeterli olan kişinin ömründe bir defa Kâbe'ye gidip Hac yapmasıdır.
- 2- **Ahlak:** Allah Teâlâ'nın övdüğü ve insanlardan birbirlerine karşı muâmelerde azâmi derecede riâyet etmelerini istediğı, doğruluk, güvenilirlik, sevgi, adâlet yardımılaşma, kardeşlik ve cömertlik gibi güzel davranışlar manzûmesidir.
- 3- **Muâmeleler:** Toplum hayatını ilgilendiren, evlilik, boşanma, nafaka, miras, ticâret, velâyet ve insan hakları gibi konuları düzenleyen ilâhi hükümler, "Muâmeleler" altında toplanırırıştır.

Semâvi Risâlet hükümlerinin özeti

En'am suresi 151. ve 152. âyetleri, Allah'ın uymaları için insanlara emrettiği hükümleri özetlemektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

"De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti"

"Yetimin malına yaklaşmayın; yalnız erginlik çağına erişinceye kadar (malına) en güzel biçimde (yaklaşabilir ve uygun şekilde harcayabilirsiniz). Ölçü ve tartıyı tam adâletle yapın. Biz kimseye gücünün yettiğinden fazlasını teklif etmeyiz. Söylediğiniz zaman, yakınlığınız da olsa âdil olun ve Allah'a verdiğiniz sözü tutun. Öğüt alıp düşünesiniz diye Allah bunları size emretmiştir"

NOT: Hz.Muhammed (sav) Risâletle görevlendirildikten sonra Mekke'de 13 yıl kalmış ve bu zaman zarfında,"Allah'dan başka ilâh yoktur" mânâsındaki tevhid akidesini toplumda yerleştirmeye çalışmıştır. Medine'ye hicret (M. 622) ettikten sonra ise, Müslümanlara İslam hukukunu öğretmiştir.

Hz. Ca'fer bin Ebi Tâlib Habeşistan'da uygulamalı İslam dersi veriyor: Risâletin 5. yılına girilmişti. Kureyş'in Müslümanlara yaptığı zulm, kahr, işkence ve ekonomik ambargoyu görüp üzülen Hz. Muhammed (sav); Müslümanlara, kimseye zulm etmeyen ve âdil kral olarak tanınan Habeşistan kralı Necâşi'nin ülkesine hicret etmelerini tavsiye etti. Peygamber tavsiyesi üzerine, bir gurup Müslüman bugün Etyopya diye bilinen Habeşistan'a hicret ettiler.

Ne var ki; Kureyş, Müslümanları burada da rahat bırakmamıştı. Habeşistan'a gelip Necâşi'den Müslümanların kendilerine teslim edilmesini istediler. Kureyş'in teklifini geri çeviren Necâşi, Müslümanları huzuruna davet edip meseleyi kendi ağızlarından dinlemek istediğini söyledi. Bunun üzerine, Hz. Câfer bin Ebi Talib İslam'ı en güzel şekilde tanıtan şu özlü sözleri söyledi:

"Ey kral! Biz câhiliyet içinde yaşayan bir millettik. Putlara tapar, murdar et yedik. Kötülüklerin hepsini yapar, akrabalarından ilgiyi keserdik. Komşuluğu kötü görür, kuvvetli olanımız zayıfımızı ezerdi. İçimizden; soyunu, doğruluğunu, dürüstlüğünü, namusluluğunu tanıdığımız bir peygamber gönderilinceye kadar bu hal üzere kaldık.

Bu Allah elçisi; bizi, Allah'ın birliğine inanmaya ve yalnız Allah'a ibadet etmeye, babalarımızın taptığı taşlardan ve putlardan vazgeçmeye davet etti. Bize sözün doğrusunu söylemeyi, emaneti yerine getirmeyi, akrabalara ilgi göstermeyi, güzel komşuluğu, haram şeylerden uzaklaşmayı, kan dökmekten sakınmayı emretti. Bizi bütün kötülüklerden uzaklaştırdı. Yalan şahitliği menetti. Öksüzün malını yemeyi haram kıldı. Namuslu kadınlara iftira etmeyi kaldırdı. Bize, yalnız Allah'a ibadet etmemizi, ona ortak koşmamamızı, namaz kılmamızı, zekât vermemizi ve Ramazan'da oruç tutmamızı emretti.

Biz bu peygambere inandık, iman ettik. Onun gösterdiği yolda yürüdük. Peygamberin helâl tanıttığını helâl bildik; haram olarak bildirdiğini de haram bildik.

Ey kral! Buna karşılık kavmimiz bize saldırdı. Bize her türlü işkenceyi uyguladı. Bizi dinimizden döndürmeye ve tekrar putlara taptırmaya çalıştı. Onlar, bize kahredip zulmedince, bizi dayanılmaz hale düşürünce, bizimle dinimiz arasında girdiklerinde, biz yurdumuzu bıraktık; sizin diyarınızı başka diyara tercih ettik. Senin komşun olmayı istedik ve senin memleketinde zulme uğramayı ümit ettik"

Kral Necâşi İslam'ı kabul ediyor: Habeşistan kralı Necâşi, âdil bir hükümdar olduğu için hüküm verirken Allah'dan korkardı. Bu yüzden, Hz. Ca'fer'den Hz. Muhammed'e (sav) gönderilen âyetlerden bir kısmını okumasını istedi. Hz. Ca'fer Meryem suresinden bir kaç âyet okudu. Okunan âyetlerden çok etkilenen Necâşi ağlamaya başladı hatta ağlamaktan sakalları ıslandı ve şöyle dedi:

Etiyopya'da (Habeşistan) Necâşi adı verilen bir mescid.

"Sizin peygamberinize gönderilenle İsa'nın getirdiği aynı kandilden çıkıyor"

Kureys'i temsilen müslümanların peşine düşen Amr bin Âs'ın (ki, o sıralar henüz müslüman değildi) tüm çabalarına rağmen, Habeş kralı Necâşi Müslümanları Kureys'e teslim etmemiştir. Aksine, onlara ülkesinde istedikleri kadar kalabilme hürriyeti vermiştir.

Tek ilah... Tek mesaj

Allah'ın Peygamberleri ve Elçileri

Bütün insanların Rabbi olan Cenâb-ı Hak, insanları başıboş bırakmamıştır. Hidâyete ermeleri için, içlerinden seçtiği kişileri Peygamber ve Elçi olarak gönderip, kendilerine tevhid dinini öğretmiştir.

Kur'ân-ı Kerim, 25 Peygamberin adını zikreder ve bunlardan bazıları hakkında teferruatlı bilgiler verir. Örneğin, ilk insan ve ilk Peygamber olan Hz. Âdem'i 43, Hz. İbrâhim'i 69, Hz. Musa'yı 136, Hz. İsa'yı ise 25 defa zikretmiştir. Bütün peygamberlerin mesajı, Yüce Allah'ın varlığını ve birliğini, yaradılışın gâye ve hikmetlerini, güzel ahlakı insanlara öğreterek onları karanlıklara düşmekten kurtarmaktır. İşte son Peygamber olan Hz. Muhammed (sav), Hz. Âdem (as) zamanından beridir değişmemiş olan bu hakikati birkez daha tekit etmiştir.

"Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir peygamber Allah'ın izni olmadan bir mucize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar."

(Mümin/ Gafir suresi 78.âyet)

"Deyiniz ki; "Biz, Allah'a iman ettik ve bize ne indirildiyse İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına ne indirildiyse, Musa'ya ve İsa'ya ne indirildiyse ve bütün peygamberlere Rablerinden ne verildiyse hepsine iman ettik. Biz onların arasında fark gözetmeyiz ve biz ancak O'na boyun eğen müslümanlarız." (Bakara suresi 136. âyet)

Tevrat, İncil ve Kur'ân-ı Kerim semâvi kitaplardır.

İslamda imanın esasları şunlardır: Allah'a iman, Meleklerle iman, Kitaplara iman, Peygamberlere iman, hayır ve şerriyle beraber kaza ve kadere iman, kıyamet gününe iman.

İslam dinine göre; Müminler, Hz. İbrahim'e (as) indirilen Suhuf, Hz. Musa'ya (as) indirilen Tevrat, Hz. Dâvûd'a (as) indirilen Zebûr ve Hz. İsa'ya (as) indirilen İncil'e inanmakla mükelleftirler. Kur'ân-ı Kerim, adını saydığımız semâvi kitaplarla bir zıtlığa düşmez; çünkü aynı kaynaktan gelmiştir. Müslümanlar, Kur'ân-ı Kerim'in Allah'ın şeriatını tamamlayan son semâvi kitap olduğuna, lafız ve mânâ olarak Allah'ın kelâmı sıfatını taşıdığına, diğer semâvi kitapların aksine, üzerinde insan eliyle değişiklik yapılmadığına inanırlar. Allah Teâla Kur'ân-ı Kerim'i tahrif (bozulmaktan) edilmekten korumuştur. Kur'ân-ı Kerim; tarih boyunca, insan eliyle diğer semâvi kitaplar üzerinde yapılmış olan tahrifleri de haber vermiştir.

Şu bir gerçek ki; bugün Müslümanların elinde bulunan Kur'ân-ı Kerim, 14 asır önce Hz. Muhammed'e (sav) indirilmiş olan Kur'ân ile harfiyyen mutâbıktır. Mûcizevi bir şekilde korunmuş olan Kurân-ı Kerim, ezber yoluyla nesilden nesile aktarılarak kıyâmet gününe kadar da bozulmadan kalacaktır.

"Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidâyet, bir nur vardır. (Allaha) teslim olmuş nebiler, onunla yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabbe adanmış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler. Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir" (Mâide suresi 44. âyet)

"İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, fasıkların ta kendileridir"(Mâide suresi 47. âyet)

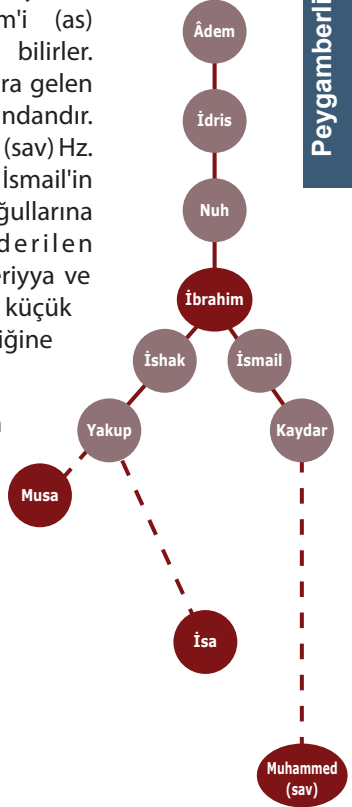
"(Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi, elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir" (Mâide suresi 48. âyet)

"İşte bunlar, Âdem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrâhim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebilerdir. Kendilerine Rahmân'ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı" (Meryem suresi 58. âyet)

Peygamber	Hz. İbrahim (as)	Hz. Musa (as)	Hz. İsa (as)	Hz. Muhammed (sav)
Yaşadığı asır (tahmini)	M.Ö: 1700	M.Ö: 1400	M. 1-33	M. 570-633
Yaşadığı ömür (tahmini)	175 yıl	120 yıl	33 yıl	63 yıl

H. Muhammed (sav) ve H. İbrâhim (as): Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar H. İbrâhim'i (as) Peygamberlerin babası olarak bilirler. Çünkü, H. İbrâhim'den (as) sonra gelen bütün Peygamberler onun soyundandır. Müslümanlar; H. Muhammed'in (sav) H. İbrâhim'in (as) büyük oğlu H. İsmail'in (as) soyundan geldiğine, İsrailoğullarına Peygamber olarak gönderilen Yakup, Yusuf, Eyyûb, Musa, Zekeriyya ve Yahya'nın da H. İbrâhim'in (as) küçük oğlu İshak'ın (as) neslinden geldiğine inanırlar.*

H. İbrâhim (as) ve eşi Sâre Hanım yaşlanmışlardı. Her ikisinin de çok arzu ettikleri bir şey vardı; o da çocuk sahibi olmaktı. Ömürlerinin sonunda bir çocuk sahibi olmak istedikleri için, H. İbrâhim (as) Sâre Hanım'ın câriyesi Hacer ile evlendi ve bu evlilikten bir erkek çocuk oldu. Çocuğun adını İsmail koydular. Bir müddet sonra, çok yaşlı olmasına rağmen mucizevi bir şekilde hamile kalan Sâre Hanım da bir erkek çocuğu dünyaya getirdi ve çocuğun adını İshak koydular.

*(İsrail oğullarının son peygamberi olan H. İsa (as) bir mucize olarak babasız dünyaya gelmiştir.)

Hız. İbrâhim (as), daha çocuk sayılacak yaşta iken Allah Teâla'nın varlığı ve birliğine inanmış; put, ateş, güneş, ay ve yıldızların tapılacak ilah olamayacağını idrak etmişti. Sonsuz evreni ve içindeki varlıkları kimseye ihtiyaç duymadan yaratan Allah Teâla'nın ibâdeteye layık olacağını hakkal yakîn kavramış; tüm hayatını, insanlara bu gerçeği öğretmeye adanmıştı.

Hız. İbrâhim (as) Yüce Yaratıcı Allah Teâla'nın emrine boyun eğme ve iman uğruna fedakarlık yapma konusunda, insanlık tarihindeki en büyük örnekleri vermiştir. Sırf "Allah'dan başkasını tanımam ve O'ndan ğayrına tapmam" dediğı için, Nemrut ve adamları tarafından mancınıkla ateşe atılmaya tahammül etmiştir. Allah Teâla'nın emri üzerine, eşi Hacer ve emzikli oğlu İsmail'i susuz ve çorak Arabistan çölünde bırakmaktan bir an dahi tereddüt etmemiştir. Ve yine Allah'ın emri üzerine, yıllarca hasretini çektiğı, yüreğinin sevinci ve ciğerpâre yavrusu olan biricik İsmail'i kurban etmek için gözünü dahi kırpmamıştır.

İman âbidesi olan Hız. İbrâhim'in (as) fedakarlıkları karşısında Rabbi onu asla yalnız bırakmamıştır. Enbiya Suresi 69. âyette buyurulduğı üzere, ateşe "Ey ateş! İbrâhim üzerine soğuk ve selâmetli ol!" diye emrederek, ateşin Hız. İbrâhim'i (as) yakmamasını sağlamıştır.

Susuz ve çorak Mekke çölünün ortasında, Zemzem suyunu fıskırtmış ve insanların akın akın buraya gelmelerini sağlamıştır. Hız. İbrâhim (as) Allah'ın emri üzerine biricik oğlu İsmail'i kurban edeceği anda, İsmail'e bedel olarak kurbanlık koç göndermiştir.

Hz. Muhammed (sav), Mescid-i Haram'da (Kâbe) kılınan bir namazın yüzbin defaya eşit olduğuna işaret etmiştir.

"Kimin dini, iyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hakka yönelen İbrahim'in dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah, İbrahim'i dost edindi" (Nisa suresi 125.âyet)

"Kendini bilmeyenden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de iyilerdendir" (Bakara suresi 130. âyet)

Allah Teâla, İncil ve Kur'an-ı Kerimde Hz. İbrahim'i (as) kendine dost (Halil) olarak aldığını bildirmiş ve onu, bâtıldan uzak, Rabbine itaatkar, nimetlerine şükredici bir insan olarak vassetmiştir.

**Allah'dan
başka ilah
yoktur**

"Muhakkak ki İbrahim (as), Allah'a hanif (tek Allah'a inanan) olarak kânitin olan (yönelen) bir ümmet idi. Ve o, müşriklerden olmadı." "O'nun (Allah'ın) ni'metlerine şükredici idi. (Allah), onu seçti. Ve onu Sıratı Mustakim'e (Allah'a ulaştıran yola) hidayet etti (ulaştırdı)."

"Ve ona dünyada (hakettiği) haseneler (pozitif dereceler) verdik. Muhakkak ki o, ahirette elbette salihlerdendi."

"Sonra da sana "hanif (vahdet, tevhid ve teslimi esas alan) olarak İbrahim (as)'ın dinine tâbî olmayı" vahyettik. Ve o, müşriklerden olmadı" (Nahl suresi 120-123 âyetler)

Müslümanlar Hz. İbrahim'e (as) büyük saygı duyarlar. Çünkü, kendilerini ilk defa müslüman olarak tanımlayan Hz. İbrahim (as) olmuştur.

"İbrahim, yahudi veya nasrâni (hristiyan) olmadı. Fakat hanif (Allah'ın tek oluşuna inan), bir müslümandı. Ve o müşriklerden olmadı." "Muhakkak ki Hz.İbrahim'e insanların en yakın olanı elbette ona tâbî olanlar ve bu peygamber (Hz. Muhammed) ve ona inanlardır. Ve Allah, mü'minlerin dostudur"

Kur'ân-ı Kerim; Allah Teâla'nın emri üzerine, Hz. İbrâhim (as) ve Hz. İsmail'in (as) insanların yeryüzünde ibâdet edebilmeleri için bir ev (Kâbe-i Şerif) inşaa ettiklerini zikreder.

"Biz tâ o zaman bu Beyt'i,(evi) insanlar için bir sevap kazanma ve bir güven yeri kıldık. Siz de Makâm-ı İbrâhim'den kendinize bir namazgâh edinin. Ayrıca İbrâhim ile İsmail'e şöyle ahid verdik: "Beytimi,(evimi) hem tavaf edenler için, hem ibâdete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!" (Bakara suresi 125. âyet)

Hız. İbrâhim (as) ve Hız. İsmail'in (as) Kâbe'yi inşaa ederken ettikleri dua

"Ey Rabbimiz, ikimizi de yalnız senin için boyun eğen müslümanlar kıl; soyumuzdan yalnız senin için boyun eğen müslüman bir ümmet meydana getir ve bize ibâdetimizin yollarını göster ve tevhemizi kabul et. Hiç şüphesiz, Tevvâb sensin, Rahîm sensin."

(Bakara suresi 128. âyet)

Hac

İslam'ın beş şartından biri olan Hac, Hz. İbrahim (as) ve Hz. Hacer'in tevhid dini uğruna yapmış oldukları fedakarlıkları sembolize eder. Hac vazifesinin yapıış şekillerini Kur'ân-ı Kerim ve Hz. Muhammed'in (sav) hadis-i şeriflerinden öğrenen Müslümanlar, Hac ibâdetini yerine getirmek için Mekke-i Mükerreme'ye gelirler.

Tavaf: Arapça kelime mânâsı olarak "bir şeyin etrafında dolanmak" anlamına gelen tavaf, İslami terim olarak ise, Hacerü'l Esved köşesinden başlayarak Kâbe-i Şerif'in etrafında yedi defa dönmeye denir. Hz. Muhammed (sav) Kâbe etrafında yedi defa dönmüştür. Tavaf bir ibâdet şekli olduğu için, tavaf yapan kişinin abdestli olması ve dilini de huşû içinde dua, zikir ve Kur'ân okumakla meşgul etmesi gerekmektedir.

Evrendeki herşeyin bir nevî tavaf halinde olduğu bir gerçektir. İşte, Müslümanların Kâbe etrafında tavaf yapmaları, maddenin en küçük parçası olan atomdan başlayarak en büyük galaksilere kadar tüm varlıkların dönmelerini sembolize etmektedir.

Her yıl yaklaşık 3 milyon müslüman hac farzasını eda etmektedir.

"Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzmektedir" (Yasin suresi 40. âyet)

"Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar Allah'ı tespih ederler. Her şey O'nu hamd ile tespih eder. Ancak, siz onların tespihlerini anlamazsınız. O, halim'dir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir), çok bağışlayandır" (İsra suresi 44.âyet)

İbrâhim Makamı: Hz. Muhammed (sav) tavafinı bitirince, Makam-ı İbrâhim'in arkasında iki rekat namaz kılmıştır. Makam-ı İbrâhim, Kâbe kapısının yakınında cam fânus içinde bulunan yerdir. Hz. İbrâhim'in (as) Kâbe'yi inşaa ederken iskele olarak kullandığı taş, işte bu makamın içinde bulunmaktadır. Hz. Muhammed'in (sav)sünnetini yerine getirmek için burada namaza duran müslim, Allah'ın emri üzerine, insanların yeryüzünde Allah'a ibâdet etmeleri için Kâbe'yi inşaa eden muvahhid imam Hz. İbrâhim'i (as) hatırına getirmesi lazımdır.

Say: Safa ve Merve tepeleri Mescid-i Haram'ın kuzeydoğusu ve kuzeybatısına düşen iki tepedir. Aralarındaki mesafe 395 metredir. İşte bu iki tepe arasında yedi defa gidip gelmeye "Say" denir. Hz. Muhammed (sav) burada yedi defa yürümüştür.

Hac ve Umre yapan kişinin bu iki tepe arasında yürümesi ve bazı bölümlerde de koşturması, Allah'ın emri üzerine Hz. İbrâhim (as) tarafından bebeğiyle beraber insanların bulunmadığı kupkuru susuz bir çölde bırakılan Hz. Hacer'in su arama çabalarını sembolize etmektedir.

Evet; Allah Teâla Hz. Hacer'in çabalarını boşa çıkarmamış, susuzluktan dili kuruyan İsmail'in ayaklarıyla tepindiği yerden Zemzem suyunu fışkırtarak çöle hayat vermiştir. Zemzem suyunun çıkmasıyla, Arap yarımadasındaki kabileler, akın akın Mekke'ye gelip yerleşmişlerdir. Zemzem suyu, 14 asırdır hem Mekke halkını, hem de her yıl dünyanın dört bir tarafından Mekke'ye gelen hacıların su ihtiyacını gidermektedir.

"İnsan için ancak çalıştığı vardır. Şüphesiz onun çalışması ileride görülecektir. Sonra çalışmasının karşılığı kendisine tamamen verilecektir. Şüphesiz en son varış Rabbinedir"

(Necm suresi 39-42. âyetler)

"De ki: "Ameller açısından en çok hüsrana uğrayanları size haber vereyim mi?" "Onlar, dünya hayatında amelleri (çalışmaları) sapmış (kaybettikleri) dereceler, kazandıkları derecelerden daha fazla) olanlardır. Ve onlar, güzel ameller işlediklerini zannediyorlar."

(Kehf suresi 103-104.âyetler)

Recm: Kelime anlamı olarak "Taş atma" mânâsında olup, Hac farızasının rükünlerinden biridir. Hacılar; Hz. Muhammed'in (sav) öğrettiği şekilde, Mescid-i Haram'ın doğu tarafına düşen Mina'da bulunan "el-Cemerât" mevkinde, bayramın 1. 2. ve 3. günlerinde şeytan taşlarlar. Cemerâttaki Akabe, Küçük Cemre ve Orta Cemre diye adlandırılan mevkîlerde, her defasında fındık büyüklüğünde 7 taş atarlar.

Aslında, şeytan taşlamak da sembolik bir ibadettir. Şöyle ki; Hz. İbrâhim (as) Allah'ın emri üzerine oğlu İsmail'i kurban etmeye götürürken, Akabe mevkinde yaşlı bir adam şeklinde önüne çıkan şeytan, Hz. İbrâhim'in (as) babalık şefkatini harekete geçirerek niyetinden geri çevirmeye çalışmıştır. Şeytanın hilesini anlayan Hz. İbrâhim (as), şeytana 7 taş atmış ve şeytan biran ortadan kaybolmuştur. Şeytan, iki defa daha

Hız. İbrâhîm'e (as) engel olmaya çalışmış, ancak her defasında Hız. İbrâhîm (as) tarafından yedişer taş atılarak kovulmuştur. Hac'da sembolik olarak şeytan taşıyan müslûmanlar, her türlü kötülüğü emreden nefislerinin vesvesesinden arınmaya ve ezeli düşmanları olan şeytanının şerrinden kurtulmaya azimli olduklarını göstermektedirler.

Kurban: Allah'ın emrine boyun eğmekte ısrarlı olan Hız. İbrâhîm'in (as) bu ihlası boşta çıkmamış; Cenâb-ı Hak, İsmail'e bedel olarak besili bir koçu kurbanlık göndermiştir. Hac görevini yerine getiren hacılar ve hacca gidemeyen müslûmanlardan maddi durumu iyi olanlar, Allah'ın rızasına nâil olmak için kurban bayramı günlerinde (dört gün) Hız. Muhammed'in (sav) öğrettiği gibi kurban keserler. Müslûmanlar, kestikleri kurban etinden hem yerler; hem de fakirlere dağıtırlar. (Kurban; koyun, koç, keçi, dana, manda, deve gibi hayvanlardan olur.)

"Böylece ikisi de (Allah'a) teslim olunca, (İbrâhîm A.S) onu alını üzerine yatırdı. Ve ona "Ey İbrâhîm!" diye nida ettik (seslendik). Sen rüyaya sadık kaldın (yerine getirdin). Muhakkak ki Biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Muhakkak ki bu, kesin olarak apaçık bir imtihandır. Ve ona büyük bir kurbanı fıde (oğluna karşı bedel olarak) verdik. Sonrakiler arasında ona (şerefli bir anı) bıraktık. İbrâhîm'a (as) selâm olsun. Biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Muhakkak ki o, Bizim mü'min (Allah'a ulaşmayı dileyip bütün makamları kazanan) kullarımızdandır."

(Saffat suresi 103-111. âyetler)

H.z. Muhammed (sav) Müslümanlara, her namazın sonunda H.z. İbrâhim'e (as) şöyle salât ve selam getirmelerini emretmiştir:

"Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ salleyte alâ İbrahime ve alâ âli İbrahim. İnneke hamidün mecîd." "Allâhümme bârik alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ bârekte alâ İbrahime ve alâ âli İbrahim. İnneke hamidün mecîd."

Rivâyet ediliyor ki; sahabelerden biri H.z. Muhammed'e (sav) "Ey insanların en hayırlısı" diye seslenince, H.z. Muhammed (sav) büyük bir edep ve tevâzu göstererek "İnsanların en hayırlısı İbrâhim dir" demiştir. H.z. Muhammed (sav) eşi Mâriye'den doğan çocuğuna "İbrâhim "adını koymuştur. Ancak, küçük İbrâhim iki yaşına varmadan vefat etmiştir.

"De ki: Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine ilettiler. O, ortak koşanlardan değildi. De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana sadece bu emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim. De ki: Allah her şeyin Rabbi iken ben ondan başka Rab mı arayacağım? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, uyusmazlığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir" (En'âm suresi 161-164.âyetler)

Mescid-i İbrâhim Camii. Halil/ Filistin

Hız. İbrâhim (as) ve eşi Sâre Hanım, oğulları Hz. İshak (as) ve eşi Rebeka, Hz. İshak'ın oğlu Hz. Yakup (as) ve eşi Leah ve Hz. Yusuf (as) Filistin'in el-Halil kentinde medfundurlar.

Yüzyıllar öncesinde Filistinde yaşayan insanlar, Hz. İbrâhim (as) ve ailesinin medfun olduğunu tahmin ettikleri yere türbe inşaa etmişler ve burayı kendilerine ziyaretgâh yapmışlardır. Türbe, daha sonra camii içine alınmıştır. Haçlılar Filistin'i ele geçirince (1099), camiye kiliseye çevirmişlerdir. Filistin'i haçlıların elinden kurtaran büyük kumandan Salaheddin Eyyûbi (1187) ise binayı tekrar camiye çevirmiştir.

el-Halil kentinin en eski tarihi eseri olan Mescid-i İbrâhim, dikdörtgen bir yapıdır. İki minaresi olup etrafı yüksek surlarla çevrilidir. İçinde bulunan peygamber kabirleri sebebiyle Müslümanlar gibi Yahudiler ve Hristiyanlar da Mescid-i İbrâhim harem-i şerifini kutsal sayarlar.

Hız. İbrâhim'in (as) türbesi

(Not: İslam fıkıh âlimleri kabirlerin maddi ve mânevi bakımdan yüceltilmesini mekruh kılmışlardır. Kabirin yerden yüksekliği bir karışı geçmemelidir.)

Mescid-i İbrâhim ve çevresi. el-Halil / Filistin

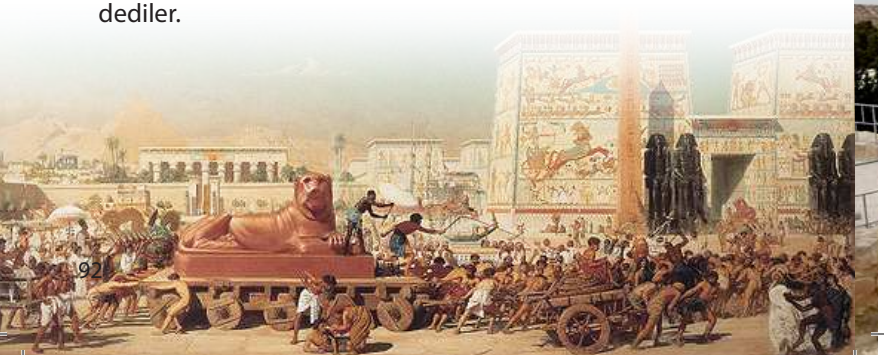

Hz. Muhammed (sav) ve Hz. Musa (as):

Musa
"Kelimullah"

Allah'ın konuştuğu peygamber Hz. Muhammed (sav) "Kelimullah" sıfatını taşıyan Hz. Musa'yı " Kardeşim Musa" diyerek övmüş ve kıyâmet gününde onu Allah'ın arşına tutunmuş olarak göreceğini haber vermiştir.

Hz. Muhammed (sav) Medine'ye hicret ettiğinde,Yahudilerin Muharrem ayının 10. gününde oruç tuttuklarını görür. Yahudilere, "Bu ne orucudur?" diye sorar. Onlar da, "Bugün Allah'ın Musa'yı düşmanlarından kurtardığı ve Firavun'u boğdurduğu gündür. Hz. Musa (a.s.) şükür olarak bugün oruç tutmuştur" dediler.

Bunun üzerine, Hz. Muhammed (sav) "Biz, Musa'nın sünnetini ihyaya sizden daha çok yakın ve hak sahibiyiz" diyerek, Müslümanlara, Muharrem ayının, 9.ve 10. günlerinde veya 10.ve 11.günlerinde nafile oruç tutmalarını tavsiye etmiştir.

Hz. Musa (as) ve İsrailoğulları kıssasını farklı surelerde teferruatlı bir şekilde zikreden Kur'ân-ı Kerim, Allah Teâla'nın Hz. Musa (as) ile Tur dağında konuştuğunu ve Hz. Musa'nın (as) büyük vazifeler üstlenmiş olan "Ulu'l Azm" peygamberleri (Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ,Hz. Muhammed) arasında olduğunu haber vermiştir.

Hz. Musa (as) Ürdün'ün Filistin topraklarına bakan cihetindeki Ölü Deniz'e yakın bir yerde olan Moab Dağı'nın Nebo tepesinde medfundur. Hz. Muhammed (sav) de Hz. Musa'nın (as) kabrinin bir yol kenarındaki kırmızı kum tepesinin yanında bulunduğunu söylemiştir. Hz. Musa'nın kabri dünyanın dört bir yanından gelen turistler tarafından ziyaret edilmektedir.

Müslümanlar Hz. Muhammed (sav) ve Hz. Musa (as) arasında çokça benzerlik olduğuna inanırlar. İkisi de hem Peygamber, hem de Rasûldürler (Allah'ın elçisi) İkisine de semâvî kitap indirilmiştir. İkisi de vatanlarından hicret etmiş sonra da geri dönmüşlerdir. İkisi de Peygamber olmanın yanı sıra, ümmetlerinin lideri olmuşlardır. İkisi de evlenip çocuk sahibi olmuşlardır.

Hız. Muhammed (sav) ve Hz. İsa (as)

Hız. Muhammed (sav) Hz. İsa hakkında şöyle demiştir:

"Ben, dünyada da âhirette de Meryem'in oğluna insanların en yakınıyım. Benimle onun arasında başka bir peygamber yok. Peygamberler anneleri ayrı, babaları bir kardeşirler, dinleri de birdir" (Buhâri)

Kur'ân-ı Kerim, Hz. İsa'nın (as) mûcizevi bir şekilde babasız dünyaya geldiğini haber vermektedir.

Kur'an-ı
Kerim'de Hz.
İsa (as)

"(Ey Muhammed!) Kitapta (Kur'an'da) Meryem'i de an. Hani ailesinden ayrılarak doğu tarafında bir yere çekilmiş ve (kendini onlardan uzak tutmak için) onlarla arasında bir perde germiştir. Biz, ona Cebrail'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü."

"Meryem, "Senden, Rahmân'a sığınırım. Eğer Allah'tan çekinen biri isen (bana kötülük etme)" dedi." "Cebrail, "Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim" dedi."

"Meryem, "Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım halde, benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi." "Cebrail, "Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir" dedi." "Böylece Meryem çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi." "Doğum sancısı onu bir hurma ağacına yöneltti. "Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!" dedi."

(Meryem suresi 16-23. âyetler)

Kur'ân-ı Kerim, babasız çocuk doğuran Hz. Meryem'in kucağında bebeğiyle beraber kavmine geldiğini ve kavminin olayı şiddetli kınamasına karşı kundaktaki bebeğin mucizevi bir şekilde konuştuğunu haber vermektedir.

"Bebek şöyle konuştu: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana kitabı (İncil'i) verdi ve beni bir peygamber yaptı."

"Nerede olursam olayım beni kutlu ve erdemli kıldı ve bana yaşadığım sürece namazı ve zekatı emretti." "Beni anama saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı."

"Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm (esenlik verilmiştir)."

"Hakkında şüpheye düştükleri hak söze göre Meryem oğlu İsa işte budur."

"Allah'ın çocuk edinmesi düşünülemez. O bundan yücedir, uzaktır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece "ol!" der ve o da olur."

(Meryem suresi 30-35.âyetler)

Kur'ân-ı Kerim; Hz. İsa'nın (as) Allah'ın kelimesi ve O'nun yüce ruhundan bir parça olduğunu, Allah tarafından Rûhul Kudüs (Cebrail) ile desteklendiğini ve İsrailoğullarını doğru yola iletmesi için Peygamber olarak vazifelendirildiğini bildirmektedir.

Ayrıca; Hz. İsa'nın dünya ve ahirette Allah'a yakın ve onurlu bir insan olduğunu, Allah tarafından kendine Kitap, hikmet, Tevrat ve İncil öğretilendiğini, Allah'ın izniyle, körü ve alacalıyı iyileştirdiğini ve yine Allah'ın izniyle ölüleri dirilttiğini, insanların ne yiyip ve evlerinde ne biriktirdiğini haber verdiğini de bildirmiştir.

Doğuş Kilisesi: Beytallahm / Filistin
Doğuş Kilisesi dünyanın en eski kilisesi olarak bilinmektedir. Hristiyanlar Hz. İsa'nın (as) burada dünyaya geldiğine inanmaktadırlar.

Nâsıra Filistin'in en önemli tarihi kentleri arasındadır. Hristiyanlarca mukaddes sayılan Mûjde Kilisesi (Church of Annunciation) Nâsıra kentindedir. Mûjde kilisesi, Hz. Meryem'in evinin bulunduğu yere yapılmıştır. Cebrâil'in (as) bu kilise içinde bulunan mağarada Hz. Meryem'e görüldüğüne ve kendisine İsa'ya hamile kalacağını bildirdiğine inanılmaktadır.

İslam'ın Hz. İsa'nın dönüşü hakkındaki görüşü:

Hz. Muhammed (sav), Meryem oğlu Hz. İsa Mesih'in (as) âhir zamanda yeryüzüne ineceğini ve Müslümanların başına geçerek Deccal ile savaşıp onu öldüreceğini, sonra da Allah'a inanan insanları tevhid dini altında toplayacağını ve dünyayı adâletle yöneteceğini, dolayısıyla da tüm yeryüzünü barış ve saadetin kaplayacağını bildirmiştir.

**Hz. İsa (as)
geri gelecek
mi?**

Şam / Suriye

98 Hz. Muhammed (sav), Hz. İsa'nın (as) gökten indiğinde Şam'ın doğusuna düşen bir yere ineceğine işaret etmiştir.

İslam Allah'ın insanlığa gönderdiği mesajdır: İslam'ın mesajı sadece Araplara yönelik değil, tüm insanlığa ulaştırılması gereken evrensel bir mesajdı.

Bu yüzden, Hz Muhammed (sav) Risâletle görevlendiğinde, Arap Yarımadasının dışında yaşayan kavimlere elçiler gönderip onları İslam'a dâvet etmiştir.

Hız. Muhammed'in (sav) mektup gönderdiği kral ve hükümdarlardan bazıları şunlardır: Habeşistan Kralı Necâşi, Mısır Hükümdarı Mukavkıs, Bizans İmparatoru Hirakl, Fars (İran) Kısrası Hürmüz, Bahreyn Hükümdarı Münzir b. Sâvâ.

Japon Hattat Nobuko Sagawa'nın sülüs yazıyla yazılmış levhası.

"Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler." (Sebe suresi 28. âyet)

Bizans İmparatoru Hirakl Hz. Muhammed'in (sav) mektubunu kabul ediyor

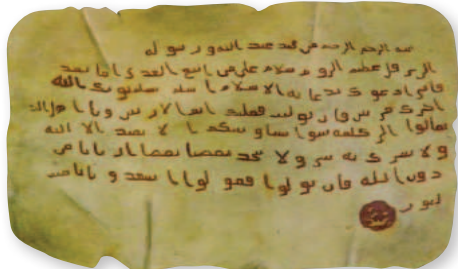
Hiz. Muhammed'in (sav) mektubunu teslim alan Hirakl, Hiz. Muhammed (sav) hakkında bir soruşturma yapmak ister ve sıralarda ticaret için Bizans topraklarında bulunan Ebu Süfyan'ı huzuruna davet eder ve ona bir çok soru sorar.

Ebu Süfyan ve Hirakl arasında şöyle bir diyalog geçer:

- Onun aranızdaki nesebi nasıldır?
- Soylularımız arasındadır.
- Ataları arasında kral varmıydı?
- Hayır.
- şimdi söylediği şeylerden önce onu yalanla ittiham ediyor muydunuz?
- Hayır.
- O'na daha ziyade ittiba edenler kimlerdir, zenginler mi fakirler mi?
- Fakirler.
- Artıyorlar mı, eksiliyorlar mı?
- Her geçen gün biraz daha artıp oğalıyorlar.
- Onun dinine girdikten sonra geri dönen oldu mu?
- Hayır.
- Onunla savaştınız mı?
- Evet.

Hiz. Muhammed'in (sav)
Hirakl'a gönderdiği mektup

- Savaşın neticesi ne oluyordu?
- Bir biz, bir de o kazanıyordu.
- Hâin midir?
- Hayır.
- Onun söylediği bu sözü (yaptığı dâveti) daha önce başkası söylemiş miydi?
- Hayır.
- Sizden ne istiyor?
- Bizden namaz kılmamızı, zekat vermemizi ve iffetli olmamızı istiyor.

Hirakl, Hz. Muhammed (sav) hakkında soruşturma yapıyor

Hirakl: Eğer O'nun hakkında söylemekte olduğun şeyler doğru ise O, muhakkak bir Peygamberdir. Ben, bir peygamberin çıkacağını biliyordum. Lakin, O'nun sizden biri olacağını zannetmezdim. Eğer ben, O'nun yanına varabileceğimi bilseydim, elbette O'nunla buluşmayı çok arzu ederdim. Yemin ederim ki, O'nun hükümdarlığı şu ayaklarımın bastığı yerlere muhakkak ulaşacaktır.

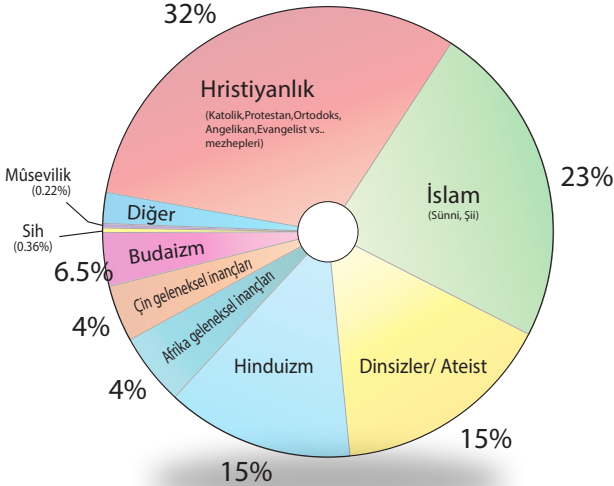
Not: Bizans Kralı Hirakl (Hereklyus) milâdi 610-640 yılları arasında hüküm sürmüştür. Hüküm sürdüğü yıllarda 3 büyük harbe girmiştir. Pers İmparatorluğunu mağlup ederek, Suriye, Filistin, Mısır ve Kuzey Afrika'nın büyük bir bölümünü topraklarına katmıştır.

İslam evrensel bir dindir: İslam dini, Hristiyanlıktan sonra dünyadaki en büyük ikinci din olarak kabul görmektedir. 2015 yılında yapılan istatistiklere göre, toplam dünya nüfusu 6.8 milyardır. Hristiyanların sayısı 2.1 milyar (%32), Müslümanların sayısı ise 1.57 milyar (% 23, Dinsizler veya Ateistlerin sayısı 1.1 milyar (%15) Müsevilerin sayısı ise yaklaşık 14 milyon (% 0.22) dur.

Bütün Müslümanlar Arap mı?

Kur'ân-ı Kerim Arap dilinde indirilmesine rağmen, Araplar oran olarak İslam ümmetinin dörtte birinden daha azdır. Müslümanların çoğu Arap olmayan milletlerdendir. Bu da, Arapların İslam dinini tüm dünyaya yaymak için ihlasla çok çaba göstermiş olduğunun işaretidir.

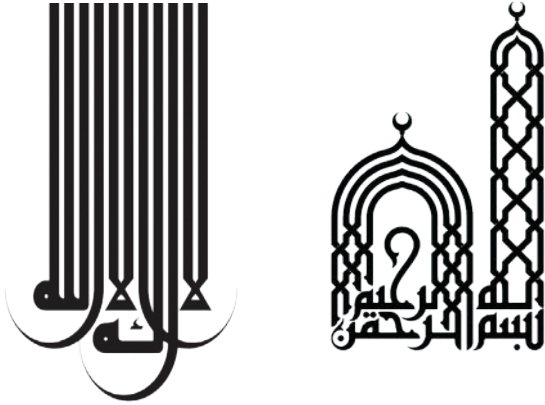
(Pew Forum on Religion & Public Life 2015).

Not:

1) Müslümanlar, Hristiyanlar ve Mûsevilerin (Yahudiler) toplam sayısı 3.65 -3.89 milyardır. Bu da dünya nüfusunun yarısının Allah inancı taşıdığıнын göstergesidir.

2) İslam dini hakkında detaylı bilgi almak isteyenler şu adrese bakabilirler.

www.islamhouse.com

Mısırlı Hattat İsmâ Abdulfettah'ın
"Besmele" ve "Lâ ilâhe illallah" yazan iki levhası.

5. BÖLÜM

İslam Medeniyeti

وَالْعَالَمِينَ

"Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin"
Kalem suresi 4.âyet

İslam medeniyetinin ahlak prensipleri

H. Muhammed (sav) insanlar arasında muhabbeti teşvik etmiş ve şöyle demiştir:

"Sizden biriniz kendisi için sevdiğini mü'min kardeşi için sevmedikçe gerçek mü'min olamaz."

"Sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmi yayın!"

"Kim bir mü'minin dünyevî sıkıntılarından birini giderirse, Allah Teâlâ da onun Kıyamet gününe ait meşakkatlerinden birini giderir"

"...Kul din kardeşine yardımcı olduğu sürece, Allah da onun yardımcısı olur..."

İslam Medeniyeti

"Kardeşinin yüzüne tebessümün sadakadır"
Hadis

Selam barış mesajıdır

H. Muhammed (sav), kendisine "İslâm'ın hangi ameli daha hayırlıdır?" diye sorulduğunda, şöyle cevap vermiştir:

"Yemek yedirmen, tanıdığın ve tanımadığın herkese selam vermendir" (Buhâri/ Müslim)

İki ayrı rivâyette ise şöyle buyurmuştur: "Yapılan hayırdan (ma'ruf) hiçbir şeyi küçük bulup hakir görme, kardeşini güler yüzle karşılayan bile olsa." (Müslim)

"Ey insanlar, selamı yayın, yemek yedin, akrabaya ilgi gösterin, herkes uykuda iken namaz kılın, selâmetle cennete girin." (Tirmizî)

H. Muhammed (sav) selam veren ilk kişi olmaya özen

gösterirdi: H. Muhammed (sav) karşılaştığı kişiye hemen selam verirdi. Şayet, bir şahısla musâfaha (tokalaşmak) yaptıysa, muhâtabı elini çekmeden elini çekmezdi. İnsanları güzel yüzle karşıladığı için, H. Muhammed'in (sav) mübârek yüzüne bakanlar huzur duyarlardı.

H. Muhammed (sav) arkadaşlarıyla şakalaşır, eş ve çocuklarıyla oynardı:

Sevecen bir şahsiyete sahip olan H. Muhammed (sav), güldüğünde sesli kahkaha atmayıp, daha çok tebessüm etmekle yetinirdi.

H. Muhammed (sav) onurlu ve vakarlıydı; insanlar arasında saygı ve ihtiram görürdü. H. Muhammed (sav), arkadaşları, çocukları ve torunlarıyla şakalaşırdı. Ancak, espiyi yaparken de hep doğru söz söyler, asla yalana başvurmazdı. H. Muhammed (sav), eşleri ve çocuklarını neşelendirmeye çalışır, onlarla beraber koşu yarışı yapardı.

H. Muhammed'in (sav) bir yaşlı kadına yaptığı espiyi

Yaşlı bir kadın H. Muhammed'in (sav) yanına gelir ve cennete girebilmesi için dua etmesini ister. H. Muhammed (sav) "Yaşlı kadınlar cennete giremeyecekler" der. Bu cevap üzerine kadın çok üzüлüp ağlar ve " Neden, onların nesi var?" diye sorar. H. Muhammed (sav) cennete kadınlarının gençleşeceğine işaret ederek "Biz

106 Onları (hurileri) yepyeni bir yaratılışta yarattık.

Onları âhiret mutluluğuna erenler için, hep bir yaşta eşlerini çok seven gösterişli bâkireler yaptık" âyetlerini okumadın mı? der. (Vakia suresi 35-36 3ayetler).

Hız. Muhammed (sav), kocasını arayan bir kadına "Gözünde beyaz olan adam mı?" diye sorar. Kadın "Yoksa kocamın gözüne bir şey mi oldu?" diye cevap verir. Hız. Muhammed (sav) "Beyazı olmayan göz var mı?" diye espiri yapar.

Hız. Muhammed (sav) Sahâbe-i Kiram'a şaka yapardı

Hız. Muhammed (sav) gözü iltihaplı olduğu halde hurma yiyen Hız. Suheyb el- Rûmî'ye " Gözün ağırıldığı halde hurma mı yiyorsun" diye espiri yapar. Suheyb el- Rûmî, "Ya Rasûlallah! Ağırımayan tarafımın hakkını yiyiyorum "diye cevap verince, Hız. Muhammed (sav) tebessüm etti.

Hız. Enes (ra) rivâyet ettiği hadiste, bir adam, (başka bir rivâyette ise kadın) Hız. Muhammed'e (sav) gelerek: "Ey Allah'ın Resûlü! Beni bir deveye bindir!" dedi. Hız. Muhammed (sav): "Ben seni devenin yavrusuna bindireceğim!" diye cevap verdi. Adam: "Ey Allah'ın Resulü, ben deve yavrusunu ne yapayım (ona binilmez ki!)" deyince, Hız. Muhammed (sav) "Acaba deveyi deveden başka bir mahluk mu doğurur?" buyurdular." (Tirmizî / Ebû Dâvûd)

Hız. Muhammed (sav) çocukları çok sever onlarla ilgilenirdi

Hız. Muhammed (sav) çocuklara özel bir ilgi gösterirdi. Onlara selam verip konuşur ve birlikte oyun oynardı. Rivâyet ediliyor ki; Hız. Enes bin Mâlik'in Ebu Umeyr lakaplı Zeyd adında küçük bir kardeşi vardı. Hız. Muhammed (sav), Ebu Umeyr ile oynayıp şakalaşmayı severdi. İşte bu Ebu Umeyr, kafeste "Nuğayr" adında serçeye benzeyen küçük bir kuş beslerdi.

Bir gün Nuğayr ölür ve Ebu Umeyr buna çok üzülür. Hz. Muhammed (sav), onun hüznü minik kalbine sevinç ve neşe sokmak için "Ey Ebâ Umeyr! Ne oldu Nuğayr?" der. Hz. Muhammed (sav), anne ve babalardan çocukları arasındaki muâmelelerde adâletli olmalarını ve onlara karşı şefkatli davranmalarını istemiştir. Kendi de en güzel şekilde buna örnek olmuştur.

Bir gün. Beni Temim kabilesinden Akra' b. Hâbis Hz. Muhammed'e (sav) geliyor. Bakıyor ki, Hz. Muhammed (sav), kızı Hz. Fatma' dan olan torunu Hz. Hüseyin'i okşayıp öpüyor. Bunu gören Akra, "Benim on çocuğum var; ben bunlardan hiç birisini şimdiye kadar böyle sevip öpmedim." diyor. Bunun üzerine, Hz. Muhammed (sav) "Merhamet etmeyene merhamet edilmez." buyurmuştur. (Buhâri)

"Allah, merhametli olanlara rahmetle muamele eder. Öyleyse, sizler yeryüzündekilere karşı merhametli olun ki, semâda bulunanlar da size rahmet etsinler." Hadis

H. Muhammed (sav) komşuluk ilişkilerine özen gösterirdi

Enes bin Mâlik, Hz. Muhammed'in (sav) bir Yahudi komşusu olduğunu ve bu komşunun oğlu hastalandığında, Hz. Muhammed'in (sav) sahâbelerle beraber hasta ziyareti yaptığını rivâyet eder. Hz. Muhammed (sav): "Vallahi iman etmiş olmaz," diye yemin etmiştir. Kim iman etmiş olmaz Yâ Rasulallah? diye sorulunca, "Komşusu şerrinden emin olmayan kimse" diye buyurmuştur. (Müslim)

Komşuna iyi davran 😊

"Allah'a ve ahiret gününe inanan kimse komşusunu incitmesin" "Cebrâil bana komşu hakları konusunda öyle hükümler getirdi ki, bu gidişle her halde komşu komşuya vâris kılınır diye düşündüm" (Buhâri) "Ey Ebu Zerr! Çorba yaptığın zaman suyunu çok koy, fazlası ile de komşularını gözet." (Müslim)

"Din
muâmeledir"

H. Muhammed (sav), insanları güzel ahlaka davet etmiştir: "Güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim" diye buyuran H. Muhammed (sav), Müslümanlara, insanlar arasında muâmele yaparken güzel ahlakla davranmalarını emretmiştir.

"İyi huylu olanlarınız, kıyâmet günü bana en yakın mesafede bulunacak kimselerdir" (Tabarâni)

"Müminlerin iman yönünden en kâmil olanı, ahlâkı en güzel olan ve ailesine iyilikle davranandır" (Tirmizi)

Allah Teâla Hucurât suresi 10. âyette "Mü'minler ancak kardeşirler" diye ferman etmiştir. İşte bu ferman yüzünden, H. Muhammed (sav), kardeşliğe leke getirecek olan her türlü davranıştan kaçınılmasını şiddetle vurgulamıştır.

"Birbirinize buğz etmeyin, birbirinize hased etmeyin, birbirinize arka çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları, kardeş olun"

"Hakiki mü'min, insanlara dil uzatan, lânet eden, kötü davranışlarda bulunan ve hayasızca konuşan kişi asla değildir."

H. Muhammed (sav) insanlarla alay etmeyi men etmiştir

Allah Teâla Hucurât suresi 11. âyette insanların birbirlerine lakap takıp, alay etmelerini yasaklamıştır. H. Muhammed (sav) ise müslümanların dil veya el-kol hareketleriyle birbirlerini incitmemelerini emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

"Müslüman, diğer Müslümanlara eliyle ve diliyle zarar vermeyen kimsedir"

"Ey iman edenler! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fısıklık ne kötü bir namdır! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir." (Hucurât suresi âyet 11)

Nifaktan sakın....Nifakın ne olduğunu bilir misin? Hz.Muhammed(sav), insan ilişkilerini mahveden nifak konusunda şöyle buyurmuştur:

“Kimde dört vasıf bulunursa hâlis münâfık olur. O dört şeyden biri kendisinde bulunan kişi, onu terk edinceye kadar özünde münâfıklıktan bir haslet bulunur.

- 1: Kendisine bir emânet bırakıldığı zaman ihânet eder.
- 2: Konuştuğunda yalan konuşur.
- 3: Anlaştığı zaman sözünde durmayıp bozar.
- 4: Bir kimseyle çekiştiği zaman aşırı giderek karışındakinden fazla kötülük yapar” (Buhârî, Müslim, Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Zann, şüphe, gözetleme ve dedikoduya hayır!

"Ey iman edenler! Zannın birçoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir." (Hucurât suresi 12.âyet)

Sakın yalan haber nakletme!

"Ey iman edenler! Size bir fâsık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın" (Hucurât suresi 6.âyet)

Aşırılıktan sakın....İslam'da aşırılık yoktur

Dini veya dünyevi meselelerde normal ölçülerin dışına çıkarak aşırılığa gitmeye radikallik denir. İslam dini gerek fikri, gerekse davranışlarda radikal yaklaşımları mekruh görmüştür.

"Böylece, sizler insanlara birer şâhit (ve örnek) olasınız ve Peygamber de size bir şâhit (ve örnek) olsun diye sizi orta bir ümmet yaptık."

(Bakara suresi 143. âyet)

Hız. Muhammed (sav), insanların gerek dinde, gerekse uyku, yeme-içme ve muâşeret gibi dünyevi işlerde aşırılığa gitmelerinin önüne geçmek için bir takım prensipler koymuştur.

Enes b. Mâlik'in rivâyet ettiğı bir hadiste şöyle deniyor: "Üç kişi Hız. Muhammed'in (sav) eşlerinin evine gelerek Rasulullah'ın ibâdetleri nasıl yaptığını sorarlar. Öğrenince de, yapılan ibâdeti az bularak şöyle derler:

'Allah'ın elçisi yanında biz kimiz ki? Onun gelmiş geçmiş günahları affolunmuştur." İçlerinden birisi 'Ben bundan böyle geceleri sürekli namaz kılacağım.' der. Diğer, 'Ben aralıksız oruç tutacağım.' der. Üçüncüsü ise 'Ben de kadınlardan uzak durup hiç evlenmeyeceğim' der.

Bu söylenenlerden haberdar olan Hız. Muhammed (sav) şunları söylemiştir:

"Şöyle şöyle söyleyenler sizler misiniz? Halbuki Allah'ın cezalandırmasından en çok korkanınız ve onun emirlerine karşı gelmekten en fazla sakınanınız benim. Ama ben bazı günler oruç tutar, bazı günlerde tutmam; bazı geceler namaz kılar, bazılarında uyurum ve ben kadınlarla evlenirim. Kim benim sünnetimden (yolumdan) ayrılırsa benden değildir."

(Buhârî ve Müslim)

Ruh ve beden ihtiyaçlarını gidermede ölçü

Allah Teâla insanı, ruh, akıl ve cesetten ibâret olarak yaratmış ve her birinin fitrî ihtiyaçlarını tayin etmiştir. Dengeli ve mutlu bir yaşam için insanın her bakımdan doyuma ermesi lazımdır. Ruhun fitrî ihtiyacı, mâneviyâtıdır; bu yüzden, ruh ancak mâneviyâtla huzur bulur. Aklın ihtiyacı da, tefekkür ve ilim öğrenmeyle fikri doyuma ermektedir. Bedenin ihtiyacı ise, fiziki hareket, yeme-içme, muâşeret ve istirahatıdır. İslam dini cesedin isteklerine önem verir ve bu yüzden ruhbanlığı kabul etmez. Hatta, bazen cesedin yeme-içme ihtiyacının giderilmesine öncelik tanıyarak ibâdet vazifesinden önceye alır.

"Ruh ve beden beraber"

"Akşam yemeği önünüze konduğu vakit ikamet getirilmişse, akşam namazını kılmadan yemeğe başlayınız" (Buhârî, Müslim)

Hz. Muhammed (sav) sahâbelerine gece kıldıkları nâfile namazları güçlerinin yettiği kadarıyla sınırlamalarını, yoruldukları zaman istirahat etmelerini tavsiye etmiştir.

"(Ey Muhammed!) Biz Kur'an'ı sana sıkıntı çekesin diye değil, ancak (Allah'ın azabından) korkacaklara bir öğüt (bir uyarı) olsun diye indirdik" (Tâ Hâ suresi 2. âyet) ".....Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez..." (Bakara suresi 185. âyet)

Hz. Muhammed (sav) dinde meşakkati sevmezdi

Hz. Muhammed (sav) Allah'ın hüküm koyduğu mevzular dışında, meşakkati ve katı davranmayı sevmezdi. Kendisine tercih etmesi için iki şey sunulduğunda, (günah yoksa) mutlaka kolay olanı seçerdi. Bu şekilde, dinin sadece itikat olmayıp bir yaşam tarzı ve canlı ve cansız mahluklara karşı olumlu muâmele olduğunu gösterirdi. Müslim ve Ebû Dâvûd'un Abdullah b. Mesûd'dan (r.a) rivâyet ettikleri bir hadiste, Hz. Muhammed (sav) üç defa "Aşırı giden helâk olur ...(dinde bidat/ yenilik yapan)" diyerek aşırılığı kınadığını vurgulamıştır.

İtidalli ol!

Sağlam akıl sağlam vücutta bulunur

Hız. Muhammed (sav), âciziyetten, tembellikten, kedervesıkıntından Allah'a sığınır. Hareketli olmayı çok seven Hz. Muhammed (sav), sahâbelerine yüzme, koşu, binicilik ve atıcılık gibi sporları yapmalarını ve bu sporları çocuklarına da öğretmelerini tavsiye ederdi.

Hız. Muhammed'in (sav) kendisi de ailesiyle spor yapmıştır. Hadislerde, eşi Hz. Aişe ile yarış yaptığı, bir defasında yarış kaybettiği, diğerinde de kazandığı rivâyet edilir. Hız. Muhammed (sav), spora teşvikte o kadar ileri gitmiştir ki, Mescid-i Nebvî'nin batı tarafına düşen bir yere yarış meydanı dahi yaptırmıştır. Günümüzde, bu meydanın yanı başına yaptırılan mescide, arapça sibâk (Yarış) kelimesinden türeyen bir isim olan "Mescid-i Sebâk" adı verilmiştir.

"Kuvvetli mü'min Allah'ın yanında zayıf mü'minden daha hayırlı ve daha sevimlidir. (Hat-ta) tüm hayırları için de durum böyledir. -Sana fâide veren şeyi hırsla talep et- Allah'tan yardım dile, acze düşme" (Müslim)

Gurup halinde yapılan oyunlar, insanlar arasında müsbet yarış ruhunu geliştirip akıl ve bedene sıhhat ve esneklik sağlar. İslam dini, sporun tesettürlü kıyafetler içinde ve ahlak kurallarına uyarak oynanmasını emreder. İslam'a göre; spor dâhil, ne iş olursa olsun, Allah'ın kulları üzerindeki hakkı olan namaza asla engel olmamalıdır. Spor oyunları üzerine bâhis oynanmamalıdır. Spor oyunları insan ve hayvan hayatını tehlikeye atmamalıdır.

Hız. Muhammed (sav) ilim öğrenmeye teşvik etmiştir: Hz. Muhammed (sav), insanları câhiliyyet karanlıklarından kurtarıp aydınlığa çıkaracak olan ve OKU emriyle başlayan semâvî ve ebedî bir çağrıyla gelmiştir.

Hız. Muhammed'in (sav) getirdiği İslam dini, çok kısa zaman zarfında tüm dünyaya yayılarak insanlık tarihinin gelmiş geçmiş en büyük medeniyetini doğurmuş ve bu medeniyet, yüzyıllar boyunca ilim ve mârifet kaynağı olmuştur. Allah Teâlâ insanı diğer varlıklardan farklı olarak yaratmıştır. Allah'ın insana vermiş olduğu akıl nimeti, insanın etrafında gördüğü şeyler üzerinde düşünüp muhâkeme etmesini ve bu yolla ilim ve mârifet kazanmasını sağlar.

Bu yüzden; Kurân-ı Kerim, öğrenmenin esas olan ve insanı eşyanın hakikatini anlamaya götüren tefekkür ve muhâkeme üzerine sık sık vurgular yapmaktadır.

"Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır."
"Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler."
"Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler "

(Âl-i İmran suresi 190-191.âyetler)

Oku

Düşün

Öğren

Dikkat et

Keşfet

Anla

"Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ve kendi nefislerinizde birçok alâmetler vardır.

Hâlâ görmüyor musunuz? "

"Gökte rızkınız ve size vaad olunan şeyler vardır."

"Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki o (size vadolunanlar), sizin konuşmanız gibi gerçektir"

(Zâriyât suresi 20-23.âyetler)

Hız. Muhammed (sav); sahâbelerini, insanlara faydalı olan her türlü ilim öğrenmeye ve öğrendikleri ilmi başkalarına da öğretmeye teşvik etmiş ve şöyle demiştir:

"Kim bir yola koyulur ve o yolda ilim ararsa, Allah ona Cennete giden yolu kolaylaştırır" (Tirmizî)

Hız. Muhammed'in (sav) ilim öğrenme konusunda yapmış olduğu teşvikler yüzünden, Kur'ân-ı Kerim'in dili olan Arapça, üniversitelerde okutulan tıp, fizik, kimya, matematik gibi ilimlerin dili olmuştur asırlarca. Ve yine bu teşvikler, müslümanlar arasından sayısız âlimlerin çıkmasına sebep olmuştur. Müslüman âlimlerin yapmış oldukları ilmi keşif ve icâtlar, insanlık medeniyetine büyük katkılar sağlamıştır. Müslüman âlimlerin icat ve keşifleri olmasaydı, bugünkü gelişmiş Batı medeniyeti, yüzyıllarca geç kalmış olacaktı.

Alim	Özet Biyografi
Câbir bin Hayyân Abdullah el- Ezdî 721-815	Câbir bin Hayyân: Uygulamalı modern kimya ilminin kurucusudur. Laboratuvar araştırmaları neticesinde elde ettiği kükürt tuzları, cıva oksit, sirke asidi, kezzap, kumaş boyası gibi bir çok kimyevî bileşimlerin yanı sıra, keşfetmiş olduğu uygulamalı kimya yöntemleri (oksidasyon, reduksiyon, buharlaştırma, saflaştırma, damıtma, kristalleştirme...) yüzünden "Kimyanın Babası" olarak tanınmıştır.
Muhammed bin Musa el-Havârizmi 780-850	el- Havârizmi (Harezmi): Cebir ilmini bulan ve denklemlerde ilk defa "sıfır" kullanan âlim olarak tanınır. İcât ettiği, "Matematik denklemlerini geometrik şekiller çizerek anlatma" yöntemine "Algoritma" ismi verilmiştir. Harezmi'nin kitapları matematik ilminin gelişmesine önemli katkılarda bulunmuştur. En meşhuru, 1135 yılında Avrupa dillerine çevrilen "el-Kitâb'ül Muhtasar fî Hisâb'il Cebri ve'l Mukâbele" adlı eserdir. Havârizmi sadece matematik değil, astronomi ve coğrafya dallarında da önemli çalışmaları olmuş, Abbasi Halifesi Me'mûn'un isteğiyle 70 alimle beraber bir dünya haritası çizmiştir.
Ebu Bekir Muhammed bin Zekeriya el Râzi 865-929	el- Râzi: "Tıbbın babası" olarak tanınan meşhur Müslüman âlimdir. Sadece tıp değil; kimya, matematik, felsefe, astronomi, edebiyat, din ve müzikle de ilgilenmiştir. Ancak, daha çok hekim olarak tanınmıştır. Râzi, kimyayı tıp alanında kullanan, şekerli sıvılardan alkol icâd edip anestezi de tatbik eden, çiçek, su çiçeği ve kızamık hastalıkları arasındaki farkı bulup bu hastalıkları ayrı ayrı tarif eden ilk hekimdir. Karbonat soda ve potasyum soda arasındaki farkı ve gliserin, sülfik asit, karınca asiti gibi kimyasal bileşimleri bulan da Râzi'dir. Râzi'nin hastalıkların teşhis ve tedâvisi üzerine yazmış olduğu "el- Hâvi", kitabı 17. yüzyıla kadar Batıda kaynak kitap olarak okutulmuştur.

Hüseyin bin Abdullah bin Sina. 980-1307	İbn Sina: Felsefe, tıp, mantık, doğa bilimi, sarf-nahiv üzerine çalışmalarda bulunmuştur. İbn Sina'yı "modern tıbbın babası" olarak vasfededen Batılılar, kendisini "Avicenna" ismiyle tanırlar. İbn Sina'nın yazmış olduğu eserlerden 200 kitap günümüze kadar gelmiştir. Bunlardan "Kitâbü's-Şîfa" ve "El Kanûn fî't-Tıb" Batı dillerine çevrilmiş, 19. yüzyılın sonlarına kadar da üniversitelerde kaynak ders kitabı olarak okutulmuştur.
Ebu'l İz bin İsmail el-Rezâz bin Cezerî: 1136-1206	Ebu'l İz el-Cezerî: Tarihteki en meşhur mühendis ve kimyacılar arasında gösterilir ve robot biliminin babası olarak bilinir. Diyarbakır Sultanı Kara Arslan tarafından 1181 yılında Cizre'den Diyarbakır'a davet edilen Cezerî, 25 yıl boyunca ilmi çalışmalar yaparak bir çok âlet icâd etmiştir.İcâd ettiği âletler arasında su kaldıraçları, otomatik su saatleri, robotlar, hacâmat ve abdest için kullanılan çeşitli kaplar vardır. Cezerî, icâd ettiği âletler hakkında "Kitab-ül Camii Beyne'l İlmi vel-Amel en-Nafi fî Sinaat-il Hiye'l" (Olağanüstü Mekanik Araçların Bilgisi Hakkında Kitap) adında resimli bir kitap yazmıştır "

NOT: (Topkapı sarayında bir nüshası bulunan bu çok değerli kitabı görmek isteyenler, internet üzerinde şu link üzerinden ulaşabilirler <http://www.ebuliz.com/ebuliz22.swf> -İbn Sina

Avicenna

ROMA RAKAMLARI:

I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X

ARAP RAKAMLARI:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

H. Muhammed (sav) mûsbet ticarî rekâbeti teşvik etmiştir**Serbest
ticaret
bölgesi**

İnsanları ticaret yapmaya teşvik eden Hz. Muhammed (sav), dolandırıcılık, yalan, hile, sahtekarlık ve ihtikâr (daha pahalıya satma gayesiyle mal stoklama) olmadan, İslam'ın koyduğu ahlak kuralları içinde, mûsbet rekâbet yoluyla helal kazanç sağlanmasını istemiştir. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed (sav), ticârî muâmelerde hoşgörölü olmaya dâvet etmiş ve şöyle buyurmuştur:

“Allah, bir şey sattığı, satın aldığı ve borcunu istediği zaman müsâmahakâr olan kişiyi sever” (Buhârî)

H. Muhammed (sav) Medine'ye hicret ettiğinde, Yahudilerin kendi pazar yerlerinde ticâret yapan Müslümanlardan haraç aldıklarını görür. Bunun üzerine; sahâbelere, bir yer satın alıp pazar yeri olarak vakfetmelerini ve burada alış-veriş yapanlardan ücret alınmamasını emreder. Peygamber emrini yerine getiren sahâbeler, satın alıp pazar yeri olarak vakfettikleri arsanın adını, develerin diz çöküp yüklerini boşalttığı yer anlamına gelen "el-Münâha" adını verirler. Bu pazar yeri aynı adla günümüze kadar gelmiştir.

Medine çarşılarından biri

Doğru sözlü ol; insanları kandırma!

Bir defasında, Hz. Muhammed (sav) çarşıda gezinirken yiyecek satan bir satıcının önünde durur. Mübârek elini yiyecek kümesinin altına daldırır. Elinin ıslandığını hisseden Hz. Muhammed (sav), satıcıya dönüp, " Bu malının hali nedir?" diye söylenir. Satıcı, " Sağnak yağan yağmurdan dolayı malım ıslandı" der. Bu söz üzerine Hz. Muhmamed (sav), " Üste çıkarsaydın da insanlar görseydiler" diye buyurur ve " Hile yapan bizden değildir "diye de ekler. (Müslim ve Ebû Dâvûd)

Hz. Muhammed'in (sav) vergisiz serbest ticâret yapılabilmesi için satın alırlar vakfettiği pazar yeri " el- Münâha" dan bir görüntü. Medine-i Münevvere

İslamda muâmele adâbı ve kibarlık

Hz. Muhammed (sav), toplum içinde davranış ve muâmele adâbına çok önem vermiştir. Sahâbelerine, insanlarla muâmele yaparken nezâket kurallarına uymaları gerektiğini öğreten Rasûlullah (sav), nezâket kurallarının "Sünnet-i Seniyye"nin bir parçası olduğunu önemle vurgulamıştır.

Kur'ân-ı Kerim, alçak sesle konuşmak, bir yere girerken izin almak, yürürken mütevâzi bir şekilde yürümek gibi nezâket kurallarına ve güzel ahlaka vurgular yapar.

"Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, hiçbir kibirleneni, övüneni sevmez"

"Yürüyüşünde tabî ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini, şüphesiz eşeklerin sesidir!" (Lokman Suresi 18-19 âyetler)

İslam dini bir çok nezâket kuralı öğretmiştir. Bunlardan birkaçını zikrederim:

- Esnediğin zaman elin ile ağzını kapat. Biri hapşırıldığında, ona "Yarhamukumullah" diye dua et.
- Konuşurken sesini yükseltme. Küfür edip, kötü söz söyleme. Lânet etme. Yürürken böbürlenme.
- Mümin kardeşlerinden biri hastalandığında, onu ziyaret et. Ancak, ziyaretini kısa tutmaya özen göster ki, hasta istirahat edebilsin.
- Soğan, sarmısak gibi kokulu şeyler yediğinde, mescide gitme ki cemaat rahatsız olmasın. Bilesin ki, cemaatin rahatsız olduğu şeylerden Melekler de rahatsız olurlar. Mescide giderken güzel koku sür ve temiz elbise giy. Namaz kılanların önünden geçme. Camii cemaatle doluysa, sana yer açmaları için ricada bulun.

- Başkalarıyla konuşurken onların hoşlanacağı bir dille konuş. Güzel kelimenin sadaka olduğunu bil. İnsanlara seslendiğin zaman onların hoşuna giden isimlerle seslen. Mümin kardeşinle karşılaştığında, ilk selam veren kişi olmaya özen göster.
- Üç kişilik bir gurup iseniz, aranızdan birini kenara çekip gizli konuşma ki, üçüncü şahıs yalnız kalmasın. Şayet, gizli konuşman çok zorunluysa, dördüncü şahısın veya daha kalabalık bir gurubun size katılmasını bekle. Bu durumda, arkadaşını kenara çekip konuşabilirsin.
- Anababaya şefkatli ol. Onlara karşı sesini yükseltme. Hatta en küçük bir söz olan "Üf!" dahi deme.
- Çocuklar ebeveyn odasına girerken, şu üç vakitte izin istesinler. Sabah namazından önce. İstirahat vakti olan, Öğlen- İkinci arasında. Yatsı namazından sonra.
- İnsanlara su ikram ederken en son sen iç. Su içerken, üç defada ve kaba üflemeden iç.
- Yemeğe dâvet edildiğinde, dâvete icâbet et. Yemek yerken "Bismillah" de ve kendi önünden ye ki başkaları rahatsız olmasın.

Kadınlara karşı nâzik olmak sünnettir

Yaradılış itibarıyla, kadınların çabuk kırılan cam gibi hassas bir yapıda olduğuna işaret eden Hz. Muhammed (sav), kadınlara karşı davranışlarda çok kibar ve nâzik olmayı tavsiye etmiştir.

Buhâri'nin Enes bin Mâlik'den rivâyet ettiği bir hadiste, Hz. Muhammed'in (sav), eşi Hz. Safiyye deveye binebilsin diye dizini çöktüğü ve Hz. Safiyye'nin Hz. Muhammed'in (sav) mübârek dizine basarak deveye bindiği bildirilmektedir.

Temizlik imandandır

İslam dini temizliğe çok önem vermiş ve " Temizlik imandandır" demiştir. İşte bu yüzdendir ki, temizlik İslam toplumunun bir vasfı haline gelmiştir. İslam dini, ruhu temizlemek gâyesiyle yapılan ibâdetler için beden ve mekan temizliğini şart koşmuştur.

" Şüphesiz Allah çok tövbe edenleri sever, çok temizlenenleri sever"

(Bakara suresi 222. âyet)

" Elbiseni temiz tut" (ruh ve bedenini maddi ve mânevi kirlerden arındır anlamında) (Müddessir suresi 4.âyet)

İslamda gusül ve abdest

İslam dini her namaz öncesinde abdestli olunmasını şart koşmuştur. Buna göre; eller bileklere kadar yıkandıktan sonra,yüz çene altına kadar yıkanır. Kollar dirseklere kadar yıkanır. Başın dörtte biri mesh edilir. Ayaklar bileklere kadar yıkanır. Abdeste sağ taraftan başlanması,kulak içleri ve boynun ense tarafının mesh edilmesi, el ve ayak parmak aralarının ovulması, ağzın çalkalanması, buruna sol el ile su verilip, sağ el ile sümkürülmesi ve misvak kullanılması sünnettir.

İslami terminolojide,bedenin tamamının temiz suyla yıkanmasına "gusül" denir. Gusül farz ve mendub olmak üzere ikiye ayrılır. **Farz olan gusül:** Cenâbet (erkeğin menisinin dışarı çıkması) sonrası, hayız ve nifastan sonra (âdet ve doğum sonrası gelen kan bitince), karı-koca cinsi ilişkisinden sonra, tüm bedenin temiz suyla yıkanması farzdır. Ayrıca; şehidler hariç, definden önce ölünün tüm bedeninin yıkanması da gerekir.

Mendub gusül: Rasûlullah'ın yaptığı gibi, Cuma ve bayram namazlarına gitmeden önce, hac ve umre için ihrama girmeden önce genel beden temizliği sağlamak için gusül alınır. Buhârî'nin rivâyet ettiği bir hadis-i şerifte, Hz. Muhammed (sav), gusül konusunda şöyle buyurmuştur:

"Her Müslümanın haftada bir gün başını ve bedenini yıkaması haktır (vâciptir)"

Hz. Muhammed (sav), Sahâbeleri temizliğe teşvik etmiş; onlardan, evlerinin içini ve dışını temiz tutmalarını istemiştir. Ayrıca, yol üzerine düşen (taş,diken vs...) ve insanları rahatsız eden şeyleri def etmelerinin sadaka hükmünde bir iş olduğunu bildirmiştir. Şahsi temizliğe çok önem veren Hz. Muhammed (sav) bu konuda bir dizi tavsiyede bulunmuştur:

- İsrafa ve aşırılığa kaçmadan, temiz ve zarif giyinmek.
- Güzel koku sürmek. Özellikle de camiye giderken ve misafir karşılarken.
- Tırnakları kesmek. Vucudun koltuk altı ve avret bölgelerinde çıkan fazla kılları temizlemek.
- Yemekten önce ve sonra elleri yıkamak.
- Uykudan uyanınca elleri yıkamadan yemek yememek.
- Her gün dişleri fırçalamak. Özellikle de namaz öncesinde.

Temizlik imanın yarısıdır.

"Elhamdülillâh" mizânı doldurur,
 "Sübhânallâhi velhamdülillâh" yer ve
 gökler arasını doldurur. Namaz nurdur;
 sadaka burhandır; sabır ziyâdır. Kur'an
 senin ya lehinde ya da aleyhinde
 delildir. Herkes sabahtan
 (pazara çıkar) nefsinin satar;
 kimi onu âzâd, kimi de
 helâk eder." (Müslim)

Misvâk dişleri temizler ve ağızda güzel nefes sağlar

**Dişlerini
koru!**

Hz. Muhammed'in (sav) misvak üzerinde önemle durması, misvakın edebî, tıbbî ve sıhî faydaları olduğuna işarettir. Modern tıp ise, bu faydaları ancak 14 asır sonra keşfedebilmiştir. Hz. Muhammed (sav) misvak konusunda şunları buyurmuştur:

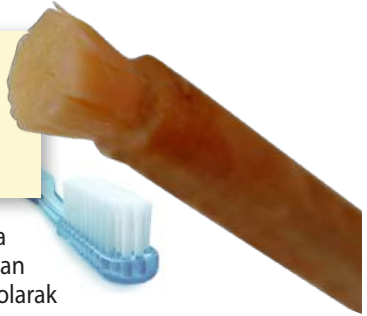
"Misvak ağız için temizliktir ve Allah'ın rızasına sebeptir" (Nesâî)
"Eğer ümmetime güç geleceğinden korkmasaydım, her namazda misvak kullanılmasını emrederdim" (Buhârî)

Bazı insanlar; dişlerin misvakla temizlenmesini, diş mâcunu bulunmadan önce yaygın olan ilkel bir davranış olarak algılarlar.

Oysa ki; modern ilim misvakın dişlerin çürümesine engel olan, diş minesini koruyan, dişleri beyazlatan, diş eti kanamalarının önüne geçen ve ağızda güzel koku bırakan doğal bir fırça olduğunu ispatlamıştır.

Araştırmalar, misvak içinde bulunan 25 adet kimyasal kimyasal maddenin diş ve diş etlerini uzun müddet bakterilerden koruduğunu ortaya koymuştur.

Misvak; Suudi Arabistan, Hindistan, Afrika ve Güney Amerikada yetişen erak (arak / salvadore persica) adlı bir ağacın ince dallarından elde edilmektedir. Dalların dışı kabuklu olup, iç kısmı liflidir. Misvak, bünyesinde sodyum bikarbonatlı yağlı bir öz suyu bulundurur.

Hz. Muhammed (sav), toplum içi muâmelerde saygı ve hoşgörüyü esas alırdı: Hz. Muhammed (sav) risâletten sonra sahâbeleriyle beraber tam 23 yıl yaşamıştır. Bu zaman zarfında, insani değerler ve güzel ahlaki yüceltip pekiştirmiş; toplum içi muâmelerde (müslim ve gayr-i müslim) uyguladığı medenî kurallarla da, insanların sevgisini kazanmıştır.

**Hoşgörülü
olmak
sünnettir!**

Hz. Muhammed'in (sav) hoşgörülü muâmelesi hakkında Hz.Enes bin Mâlik şöyle rivâyet ediyor: "Rasûlullah'a (s.a.v) on yıl hizmet ettim de bana hiç bir zaman of dahi demedi. Yaptığım bir şeye: Niçin yaptın? demediği gibi, yapmadığım bir şey için de yapsaydın ya? demedi. Rasûlullah (s.a.v) insanların ahlâk bakımından en güzeliydi....." (Tirmizi)

Toplum ilişkilerinde hakikatli ve hikmetli olmak

Hz. Muhammed (sav) ileri görüşlü, realist, hikmet sahibi bir önderdi. Bu yüzden, insanlar ona saygı duyar ve verdiği hükümleri gönül rızası ile kabul ederlerdi. İşte iki örnek:

Hz. Muhammed (sav) Beni Kurayza üzerine sefer düzenlediğinde, sahâbelere "Beni Kurayza'ya varmadan hiçbir kimse ikinci namazını kılmasın!" diye emretti. Sahâberden bazıları, ikinci namazını,akşam vaktinden önce girdikleri Beni Kurayza'da kıldılar. Bir kısmı da, vaktin geçmesi korkusuyla namazlarını yolda edâ ettiler.Mesele Rasûlullah'a (sav) arz edilince,sahabeler arasında taraf tutmadan her iki ictihâdı da kabul etti.

Zâtu's-Selâsil Gazvesi'nde, İslam ordusunun komutanı olan Amr bin Âs, soğuk sebebiyle ihtilam olmuştu. Hastalanma korkusuyla suyla gusûl etmeyip teyemmüm etti ve ordu komutanı olduğu için de sahabelere imamlık teklif etmeden kendisi cemaate imam oldu. Sahabeler Medine'ye varınca hadiseyi Rasûlullah'a (sav) anlattılar. Hz. Muhammed (sav) Amr bin Âs'a neden yıkanmadığını sordu. Amr bin Âs meseleyi izah ettikten sonra ictihâdına delil olarak "....Kendinizi öldürmeyin, Allah sizlere karşı rahimdir." (Nisa Suresi 29) âyetini okudu. Hz Muhammed (sav) gülümseyerek Amr bin Âs'ın ictihadını kabul etti.

Hız. Muhammed (sav) meşvereti teşvik etmiştir:

Hız. Muhammed (sav) kendisine ilâhi vahiy indirilen bir Peygamber olmasına rağmen, bir çok dünyevî mevzûda ashâbına ve eşlerine danışmıştır. Sahâbelerine doğru yoldan ayrılmamalarını emreden Hız. Muhammed (sav), onlara, isâbetli karar alabilmeleri için fikri taassub içinde olmamalarını tavsiye etmiştir. Sahâbelerine yaptığı tavsiyeleri bizzat kendisi de uygulamıştır. İşte iki örneği:

Meşveret
yap!

Müslümanlar, Mekke müşrikleri ve bazı Arap kabilelerinin beraberce Medine'ye saldırma hazırlığı içinde olduklarını öğrenmişlerdi. Saldırının nasıl püskürtülmesi gerektiği üzerinde kendi aralarında müzâkere yaparken, Selmân el- Fârisi Medine etrafına bir hendek kazılması fikrini ortaya attı. Bu fikir, hem Hız. Muhammed (sav), hem de Sahâbeler için çok garipti. Çünkü, hendek kazmak Arap Yarımadasında uygulanmış bir şey değildi. Buna rağmen, Hız. Muhammed (sav), Selmân el- Fârisi'nin fikrini kabul etti. Sahâbelere danışınca, onlar da kabul ettiler ve Medine'nin kuzey tarafına 4.7 metre eninde ve 5.5 kilometre uzunluğunda bir hendek kazıp tehlikeyi defettiler.

Bedir savaşında, Hız. Muhammed (sav) komutasındaki İslam ordusu bir yerde konuşlanmışlardı. Ordunun içinden bir asker Hız. Muhammed'e (sav) gelip, kamp yerini Allah'ın emri üzerine mi, yoksa kendi ictihâdı üzerine mi seçtiğini sordu. Askerin sorusu üzerine, Hız. Muhammed (sav) büyük bir tevâzu ile kendi ictihâdı olduğunu bildirdi. Bunun üzerine; asker, ordunun konuşlandığı yerin askeri olarak uygun olmadığını söyledi. Basit bir askerin ortaya attığı bu fikri sahâbelerine danışan Hız. Muhammed (sav), olumlu cevap alınca orduyu daha uygun yere taşıttı.

Başka din mensuplarına saygı duymak

Hz. Muhammed (sav); sahâbelerine, temelde İslam akîdesine sınıksı sarıldıktan sonra, diğ er din mensuplarına da saygılı ve hoş g r l  olmalarını, onlara karşı mu  melerde İslam'ın yüce ahlak kuralları içinde davranmalarını    tlemiştir.

Bir defasında, Hz. Muhammed (sav) bir cenaze görünce ayağı kalkar.Orada bulunan sahâbeler cen zenin bir Yahudiye   it olduğu söyleyince, Hz. Muhammed (sav)  l n n ırkına, dinine ve sosyal statüsüne bakmadan" Bu da bir insan değil mi?" der.

Gayr-i M slimlerle barış içinde yaşamak

Asr-ı Sa det döneminde, Müslümanlar Medine Yahudileriyle beraber huzur ve barış içinde yaşamışlar; aralarında ticari alış-veriş ve anlaşmalar yapmışlardır. Hz. Muhammed (sav), bizzat kendi de Yahudilerden alış-veriş yapmıştır. Hatta vefat ettiğinde, savaşlarda giydiği zırh borcuna muk bil olarak bir Yahudinin yanında rehin idi.

M sbet
diyalog

İslam tarihi, Müslümanların Hristiyanlar ve diğ er din mensupları ile birlikte uzun yıllar barış içinde yařadıklarıнын örnekleriyle doludur. Bu da, insanlar arasında  dalet ile hükmedilmesi, etnik ve bölgesel kimliklerinin yanısıra can ve mallarının korunması ve inanç özgürlüğünün sağlanması garanti eden İslam dininin öğretileri sebebiyledir.

İslam dini, Endenozya gibi Uzakdoğu ülkelerine müslüman tüccarlar aracılığıyla ulaşmıştır. Hicri 3. yüzyılda Sumatra adasına giden müslüman tüccarlar, doğru s zl l kleri ve dürüstlüğü esas alan ticari ahlakları yüzünden, farklı din ve ırklardaki ada halkının gönüllerini fethetmişlerdir.

Dinler arası müsbet diyalog

İslam dini, farklı din mensupları arasında müsbet diyalog yapılabilmesi için bir takım prensipler koymuş; şüphe, kin ve düşmanlık sebebi olan etkenlerin ortadan kaldırılması ve bu yolla İslam akidesinin tanıtılması ve başka inançlar hakkında da esaslı bilgi sahibi olunmasını teşvik etmiştir.

Hz. Muhammed (sav) mescidde Hristiyan heyeti kabul ediyor

Hicretin 10. yılında Yemen'in Negrân bölgesi Hristiyanlarından oluşan bir heyet Hz. Muhammed'i (sav) ziyarete gelirler. Hz. Muhammed (sav), onları Mescid-i Nebevî'de güler yüzle karşılar. Sordukları sorulara cevaplar verir ve bu arada İslam dinini de tatlı dille anlatır. Hatta, onlara Mescid-i Nebevî'de ibâdet yapmalarına da izin verir.

Diyalog

"(Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir" (Nahl suresi 125. âyet)

"İçlerinden zulmedenler hariç, Kitap ehli ile ancak en güzel bir yolla mücadele edin ve (onlara) şöyle deyin: "Biz, bize indirilene de, size indirilene de inandık. Bizim ilâhımız ve sizin ilâhınız birdir (aynı ilahdır). Biz sadece ona teslim olmuş kimseleriz" (Ankebût suresi 46.âyet)

Kudüste Hz. Ömer Mescidi ve Kıyâmet Kilisesi

Din
hoşgörüsü!

Müslümanlar, tarih boyunca farklı din mensupları ile beraber barış ve huzur içinde yaşamışlardır. Buna en güzel örnek Kudüs şehridir. 12 asır boyunca müslümanların idaresi altında kalan Kudüs, 1948 yılında siyonistler tarafından işgal edilinceye kadar huzur ve barışın sembolü olmuştur. Milâdi 638 yılında Kudüs'ü bir damla kan akıtmadan fetheden Hz. Ömer, Kudüs Patriği Sophronius tarafından Hristiyanların kutsal kilisesi olan "Kıyâmet Kilisesi"ne davet edilir. Namaz vakti girince, Patrik Sophronius Hz. Ömer'e kilisede namaz kılmasını teklif eder. Ancak, Hz. Ömer kilisede namaz kıldığı takdirde müslümanların burayı ele geçirip vakfetmelerinden korkarak teklifi reddeder ve kilisenin az ötesindeki bir yerde namaz kılar. Müslümanlar; bu olayın anısına, Hz. Ömer'in namaz kıldığı yer üzerine bir cami yaparlar; adını da " Mescid-i Ömeri" koyarlar

Hristiyanlığın en önemli kutsal mekanlarından biri olan Kiyâmet Kilisesi, Hristiyan inancına göre, Hz. İsa'nın (as) çarmıha gerildiği taşın üzerine inşaa edilmiştir. Ayrıca, Hz. İsa'nın defnedildikten 3 gün sonra ayağa kalkıp göğe yükseldiği mezarın da burada olduğuna inanılır.

Hz. İsa'nın (as) doğduğu yer olduğuna inanılan "Doğuş Kilisesi" ise, Filistin'in "Beytüllahim" şehrinde ve dünyanın en eski kiliselerinden biri olarak itibar görür.

Mescid-i Ömer girişi

Fetihten sonra Kudüs'ün anahtarlarını teslim alan Halife Hz. Ömer, Medineli Hazrec kabilesinden olan meşhur Sahâbi Ubâde bin Sâmit'i kente Kadı olarak tayin etmiş ve Hristiyanların kutsal mekanlarını koruyacağına dair de kendisinden söz almıştır. Ubâde bin Sâmit Kudüs'te vefat ettiğinde, Mescid-i Aksa Haremi şerifinin güney tarafında bulunan "Bâburrahme" mezarlığına defnedilmiştir.

Sahâbi Ubâde bin Sâmit'in kabri

Ömer vesikası...İnanç hürriyeti ve hoşgörünün güzel örneği

Hz. Ömer (ra), Kudüs halkına inanç özgürlüğü tanıyan, can ve mal güvencesini taahhüd altına alan bir vesika (emannâme) vermiştir. Müslümanların yanı sıra, Hristiyanların da övünç duyduğu "Ömer Vesikası" daha sonra beyaz bir mermer levha üzerine yazılıp cami girişine asılmıştır. Günümüze kadar gelen levha turistlerin büyük ilgisini çekmektedir.

"Bu vesika Allah'ın kulu ve mü'minlerin emiri olan Ömer bin el-Hattab'ın İliya (Kudüs) halkına verdiği belgedir.

Canlarına, mallarına, kiliselerine, haçlarına, hastasına, sağlığına, diğer din mensuplarına, kiliselerinin eve çevrilmeyeceğine, yıkılmayacağına, ondan bir şey eksiltilmeyeceğine, haçlarından ve mallarından bir şeye ilişilmeyeceğine, dinlerine baskı yapılmayacağına, hiç kimseye zarar verilmeyeceğine, onlarla İliya'da hiçbir Yahudi'nin iskan ettirilmeyeceğine dair güvence veriyorum....."

Iraklı Hattat Visâm Şevket'in "Besmele" levhası

Uman Sultanlığında bulunan el- Sultan Camii, ahşap tavan ve ince duvar süslemeleri ile İslam yapı sanatının güzel bir örneğidir.

6. BÖLÜM

Kadın

*"Ey insanlar! Şüphe yok ki biz
sizi bir erkek ve bir dişiden
yarattık..."*
(Hucurât suresi 13.ayet)

Kadın Hakları

Eski çağlar ve câhiliyye dönemindeki bazı toplumlarda, kadına mûsibetlerin sebebi olan aşağılık mahluk nazarıyla bakılırdı. Kadın o kadar hor görülürdü ki, eşi vefat eden bir kadın, kocasının cesediyle beraber gömülürdü. Bazen de; şâyet ölen kocasından oğlu yoksa, kadın kocasının ailesine miras olarak kalırdı.

İslam dini kız ve erkek çocukları arasında ayırım yapmaz:

İslam öncesi Arap toplumunda erkek çocukları üstün tutulurdu. Öyleki, kız çocuğu sahibi olmaktan dolayı utanç duyan bazı babalar, kız çocuklarını diri diri toprağa gömerlerdi.

"Diri diri gömülen kız çocuğuna, hangi günahtan ötürü öldürüldüğü sorulduğu zaman" (Tekvir suresi 8-9 âyet)

İslam dini, kız ve erkek çocukları arasında ayırım yapmadan eşit bir şekilde adâlet, sevgi ve şefkatle muâmele yapılmasını emretmiştir. Hatta, gelin oluncaya kadar kız çocuklarının terbiyesi üzerine daha da özen gösterilmesini tavsiye etmiştir.

"Kadınlar, erkeklerin kız kardeşleridir. Onlara ancak kerim olanlar ikram ederler; kötülük edenler ise leîm (kötü) kişilerdir..." "Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en iyi davrananızdır. Ben aileme en iyi olanınızım"

İslam dini kadına miras alma hakkı tanımıştır

Hız Muhammed (sav) Allah katından âdil bir miras kanunu getirmiş; kadının erkeğin mülkü içinde sayılıp miras olarak kocasının ailesine kaldığı cahiliyye toplumunda, kadına miras alma hakkı tanıyarak, köklü ve medeni bir değişiklik yapmıştır. İslam miras kanunu, bu konuda dünyanın bir çok ülkesindeki hukukçulara kaynak teşkil etmektedir.

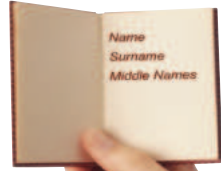

Kuveytli Hatat Ferid el- Ali'nin "Muhammed" ismini mütenâzir (aynalı / birbirine bakan) üslûbuyla tasarladığı levha.

İslam dini kadına bağımsız bir statü vermiştir: İslam dini; kadına, özgür ve kendine özgü bir tabiata sahip olan bağımsız insan nazarıyla bakar. Dolayısıyla da, Batılı toplumlarda olduğu gibi, evlenen kadın soy ismini değiştirip eşinin aile ismini almak zorunda değildir. Kadın kendi ailesinin ismiyle anılma hakkına sahiptir.

İslam dininde, kadın da erkek gibi kanun önünde sorumludur; hakları olduğu gibi, görevleri de vardır. Ancak, bunlar erkeğin hak ve vazifelerinden biraz farklıdır.

Kadın zevk aracı değildir: İnsan olarak erkeklerle eşit olan kadın, toplumun diğer yarısıdır. Allah Teâla, kadını çocuk doğurup terbiye ederek insan neslinin devamını sağlayabilecek bir kabiliyette yaratmıştır. Bazı toplumlarda, kadının bu yüce vazifesi göz ardı edilmiş ve ona zevk aracı gözüyle bakılmıştır. Bu toplumlarda; zina ve cinsel ticâret çoğu zaman ekonomi ve turizmi kaldırmak için kullanılmaktadır. İslam dini ise, evlilik dışı cinsel ilişkiyi ve maddi kazanç elde etme gâyesiyle kızların fuhuşa sürüklenmesini şiddetle yasaklamıştır.

*“Zinaya yaklaşmayın. Zira o,
bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.”*

(İsra, suresi 32. âyet)

Tecavüz Çıplaklık Cinsel saldırı Cinsel hastalık Taciz Pornografi

ıvüz Çıplaklık Cinsel saldırı Cinsel hastalık Taciz Pornografi AIDS

Tecavüz Çıplaklık Cinsel saldırı Cinsel hastalık Taciz Pornografi

ıvüz Çıplaklık Cinsel saldırı Cinsel hastalık Taciz Pornografi AIDS

İslam toplumunda kadının yeri büyüktür

İslam dini kadına büyük değer vermiş; toplumun inşaa edilmesinde kadın ve erkeğin vazifelerini, birbirlerini tamamlayacak (öne geçen veya zıddına olmayan) şekilde tayin etmiştir. Kadının asıl vazifesi, dengeli bir toplum meydana getirebilecek kapasitede bir nesil yetiştirmektir. Bunun yanında, müslüman kadın sosyo-politik olarak da önemli vazifeler üstlenmiştir.

Haftanın belli günlerinde kadınları eğiten Hz. Muhammed (sav), kadınları bayram namazlarına gitmeye ve mubâyaa (biat)da hazır bulunup görüşlerini beyân etmeye dâvet etmiştir.

H. Muhammed (sav), dünyevi işlerde sahabelerle istişâre ettiği gibi, kendi eşlerine de danışırdı. Köle ve hizmetçiler dahil olmak üzere, kadınların kendine danışmalarına müsâde eder ve onların ihtiyaçlarını giderirdi. Hz. Muhammed (sav); kadınları, topluma faydası olan öğretmenlik, hemşirelik ve doktorluk gibi meslekleri icraa etmeye teşvik etmiştir.

Kadına güzel davranmak sünnettir

H. Muhammed (sav); eline geçen her fırsatta, kadına güzel davranılmasını teşvik etmiştir. Kız çocuklarının en güzel şekilde terbiye edilmesini emreden Hz. Muhammed (sav), gelinlik çağına kadar kız evlatlarına güzel terbiye veren ana-babanın Cennete gireceğini bildirmiştir.

"Kim kız çocuklarının sıkıntılarına katlanıp onlara güzel davranırsa, bu kız çocukları onun için Cehenneme perde olur." (Buhâri ve Müslim)

İslam dini anneye çok özel bir değer verip makamını yüceltmıştır: Allah Teâla ana-babaya saygıda kusur edilmemesini emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

"Rabbin, kendisinden başkasına asla ibâdet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle." "Onlara merhamet ederek tevâzu kanadını indir ve de ki: "Rabbim!, Tıpkı beni küçükken koruyup yetiştirdikleri gibi sen de onlara acı."

(İsra suresi 23-24. âyetler)

Bu konuda, bir de meşhur olmuş bir hadis-i şerifi zikrelelim:

Bir adam Hz. Muhammed'e (sav) gelerek: "Ey Allah'ın Rasûlü iyi davranıp hoş sohbetle bulunmama en ziyâde kim hak sâhibidir?" diye sordu. Hz. Muhammed (sav) : "Annen!" diye cevap verdi. Adam: "Sonra kim?" dedi, Rasûlullah (sav) "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar: "Sonra kim?" dedi. Rasûlullah (sav) yine: "Annen!" diye cevap verdi. Adam merakla tekrar sordu: Rasûlullah (sav) bu dördüncüyü: "Baban!" diye cevapladı." (Buhârî)

Hadisi yorumlayan âlimler, annenin, hamilelik, doğum ve emzirme gibi üç büyük sıkıntıyla üstünlük kazandığı şeklinde açıklamışlardır.

İslam dini, erkeklere eşlerine güzel davranmalarını emreder: Hz. Muhammed (sav), Allah Teâla'nın "Onlarla iyi geçinin."(Nisa suresi 19.âyet) emri üzerine, her fırsatta erkekleri kadınlara karşı güzel muâmeleyle davet etmiştir.Veda hutbesinde ise, güzel ahlak, eşlere güzel davranma ve iman arasında bağ kurmuştur.

"Müminlerin iman olarak en kâmil olanı, ahlakı en güzel olanıdır;sizin en hayırlı olanınız, kadınlarını hayırlı olanınızdır"
 "Kadınlar sizin yanınızda yardımcılardır.Sizin onlar üzerinde haklarınız olduğu gibi, onların da sizin üzerinizde hakları vardır"
 "Kadınlara ancak kerim olanlar ikram ederler (değerli olanlar değer verirler); onlara kötülük edenler ise leîm (kötü) kişilerdir."

İslamda tesettür mefhumu

İslam dini, ergenliğe ulaşmış kızların baş örtüsü takıp uzun ve bol kıyafet giyerek örtünmelerini emretmiştir. Kadın zinet yerlerini örterek kendini kötü niyetli nefislerin tâcizinden korur; aynı zamanda da erkeklerin şehvetlerini tahrik etmemiş olur.

Kadını korumak

İslam dini, Allah'ın kadına verdiği güzellikler ve câzibiyetin kullanılarak, ticari kazanç sağlama gayesiyle, fotoğraf, film, reklam gibi vesilelerle kadın vücudunun sergilenmesini yasaklamıştır.

İslam'ın tesettür öğretileri; çıplaklık, pornografi, cinsel sapıklık, gayri meşru ilişki ve gayrimeşru çocuk sahibi olma, kürtaj, tecavüz ve bulaşıcı cinsel hastalıklar gibi kötülüklerin önüne geçmektedir.

İslam dini evlilik dışı ilişkiyi haram kılmıştır

Hz. Muhammed (sav), sağlıklı ve sağlam bir toplumun çekirdeğini oluşturmak için evliliği teşvik etmiştir. Müslümanlara kadın-erkek ilişkilerinin sınırını ve şeklini belirleyen yüce değerler ve prensipler öğretmiş; böylece, evlilik dışı cinsel ilişkilerin önüne geçmiştir.

Evlen!

"Ey gençler, topluluğu!.. İçinizden kimin evlenmeye gücü yeterse evlensin. Çünkü bu, gözü (haramdan) daha fazla sakındıran, ırza kalkan (koruyan) olan yegâne çaredir"

"Zâni bir kimse, zina yaptığı sırada mü'min olarak zina yapmaz; hırsız da çaldığı sırada mü'min olarak hırsızlık yapmaz; içkici, içki içtiği sırada mü'min olduğu halde içki içmez"

Gencin biri Hz. Muhammed'in (sav) huzuruna gelip "Ey Rasûlullah! Zina yapmama mücadele et" deyince genç ile Hz. Muhammed (sav) arasında şu konuşma geçti:

- Annenle zina yapılmasını sever misin?
- Allah beni sana feda etsin. Vallahi hayır, sevmem Ya Rasûlallah!
- Diğer insanlar da anneleri ile zina yapılmasını sevmeyiz. Peki kızınla zina edilmesini arzu eder misin?
- Allah beni sana feda etsin. Vallahi hayır, etmem Ya Rasûlallah!
- Diğer insanlar da kızlarıyla zina yapılmasını arzu etmezler. Kız kardeşine zina edilmesine razı olur musun?
- Allah beni sana feda etsin. Vallahi hayır, olmam Ya Rasûlallah!
- Diğer insanlar da kız kardeşleriyle zina yapılmasına razı olmazlar.

Diyalog, teyze ve hala üzerine soru- cevapla devam etti. Sonunda, Hz. Muhammed (sav) elini gencin göğsü üzerine koydu ve onun için şöylece duâ buyurdu: "Allah'ım! Onun günahını affet. Kalbini arındır. Onu zinadan koru."

Evlilik, Allah Teâla'nın büyük bir nimetidir

Evlilik; Allah rızası için kadın ve erkeği birbirine bağlayan, sevgi, şefkat, fedakarlık ve dayanışma ipleriyle örülmüş mukaddes bir bağıdır. Ana hedefi insanoğlunun devamını sağlamak olan evliliği başarılı kılmak ve böylece her iki tarafa da rûhi ve bedeni rahatlık sağlamak ve salih evlatlar dünyaya getirmek için karı-kocanın birlikte çaba göstermeleri gerekir.

"Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." (Rum suresi 21. âyet)

Sevilmeyen
Helal!

Boşanmak en kötü helaldir!

Öte yandan; karı-kocanın bütün çabalarına rağmen, evlilik başarılı gitmeyip çıkmaza girerse, İslam dini belli kuralları içinde boşanmaya izin vermiş ve boşanma sonrası kadın ve bebeğin haklarının korunması, çocukların terbiyesi üzerine bir takım kanunlar koymuştur.

"(Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası, ya iyilikle geçinmek, ya da güzellikle bırakmaktır." (Bakara suresi 229. âyet)

Ebü Dâvûd'un rivâyet ettiği bir hadiste, Hz. Muhammed (sav), boşanma hususunda "Allah'ın en sevmediği helal boşanmaktır!" diye buyurmuştur. Bu yüzden, karı-koca aralarında çıkan problemleri hemen çözmeye çalışmalıdırlar ki, büyüyüp boşanmaya kadar götürmesin.

Özetle; çiftler, evliliğin yürütülmesinde tüm çârelere baş vurur da netice alamazlarsa, boşanmaya karar verebilirler.

Kuveytli Hattat Ferid el- Ali, bu levhada mîm harfini kullanarak arapça "Muhammed" ismini gül şeklinde tasarlamış. Birinci mîm başta gül şeklinde, ikinci mîm ise yaprak şeklinde yazılmış.

Hız. Muhammed (sav) eşine sevecen ve vefâlı bir koca idi:

Hız. Muhammed (sav), eşlerine karşı gösterdiği derin muhabbeti ve vefâsıyla, mutlu aile hayatı konusunda sahabelerine en güzel örnek olmuştur. Hız. Muhammed (sav) eşi Hız. Hatice (ra) ile 25 yıllık bir evlilik yaşamıştır. Hız. Hatice (ra) vefat edince, onu daima hayırla yâd etmiş ve arkadaşlarına ikramda bulunmuştur. Hız. Aîşe (ra) ile olan evliliğinde ise; Hız. Aîşe (ra) ile şakalaşır, oyun oynar veya yarışır ve eşinin hoşuna giden iltifatlar yapardı.

Hız. Muhammed (sav) eşlerine duyduğu sevgiyi açıkça

söyledi: Hız. Aîşe (ra), bir gurup kadın arasında yapılan ve konusu kocalar olan bir sohbette bulunan Ümmü Zera adlı bir kadının kocasını çokça övdüğünü, ondan gördüğü muhabbet ve ihsanı övünerek anlattığını Rasûlullah'a aktarır. Hız. Aîşe'nin sözü biter bitmez; Hız. Muhammed (sav) "Ben sana Ebû Zera'nın Ümmü Zera'ya olduğu gibiyim" diye buyurur.

Hız. Muhammed'e (sav) "Yâ Rasûlallah! Sana insanların en sevgilisi kimdir?" diye sorulur. Hız. Muhammed (sav) "Aîşe'dir" diye cevap verir. Bu sefer, "Sonra kimdir?" diye sorulur. Rasûlullah (sav) "Babasıdır" diye buyurur.

Yahudi kabilelerinden Beni Nadir'in Reisi Huyeyy bin Ahtab'ın kızı olan Safiyye binti Huyeyy Hız. Muhammed (sav) ile evlenince, insanlar onun hakkında "Yahudi kızı" diye söylenmeye başladılar. Eşinin bu söze üzüldüğünü gören, Hız. Muhammed (sav), "Sen, Musa Peygamberin (as) kızısın; amcan Hârun Peygamber (as), eşin de Peygamberdir" (Hız. Muhammed'in (sav) eşisin) diye buyurdu.

Hız. Muhammed (sav) vefat ettikten sonra, Hız. Safiyye (ra) Hâtemü'l Enbiyâ olan eşinden gördüğü muhabbeti etrafındakilere anlatmıştır.

İslamda çok evlilik

İslam öncesinde çok evlilik yaygındı

İslam öncesi toplumlarda, çok evlilik yaygın ve kabul edilen bir âdetti. Bir erkek birden fazla (hür) kadın ve cariye ile evlenebiliyordu. Hz. İbrâhim'in (as) Sâre ve Hacer adlı iki eşinin olması buna delildir. İncildeki rivâyetlere göre de, Hz.Yakub'un (as) da iki eşi ve iki câriyesi vardı.* İslam asla çok evliliği emretmemiş ve buna teşvik etmemiştir. Bilakis; çok evlilik hususunda, kadın- erkek ve toplumun faydasına olan sınırlama getirmiştir.İslam'a göre, bir erkek nikahı altında ancak 4 eş bulundurabilir.

İslam dini, çok evlilikte adâleti esas tutar. Buna göre; erkek, eşleri arasında geceleme, nafaka ve mesken (ev) hususunda âdil olmakla mükelleftir. Şayet, adâleti sağlamama durumu varsa, erkek için tek evlilik daha hayırlıdır.

Eşler arasında
âdâlet
sağlanmalı

"Eğer (o kadınlar arasında da) adâletli davranmayacağımızdan korkarsanız o taktirde bir tane alın..." (Nisa suresi 3.âyet)
"Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adâleti yerine getiremezsiniz. (Nisa suresi 129. âyet)

İslam dini çok evliliği emretmediği gibi, aynı zamanda da yasaklamamıştır. Bunda ise çok hikmetler vardır.

*Bir kadın, çocuk doğuramıyorsa veya hastalık ve sakatlık gibi sebepler yüzünden kocasına eşlik vazifesini yerine getiremiyorsa, bu kadının kocası karısını boşamak yerine ikinci kadınla evlenebilir. Böylece; neslinin devamını ve biyolojik ihtiyacını Allah'ın razı olacağı bir şekilde sağlamış olur.

*Çok evlilik, evlenme imkanı bulamamış yaşlı kızlar ve boşanma veya ölüm sebebiyle dul kalan kadınlar için de yalnızlıktan kurtaran bir umut kapısıdır.

*2. Dünya harbi sonrası Alman toplumunda olduğu gibi, savaşlarda erkekler vefat edince toplum içinde kadın sayısı artar. Bu da, insanlar arasında zina ve cinsel hastalıkların yayılmasına yol açabilir. İşte böyle hallerde de, toplumun sosyal çöküntü içine düşmesinin önüne geçmek ve insan neslinin temiz yoldan devamını sağlamak ve korumak için çok evliliğe başvurulabilir.

Hz. Muhammed'in (sav) evliliklerindeki hikmetler

Arap toplumunda çok evlilik yapmak ve cariyeye sahibi olmak yaygın olan bir âdetti. Buna rağmen, Hz. Muhammed (sav) 25 yaşında genç bir delikanlıyken ilk evliliğini 40 yaşında çocuklu bir dul olan Hz.Hatice (ra) ile yapmış ve 25 yıl süren bu evlilikten 4 kız ve 2 erkek evlat sahibi olmuştur.

25 yıl
boyunca
tek eş

Hz. Hatice (ra) vefat edince, ikinci evliliğini de yine kendinden büyük bir dul olan "Sevde binti Zem'a" ile yapmıştır. Bu evlilikteki hikmete gelince; Hz. Muhammed (sav) sahabe hanımların özel sorularını hanımları aracılığıyla cevapladığından Hz. Muhammed'in (sav) mutlaka evli olması gerekiyordu.

Diğer taraftan; Hz. Sevde binti Zem'a (ra) İslam dini uğruna çok sıkıntılar çekmiş; eşiyle beraber Habeşistan'a hicret edenler arasında bulunmuştu. Hz. Muhammed (sav) dini uğruna eziyetlere ve gurbette yaşamaya katlandıktan sonra eşini de kaybeden Hz. Sevde (ra) ile evlenerek ona mânevi destek olmuştur.

Hz. Muhammed (sav) sâdık arkadaşı Ebû Bekir'in (ra) kızı ile evlenmiştir:

Hz. Muhammed (sav), sevgili eşi Hz. Hatice (ra) vefat ettikten iki yıl sonra, Allah'ın emri üzerine yanına Hz. Ebûbekir'i (ra) de alarak Medine'ye hicret etmiştir. Kısa bir müddet sonra da; hem yakın dostu ve hem de erkeklerden ilk inanan olan Hz. Ebûbekir'in (ra) İslam dini uğrunda yaptığı fedakarlıklarına karşı, kendisine bir ikram ve onurlandırma olsun diye kızı Hz. Aişe (ra) ile evlenmiştir.

Hz. Muhammed (sav) arkadaşı Hz. Ömer'in (ra) kızı ile evleniyor:

Hicretin 2. yılında meydana gelen Uhud savaşında, Hz. Hafsa'nın eşi Huneys bin Huzâfe şehid olmuştu. Kızının genç yaşta dul kalmasına çok üzülen Hz. Ömer (ra), kızıyla evlenmeleri için Hz. Osman (ra) ve Hz. Ebûbekir'e (ra) teklif

götürdü. Ancak; onlar bu teklife karşı sessiz kaldılar. Hz. Ömer (ra) bu durumu Rasûlullah'a anlattı. Arkadaşının üzüldüğünü gören Hz. Muhammed (sav) "Yâ Ömer! Hafsa, Osman'dan, Osman da Hafsa'dan daha hayırlı birisiyle evlenecektir" diyerek Hz. Hafsa ile evlenmeye niyetli olduğunu açıklayarak arkadaşının gönlünü aldı.

Hz. Muhammed'in (sav) "Fakirlerin annesi" lakaplı eşi Zeyneb b. Huzeyme:

Hz. Hafsa ile evliliğin üzerinden fazla geçmemişti ki, Hz. Muhammed (sav) Uhud savaşında (bazı rivâyetlerde de Bedir) kocası ölen Zeyneb binti Huzeyme ile evlendi. Hz. Zeyneb binti Huzeyme, fakirlere karşı çok merhamet edip şefkatli davrandığı ve onlara daima yemekler yedirip sadakalar verdiği için "Ümmül mesâkin" (Fakirlerin annesi) lakabıyla tanınırdı. Hz. Zeyneb (ra) Rasûlullah ile evlendikten kısa bir müddet sonra vefat etmiştir.

Hz. Muhammed (sav) Ümmü Seleme (ra) ile evleniyor ve bir dua gerçekleştiriyor: Hind b. Ümeyye (Ümmü Seleme), Hz. Muhammed'in (sav) halası Berra'nın oğluyla evliydi. Eşiyle beraber Habeşistan'a gitmeye karar veren ilk gurup içinde bulunmuşlardı. Ebû Seleme vefat etmeden önce, Rasûlullah'dan öğrendiği şu duayı karısına öğretmiş ve musibetlere karşı sabırlı olmasını nasihat etmişti.

"Kim ey Rabbim, bu uğradığım musibetin mükâfatını ihsan et ve beni ondan daha hayırlısına kavuştur? diye duâ ederse, Allahü Teâlâ onun duasını kabul eder."

Dört çocuğuyla dul kalan Ümmü Seleme, kendisine yapılan evlilik tekliflerini reddetmişti. Ancak; kuzeninin yetimlerini himayesi altına almak isteyen Hz. Muhammed'in (sav) teklifini hiç düşünmeden kabul etti.

Hz. Muhammed (sav) Allah'ın emri üzerine halasının kızı Hz. Zeyneb ile evleniyor: Cahiliyye Devrinde, bir kimse evlât edindiği zaman, evlâtlığı o kişinin adıyla anılır ve mirasından faydalanırdı. Hz. Zeynep binti Cahş, Hz. Muhammed'in (sav) halası Ümeyye'nin kızı olup, Hz. Muhammed'in (sav) evlatlığı olan Zeyd bin Hâris'e ile evliydi. Peygamberin tavsiyesi üzerine evlenmişlerdi ama evliliklerinde sorunlar yaşıyorlardı. Bu yüzden ayrılmaya karar vermişlerdi. Hz. Muhammed (sav) boşanma kararına çok üzölmüştü. Lâkin, Allah Teâlâ bir âyet (Ahzâb Suresi 37. âyet) indirerek bu bâtil cahiliyye âdetini ortadan kaldırdığını ve bu işin altında büyük bir hayır olduğunu bildirmişti.

Hz. Muhammed (sav) Beni Mustalak Kabile reisinin kızıyla evleniyor: Müslümanlar ile "Beni Mustalak" kabilesi arasında yapılan savaşta esir alınanlar arasında kabile reisinin kızı Berre binti el- Haris de vardı. Hz. Muhammed (sav) onu azâd edip kendine nikahladı ve adını da değiştirip "Cüveyriye" koydu. Bu mübârek nikahı kutlamak için sahabeler, esir aldıkları Mustalakoğullarının büyük bir bölümünü serbest bıraktılar.

H. Muhammed (sav) Yahudi Kabile reisinin kızıyla evleniyor:

Yahudi kabilesi Beni Nadir, müşriklerin Medine'ye saldırmaları durumunda, şehri korumak için Hz. Muhammed (sav) ile anlaşmışlardı. Ancak; hainlik yapıp düşmanlarla işbirliği yaparak bu ittifakı bozmuşlar ve Hz. Muhammed'e (sav) karşı defalarca suikast düzenlemişlerdi. İşte bu hainlikleri yüzünden, Hz. Muhammed (sav), hicretin 4. yılında Beni Nadir'in üzerine gazve tertipledi. Netice'de, Beni Nadir teslim oldu ve bir kısmı da Müslümanlara esir düştü. Esirler arasında, kabile reisinin kızı Safiyye'de vardı. Hz. Muhammed (sav), müslüman olmayı kabul eden Safiyye'yi azâd edip, sahabelerin tavsiyesi de üzerine kendisiyle evlendi.

H. Muhammed'in (sav) bir Yahudi kızıyla evlenmesi, İslam'ın herhangi bir millettten nefret eden ırkçı bir din olmadığını göstermektedir. Hz. Safiyye (sav) Hz. Muhammed'in (sav), sevecen, sâdık ve vefâlı bir koca olduğunu bildirmişti

H. Muhammed (sav) azılı düşmanı Ebû Süfyan'ın kızı ile evleniyor:

Asıl adı Remle olan Ümmü Habîbe, Mekke'nin ileri gelenlerinden olan Ebû Süfyan'ın kızıdır. İslam'ın azılı düşmanlarından birinin kızı olmasına rağmen, Ümmü Habîbe müslüman olmuş ve eşiyle beraber Habeşistan'a hicret etmişti. Ancak; Ümmü Habîbe'nin kocası Habeşistan'da İslam'dan dönerek Hristiyan olmuş, bir müddet sonra da ölmüştü. Dini uğruna hicret eden Ümmü Habîbe gurbette yalnız kalmıştı. Hz. Muhammed (sav) Habeşistan'a haber göndererek Ümmü Habîbe'yi nikahlamak istediğini bildirmiş ve Ümmü Habîbe'de bu teklifi büyük bir onurla kabul etmişti.

Hız.Muhammed (sa) Meymûne binti Haris ile evleniyor:

Hız. Meymûne binti Haris Hız. Abbas'ın (ra) baldızı ve Abdullah bin Abbas'ın (ra) teyzesidir. Hız. Meymûne'nin eşı vefat ettiğinde, Hız. Muhammed (sav) kendisiyle evlenmek istediğine dâir haber göndermiş; o da, "Nefsim Rasûlullah'a hibe olsun" diyerek sevinçle teklifi kabul etmiştir.

Hız. Muhammed (sav) kaza* umresini yaptıktan sonra, nikah münâsebetiyle Mekke yakınlarında bir düğün yemeğı vermiştir. Bu mubârek nikah ve yemekden sonra, " Muhammed bize dünür oldu" diyen Mekkeliler'in müslümanlara karşı olan sert tavırları yumuşamıştır.

Hız. Muhammed (sav) Mısırlı Mâriye el-Kiptiyye ile evleniyor:

Hudeybiye anlaşması imzalandıktan sonra, Hız. Muhammed (sav) zamanın büyük devletleri başında bulunan sultan ve imparatorlara İslam'a dâvet mektupları gönderdi. Rasûlullah'ın (sav) mektup gönderdiği krallar arasında, Mısır kralı olan Mukavkıs'da vardı. Mukavkıs hristiyan olduğunu bildirerek kibarca daveti reddetti ve Hız. Muhammed'e (sav) bazı değerli hediyeler ve Mâriye ve Sirin adlı iki cariyeye gönderdi. Hız. Muhammed (sav) Mukavkıs'ın hediyelerini kabul etti. Müslüman olmayı kabul eden Mâriye ile de evlendi. Mâriye Hız. Muhammed'e (sav) bir erkek çocuğı doğurdu. Adı İbrahim olan bu çocuk 2 yaşına gelmeden vefat etti. Hız. Muhammed (sav) İbrahim'in ölümüne çok üzölmüştü.

Allah Teâla çok evliliğe sınır koymuştur

İslam öncesi cahiliyye döneminde, Araplar sayı sınırı olmadan birden fazla kadınla evlenirler ve genellikle bu evliliklerde eşlerin eşitliği gibi haklar söz konusu olmazdı. Çok evliliği sınırlayıp düzenleme getiren İslam dini, nikah altında en fazla 4 kadın bulundurulması ve kadınların hakları hususunda eşitliğe ve adâlete riâyet edilmesini şart koşturmuştur. (Bkz: Nisa suresi 3.âyet)

Hz. Muhammed (sav) eş sayısına sınırlama getiren bu emirden önce dörtten fazla kadınla evlenmiş bulunuyordu. Diğer insanlardan farklı olarak, Hz. Muhammed (sav), Allah tarafından seçilmiş olan ve üzerine vahiy indirilen çok özel bir insandı. Dolayısıyla, evliliklerinin de husûsi hükümlere tâbi olması gerekiyordu. İşte bu husûsiyet sebebiyle, Hz. Muhammed (sav) ile evlenme şerefine nâil olan kadınlar, müminlere dinlerini öğreten "Müminlerin anneleri" ünvanına sahip olmuşlardır.

*Adâletli
olamamaktan
korkana tek
evlilik!*

Hz. Muhammed (sav) ve eşlerine konan zorunluluklar

Allah Teâla indirdiği ayetle Hz. Muhammed'e (sav) nikahı altında bulunan eşlerini muhâfaza edebileceğine dair özel izin vermiş; aynı zamanda da bir takım husûsi yasaklar koymuştur. Buna göre, Hz. Muhammed (sav) kendini Peygambere hibe eden kadınla dahi olsa, yeni bir nikah yapamayacak, eşlerinden biri öldüğünde veya birini boşadığında, yerine başka kadınla evlenemeyecektir.

Hz. Muhammed'in (sav) eşlerine de bir dizi zorunluluklar getirilmiştir. Müminlerin anneleri sıfatını taşıdıkları için, Rasûlullah'dan boşandıkları veya Rasûlullah (sav) vefat ettikten sonra, başka bir erkekle asla evlenemeyeceklerdir.

Hz. Muhammed'in (sav) eşleri hakkındaki husûsi hükümler: Kur'ân-ı Kerim Rasûlullah'ın (sav) eşlerinin diğer kadınlar gibi olmadığını bildirmiş; onlara, kullukları ve güzel ahlaklarıyla mümin kadınlara örnek olmalarını emretmiştir. Buna göre; içlerinden biri suç işlerse, cezası (normal kadınlara göre) iki kat olacaktır; hayır işlerse de mükâfaatı iki kat olarak verilecektir.

"Ey Peygamber! Hanımlarına de ki, "Eğer dünya hayatını ve onun süsünü istiyorsanız, gelin size mut'a vereyim ve sizi güzelce bırakayım."

"Eğer Allah'ı, Rasûlünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah içinizden iyilik yapanlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır."

"Ey Peygamber'in hanımları! İçinizden kim apaçık bir çirkinlik yaparsa onun cezası iki kat verilir. Bu Allah'a göre kolaydı" "İçinizden kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve salih bir amel işlerse, ona mükâfatını iki kat veririz. Biz ona bereketli bir rızık hazırlamışızdır."

"Ey Peygamber'in hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah'a karşı gelmekten sakınıyorsanız (erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın. Güzel (ve doğru) söz söyleyin."

"Evlerinizde oturun. Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekatı verin. Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor."

"Siz evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah en gizli şeyi bilendir, hakkıyla haberdardır."

(Ahzab suresi 28-34 âyetler)

Allah Peygamber eşlerine "Tercih hakkı" sunuyor: Allah Teâla hem Rasûllullah'ın şerefini, hem de kendi şereflerini muhâfaza etmek için Hz. Muhammed'in (sav) eşlerine başka bir erkekle evlenmeleri yasaklamıştır.

Bununla beraber; Peygamberin eşlerine dünya hayatını seçip" Müminlerin anneleri" sıfatının getirdiği mesûliyetinden kurtulmak ile Peygamber yanında kalarak "müminlere dinlerini öğretmek" arasında seçim yapabilme hakkı tanımıştır. Kendilerine böyle bir hak tanındığı halde, hepsi de Hz. Muhammed'in yanında (sav) kalmayı arzulamışlardır.

"Ra'sü'l hikmeti mehâfetullah"
(Allah korkusu hikmetin başıdır)

Hattat İsmail Hakkı Altunbezer

Notlar:

*"Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti." Kitab-ı Mukaddes Tekvin 22

*Hicretin 6. yılında Hz. Muhammed (sav) ve Mekkeli müşrikler arasında yapılan Hudeybiye anlaşmasının gereği, Müslümanlar o yıl umre yapmadan Medineye geri dönecekler. Gelecek yıl üç günden fazla kalmamak üzere Mekke'ye gelip, umre yapacaklardı. Müslümanlar anlaşmanın şartlarına uyararak umre yapmadan Medine'ye dönmüşler ve ertesi yıl kaza umresi yapmışlardı.

*İslam dini, kadına boşanma hakkı (Hul'a) tanımıştır. Kocasıyla anlaşamayan kadın aldığı mehri geri iade ettiği taktirde, boşanma isteyebilir: "Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa onlar zâlimlerin ta kendileridir"(Bakara suresi 229. âyet)

Allah Teâla ölüm veya boşanma sebebiyle kocasından ayrılan kadına "iddet" zorunluluğu koymuştur. Bu da; Cenâb-ı Hakkın evlilik bağına vermiş olduğu değer ve nesebi koruma gayesiyle kadının gebe olup olmadığının anlaşılması içindir.

İslam hukuk terminolojisinde iddet, "Kocasından ayrılan kadının yeni bir evlilik yapmadan önceki bekleme süresi" anlamına gelmektedir.

Ölüm sebebiyle kocasından ayrılan kadın:	Boşanma sebebiyle kocasından ayrılan kadın:	İddet Hükümleri
İddet müddeti Bakara suresi 234 âyete göre 4 ay 10 gündür	İddet gerekmez.	Cinsel birleşme olmadan ayrılık olursa
İddeti çocuğu doğuruncaya kadardır.	İddeti çocuğu doğuruncaya kadardır.	Kadın hamileyken ayrılık olursa
İddet süresi 4 ay 10 gündür.	İddeti 3 âdet dönemi (tahâret / kuru'u) veya 3 aydır.	Kadın hamile kalmadan ayrılık olursa

*Son olarak şunu hatırlatalım: Cahiliyye döneminde dul kalan kadınlar 1 yıl boyunca başka erkeklerle evlenemezler ve bu süre içinde yasta olduklarını göstermek için siyahlara bürünürlerdi. Eski Hint adetlerinde ise, kocası ölen kadın kendini yakar külleri kocasıyla beraber gömülürdü. İslam dinine gelince, İslam evlilik bağıny yüceltmıştır; ancak mübâlağaya kaçmamıştır.

Adâlet ve İnsan hakları

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannâmesi:

İnsan hakları temelde doğal haklardır ve bu haklar olmadan kişi insan olarak yaşayamaz. İnsan hakları hususunda kadın ve erkek arasında fark yoktur. İkisi de kanunlar ve Allah önünde eşittirler. Yaşam hakkı, güvenlik hakkı, inanç özgürlüğü hakkı, hürriyet hakkı, onur/şeref hakkı ve âdil sorgulanma hakkı insanın en doğal haklarındandır.

İslamda; hürriyet, eşitlik, adâlet ve kişisel hakların korunması

"Ey insanlar! Şüphe yok ki biz sizi bir erkek ve bir dişi den yarattık ve bir birinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakımanızdır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir; hakkıyla haberdâr olandır"

(Hucurât suresi 13.ayet)

Köleliğin kaldırılması, insan onuru ve hürriyetinin himâye altına alınması:

İslamdan önce, kölelik sistemi sadece Arap Yarımadasında değil dünyanın bir çok yerinde yaygındı ve toplumların sosyo-ekonomik yapısının bir parçasıydı. Bir çok toplumda, köleler bazı insanların servetleri ve mal varlıkları arasında sayılırdı. İslam dini ise köleliği sona erdirmek için çalışmış ve bu konuda teşvik edici unsurlar belirlemiştir. Örneğin; sırf Allah rızası için, işlenen günahlara ve bazı şer'i usulsüzlüklere kefâret olması için, sebepsiz yere köleye eziyet etmiş olmayı affettirmek için köle satın alınıp azat edilmesini istemesi, bu teşviklerdendir. İslam dinin köleliği sona erdirmek için yapmış olduğu bu teşvikler, kölelik sisteminin zamanla kendiliğinden sona ermesine kadar devam etmiştir.

Rivâyet ediliyor ki; bir keresinde Ebu Mesûd el- Bedri kölesini kamçıyla dövüyordu. Hz. Muhammed (sav) onu gördü ve "Ey Eba Mesûd, şüphesiz ki Allah'ın senin üzerindeki kudreti, senin bu köle üzerindeki kudretinden daha büyüktür" dedi.

Bunun üzerine, Ebu Mesûd sakinleşti ve özü dileyerek "Artık ebediyyen köle dövmeyeceğim ve onu Allah rızası için serbest bırakacağım" dedi. Hz. Muhammed (sav) ise "Şayet böyle yapmasaydın, (Cehennem) ateş yüzünü yakardı" dedi.

İnanç özgürlüğü. " Dinde zorlama yoktur" İslamda temel kâidedir: Hz. Muhammed (sav) Rabbinin Risâletini bildirmiş ve hiç bir zorlama yapmadan, insanlığı, tek olan Allah'a inanmaya ve onun emrettiklerine uyup yasakladıklarından uzak durmaya çağırmıştır. Kur'an-ı Kerim, insanların inanç hürriyeti hakkına sahip olduklarını tekid etmiştir. İnsanları, Allah'ın varlığına delâlet eden evrendeki yaratılış âyetleri üzerinde düşünüp tefekkür etmeye, derin düşünce neticesi ve kendi şahsi kanaatleriyle Allah'ın hidâyetini kabul etmeye çağırmıştır.

"Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi elbette topyekûn iman ederlerdi. Böyle iken sen mi mü'min olsunlar diye, insanları zorlayacaksın" (Yunus Suresi` 99 . âyet)

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğrulukla sapıklık iyice ayrılmıştır. O halde kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapaşğlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir" (Bakara Suresi 256 âyet)

İslamda eşitlik ve hakların korunması: Milâdi 632 yılında Hac yapan Hz. Muhammed (sav), insanlara veda etmesinin ve Rabbiyle buluşma vaktinin yaklaştığına işaret ettikten sonra, "Veda Hutbesi" diye anılacak olan bir hutbe verdi. Hutbede câhiliyye döneminde yaygın olan âdetleri kaldırdığını ve bir müslümanın Allah ve mümin kardeşleri önündeki mesûliyetlerini belirleyen hayattar kâideler hükmündeki temel prensipleri açıkladı.

"Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarıdır, Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana karşı üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvadır. Allah yanında en kıymetli olanınız, O'ndan en çok korkanıdır. Ey insanlar, bunu size bildirdim mi? Allahım Sen şahid ol!" Dediler ki " Evet ". Dedi ki " O halde, burada bulunan gidip gâip olana bildirsin."

"Ey insanlar! Müminler kardeşirler. Bundan dolayı, bir mümin için kardeşinin malı helal değildir. Fakat gönül hoşnutluğu ile size vermişse, o başkadır. Bunu size bildirdim mi? Allahım Sen şahid ol! Benden sonra küfre düşmeyin. Birbirinizi öldürmeyin. Size öyle bir şey bırakıyorum ki ona tutunursanız artık yolunuzu şaşırırmazsınız. O da, Allah'ın Kitabı ve Rasûlünün Sünnetidir. Bunu size bildirdim mi? Allahım Sen şahid ol!..."

Kadın haklarının kesinleştirilmesi

Veda hutbesinde kadın haklarını bir defa daha tekid eden Hz. Muhammed (sav) şunları söyledi:

"Kadınlara karşı hayırlı olmanızı tavsiye ederim. Onlar sizin yardımcılarınızdır ve kendileri için bir şey sahibi değildirler. Siz kadınları Allah'ın emâneti olarak aldınız. Onların nâmus ve şereflerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Allahtan korkun ve kadınlarınıza hayırlı olun. Bunu size bildirdim mi?.. Allahım Sen şahid ol!"

Yetim hakkının korunması:

İslam dini, büyüüp kendi işlerini yürütebilecek yaşa (reşid) gelinceye kadar yetimi himâye etmiş ve haklarını koruma altına almıştır. Bu konuda bir âyet inerek ilâhi emirle yetim malını korumayı emretmiş; düşmanlık ve zulümle ona (yetim malına) dokunan kişileri uyarmıştır.

"Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak ve ancak karınlarını dolduraya ateş yemiş olurlar ve zaten onlar cılgın bir ateşe (cehenneme) gireceklerdir"

(Nisa suresi 10.ayet)

Hz. Muhammed (sav) yetimi gözetip kollamayı, ona kefil olmayı ve büyüyüncüye kadar onu terbiye etmeyi teşvik etmiştir ve işaret parmağı ile orta parmağını yanyana getirerek şu sözleri söylemiştir :

"Ben ve yetimin kefil, cennette işte şunun gibiyiz."

Mirasçılarının haklarının korunması.... Üçte bir; üçte bir de fazla! İslam dini mirasçıların haklarını muhâfaza etmiş, kadın ve erkeğe ailedeki konumlarına göre mirastan belli bir pay vermiştir. İslam miras sistemi, bu konuda bir çok beşeri sisteme evrensel referans oluşturmuştur. Çünkü, hiçbir beşeri veya geleneksel sistem, İslamın getirdiği gibi ince ve teferruatlı bir miras hukuku getirmemiştir.

Rivâyet ediliyor ki; Saad bin Ebi Vakkas zengin bir adamdı. Hastalanınca, Hz. Muhammed (sav) onu ziyaret etti. Saad Rasûlallah'a dedi ki " Benim çok malım var kızımдан başka da varisim yok. Malımın üçte ikisini sadaka vereyim mi?" Rasûlallah " Hayır" dedi. Dedim ki: " Yarısını vereyim mi? " Dedi ki: " Hayır" Dedim ki: " Üçte birini vereyim mi?" Dedi ki: " Üçte biri. Ve üçte biri de az değildir. Mirasçıların zengin bırakman, onları, geçimlerini sağlamak için insanlara el açacak halde bırakmandan daha hayırlıdır"

Maddi hukukun korunması.....Ne istismar, ne de tefecilik

Hz. Muhammed (sav), insanları günümüzde " Kişisel servetin işletilmesi" diye tanımlanan muâmeleye dâvet etmiştir. Servetin küçük bir gurup müslümanın elinde tutulmamasını veya hareketsiz bir şekilde muhâfaza edilmemesini isteyen Hz. Muhammed (sav), müslümanları ticaret ve mudâra* yapmaya teşvik etmiş, Kur'ân-ı Kerimde bildirildiği üzere de fâizi yasaklamıştır. Buna göre; bir kişi diğer bir kişiden borç alırsa, borç veren sadece anaparasını alır. Böylece; ne zulmeder ne ne zulme uğrar. Hz. Muhammed (sav)

veda hutbesinde de şunları söylemiştir:

"Câhiliyye âdetlerinden olan fâiz kaldırılmıştır. Allah böyle hükmetmiştir. Lâkin, anaparanız size aittir." "Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız. İlk kaldırdığım fâiz ise Abdulmuttalipoğlu olan amcam Abbas'ın fâizidir."

"Allah alışverişi helal, fâizi haram kılmıştır ...Allah, fâiz malını mahveder; sadakaları ise (bereketlendirir) artırır. Allah hiçbir günahkâr nankör kulunu sevmez." (Bakara suresi 275-276. âyetler)

Borç ödeme mecburiyeti ve emânete hıyânet etmemek:

Hz. Muhammed (sav) Veda Hutbesi'nde şunları söylemiştir: "Ey insanlar! Bu gününüz (Arafat günü), bu ayınız (Zilhicce), bu beldeniz (Mekke) mukaddes olduğu gibi, Rabbinize kavuşuncaya kadar, kanlarınız ve ırzlarınız da birbirinize haram kılınmıştır. Bunu size bildirdim mi? Allahım Sen şahid ol!" Kimin yanında bir emânet varsa, onu da hemen sahibine iade etsin."

"Allah size emânetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adâletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki, Allah hakkıyla işitendir; hakkıyla bilendir" (Nisa suresi 58. âyet)

Seleme bin Ekvâ (ra) şöyle rivâyet ediyor: "Peygamber Efendimizin (sav) yanında oturuyorduk. Bir cenaze getirildi. Dediler ki: "Ya Rasûlallah cenaze namazını kılın!" Dedi ki: "Borcun var mı?" Dediler ki: "Yok". Dedi ki: "Bir şey bıraktı mı?" Dediler ki: "Hayır". Bunun üzerine, (Rasûlallah) cenaze namazını kıldı. Sonra bir cenaze daha getirdiler. Dediler ki: "Ya Rasûlallah cenaze

namazını kılın!" "Dedi ki" Bir şey bıraktı mı?" Dediler ki: " Hayır". Dedi ki: " Borcu var mı?" Dediler ki " Üç dinar" Bunun üzerine, Hz. Peygamber (sav) arkadaşınızın namazını kılın" dedi. Ebu Katâde "Onun borcunu ben üstleniyorum; namazını kılın Ya Rasûlallah!" dedi. Bunun üzerine (Rasûlallah) cenazenin namazını kıldı. (Buhârî ve Nesâî)

İnsanlar kanun ve mahkeme önünde eşittirler

Hz. Muhammed (sav) insanların kanun önünde eşit olduklarını önemle vurgulamıştır. Buna göre, soyuna, asâletine ve toplum içindeki konumuna bakılmaksızın suçlu cezalandırılır. Ehl-i Beyt (Hz. Muhammed'in ailesi) dahi olsa kanun önünde üstünlüğü yoktur. Çünkü, kanunun tatbik edilmesi, insanlar arasında adâleti, istikrarı ve asâyişi sağlamaktadır.

Bir keresinde; Mahzûmiyye kabilesinden soylu bir kadın hırsızlık yapınca, Kureyş olayla yakından ilgilenir. Ve; kadına şefaât talep etmesi için, Rasûlallah'ın çok sevdiği Üsâme bin Zeyd'den başkasının Rasûlallah'dan şefaât isteyecek cüreti gösteremeyeceğine karar verirler. Hz. Peygamber (sav) Hz.Usâme'nin Mahzûmiyeli kadının cezalandırılması hususunda yaptığı arabuluculuğa şiddetle karşı çıkar ve " Allah'ın hududlarından (haram kılınan şeylere verilen ceza) bir hudud için benden şefaât mi istiyorsun? "der ve sonra da kalkıp şöyle hitapta bulunur:

"Ey insanlar! Sizden öncekilerin helâk sebebi şudur; onlar soylulardan biri hırsızlık yaptığında bırakırlar, fakir ve zayıf olan biri hırsızlık yaptığında ise cezalandırırlardı. Allah'a yemin ederim ki, şayet (kızım) Fatma binti Muhammed çalsaydı, onun elini kesinlikle keserdim"

Tarafsız mahkeme, hükümde adâlet... Tu'me ve Yahudi'nin

hikayesi: Bir keresinde, Tu'me bin Ubeyrik adlı şahıs bir zırh çalar. Zırhın sahibinin olayı keşfetmesi üzerine, Tu'me zırhı alıp bir Yahudi arkadaşının evinde saklar ve onu çalmadığına dair de yemin eder. İnsanlar zırhı her yerde ararlar; sonunda zırhı Yahudinin evinde bulunca, Yahudiyi hırsızlık yapmakla ittiham ederler. Yahudi kendini savunur ve zırhı Tu'me bin Ubeyrik'in kendisine verdiğini söyler. Bu söz üzerine, Zaferoğulları (Tu'me'nin kabilesi), zırh Yahudi'nin evinde bulunduğu için Hz. Muhammed'den (sav) Tu'me'nin hırsızlıkla suçlanmamasını isterler. Bunun üzerine, âdaletin sağlanması, doğrunun ortaya çıkarılması ve insanlara da ders alınacak bir ibret olması için, semadan vahy iner ve doğruyu ortaya çıkarır. Allah Teâla Peygamberine gönderdiği âyet ile Yahudi'nin beraatini ve Tu'me'nin ise hırsızlığını ispat eder.

"(Ey Muhammed) Bîz sana Kitâb'ı (Kur'ân'ı) hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana öğrettiği ile hüküm veresin. Sakın hâinlerin savunucusu olma" (Nisa 105. âyet)

Türk Hattat Hasan Çelebi'nin sülûs levhası

Allah Teâla şöyle buyurmuştur: " İnsanlar arasında hüküm verdiğiniz zaman adâletle hükmedin" Nisa suresi 105. âyet

İnsan hayatı mukaddesdir ve ona zarar vermek haramdır

Şüphesiz ki, canlılara kendi ruhundan üfleyerek hayat bahşeden ve onları yüce gâyeler için yaratan Allah Teâlâdır. Allah hiçbir canlıyı abes (boşuna) olarak yaratmamıştır. Kâinatta bulunan her bir mahlukun yaratılış gâyesine uygun bir vazifesi vardır ve bu vazifeyi yerine getirir. İnsan ise, yeryüzünü Allah'ın emrettiği üzere imar ve idâre etmesi için canlı-cansız tüm varlıklara halife kılınmıştır.

Bir yaratılış hârikası olan insan hayatını korumak, Allah katında takva ve huşû ölçüsünü göstermektedir. İşte bu yüzden; Cenâb-ı Hak, mahlukatın sultanı ve efendisi sayılan insan canına haksız yere kıyılmasını, büyük bir cinayet olarak kabul etmiştir. Dolayısıyla da, yeryüzünde işlenmiş olan ilk cinayete (Âdem Peygamberin oğlu Kâbil'in kardeşi Hâbil'i öldürmesi) Kur'ân-ı Kerimde yer vermiştir.

"Bundan dolayı, İsrailoğullarına (Kitapta) şunu yazdık: "Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de, birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara resûllerimiz apaçık deliller (mucize ve ayetler) getirdiler. Ama onlardan bir çoğu bundan sonra da (hâlâ) yeryüzünde aşırı gitmektedir." (Mâide suresi 32. âyet)

وَلَا تَجْعَلُوا لِلزَّالِمِينَ هُدًى لِّعَمَلِهِمْ

"Sakin, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma!
Allah onları ancak, gözlerin dehşetle bakakalacağı bir
güne erteliyor" (İbrâhim suresi 42. âyet)
Hattat Muhammed Nazif Bey

İslamda, öç ve intikam almak için öldürmek haram kılınmıştır: İslam, öç alma ve intikam alma niyetiyle yapılanlar dahil her türlü cinâyeti haram kılmıştır. Hz. Muhammed (sav) bu konuya veda hutbesinde açıklama getirmiş ve şöyle demiştir:

"Câhiliyedeki kan davaları kaldırılmıştır. İlk kaldırdığım kan davası ise Âmir bin Rebîa bin el-Hâris bin Abdulmuttalib'in kan davasıdır."

Görüldüğü gibi, kan davasını kaldırdığını söyleyen Hz. Muhammed'in (sav) önce kendi soyundan birinin kan davasından başlaması çok mânidardır. .

Kasıtlı olarak veya hatayla adam öldürmenin hükmü: İslamda kasıtlı olarak adam öldürmenin cezası, yapılan fiilin aynı ile mukabele görmektir. Yani katil öldürülür.

Lakin, cinayet hatayla işlenilmişse, bu durumda katil öldürdüğü kişinin yakınlarına "diyet" öder. Hz. Muhammed (sav) zamanında diyet miktarı 100 deve idi. Bundan fazlasının diyet olarak talep edilmesini, Hz. Muhammed (sav) cahiliye adetlerine dönüş olarak vafsetmiştir.

Sizinle savaşımlarla savaşın ancak asla aşırılığa gitmeyin! Hz. Muhammed (sav) düşmanlar ve esirlere karşı muamele hususunda bir dizi insani ve ahlaki kurallar koymuştur. Ordusuna bu kurallara uymalarını emreden Hz. Muhammed (sav), sürekli olarak, Allah'ın aşırılığa gidenleri sevmediğini hatırlatmıştır.

Ebu Dâvud'un Enes bin Mâlik'den rivâyet ettiği sahih hadiste, Hz. Muhammed'in (sav) ordusunu sefere çıkarmadan önce şunları söylediği bildiriliyor: "Allah'ın adıyla yola çıkın. Yaşlıyı, çocuğu, kadını öldürmeyin. Asla aşırılık (hainlik) yapmayın. Ganimetlerinizi toplayın. İslah edin ve ihsanda bulunun. Şüphesiz ki, Allah ihsanda bulunanları sever"

"Sivilleri, kadınları, yaşlıları ve çocukları öldürme!"

"Hurma ağaçlarını ve meyveli ağaçları harap etme!"

"Sizinle savaşınlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırılığa gitmeyin. Çünkü, Allah aşırı gidenleri sevmez"

(Bakara suresi 190. âyet)

İntihar büyük bir cinayettir Hz. Muhammed (sav) intiharın büyük bir cinayet olduğunu ve intihar edenin Allah tarafından şiddetli bir şekilde cezalandırılacağını çok net bir şekilde açıklamıştır.

"Kim kendini bir demir parçasıyla öldürürse, cehennemde de karnına o demiri saplayıp durur ve orada ebediyyen kalır. Kim zehir içerek canına kıyarsa, cehennemde de sürekli olarak zehir içer ve orada ebediyyen kalır. Kim kendini dağdan atarak öldürürse, cehennemde de ebediyyen bu şekilde ateşe atılır"

(Buhâri ve Müslim)

İslamda şiddete yer yoktur: Hz. Muhammed (sav) insanlara karşı olan muamelelerinde yumuşak sözlü ve kibar davranışlı olmuş, bu konuda daima temâyüz (üstün olmuştur) etmiştir. İki şey arasında seçim yapması gerektiğinde ise mutlaka kolay olanı seçmiştir. İslam dininin yayılmasında asla şiddete başvurmamış; bu konuda Allah'ın emri dışına çıkmamıştır. " De ki, Hak Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen de inkar etsin" (Kehf suresi 29. âyet) Hz. Muhammed (sav) yumuşaklık (rifk/ hoşgörülük) konusunda şunları söylemiştir:

"Yumuşak huyluluk, her hangi bir şeyde bulunursa onu muhakkak ziynetlendirip güzelleştirir. Sökülüp koparıldığı her hangi bir şeyi de muhakkak çirkinleştirip kötüleştirir' Başka bir rivâyetle ise şöyle buyurmuştur: "Allah yumuşaktır (hoşgörülüdür) yumuşaklığı sever. Yumuşaklık haline verdiğini şiddet ve sertlik haline vermemiştir." (Müslim)

İnsan hakları

8. BÖLÜM

Çevre

Hz. Muhammed'in çevreyi koruma hususundaki öğretileri

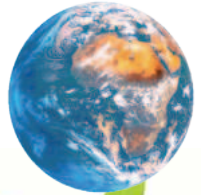
H. Muhammed (sav) Allah'a imanla çevreyi koruma arasında bir bağ kurmuştur. Evreni yaratan Allah Teâla, Mâlikü'l Mülktür. Dolayısıyla, yeryüzü de Allah'ın mülkleri arasındadır; üzerinde yaşayanlar ise fânidirler ve ölmeye mahkumdurlar. Bâki kalacak olan, yeryüzü ve onun üzerindikilerin tek sahibi olan ancak Allah'tır.

İnsan, yeryüzü kendisine emanet edilen bir halifedir. O halde, Allah'ın kendisine emanet ettiği bu evin (yeryüzü) toprağına, bitkisine, hayvanına, havasına, suyuna veya herhangi bir doğal kaynağına nasıl zarar verebilir?

H. Muhammed (sav) çevreyi koruma hususunda genel kuralları koymuştur. Çevrecilik konusunda H. Peygamber'in (sav) öğretilerini inceleyenler, bu kuralların ilmi esaslara dayandığını göreceklidir.

- 1 Çevreye ve tabii kaynaklara zarar vermemek
- 2 Tabii kaynakları kullanmada israfa gitmemek
- 3 Çevreyi temiz tutmak ve kirletmemek için itina göstermek
- 4 Tabii kaynakları kullanırken bilinçli davranıp, faydasını ve verimliliğini artıracak şekilde kullanmaya özen göstermek
- 5 Ziraat yaparak, süsleyerek ve imar ederek çevrenin güzelleştirilmesine katkıda bulunup elde edilen hayrı yeryüzünde yaşayanların istifadesine sunmak

"Hangi müslüman bir fidan diker veya ekin ekerse ve ondan da kuşlar, insanlar ve hayvanlar faydalanırsa, bu yaptığına karşılık kendisine sadaka savabı vardır."
(Buhari ve Müslim)

Tabiatta sürekli denge bulunması: Tabiat unsurlarını (elementlerini) yaratan Cenâbı-Hak; bunları, sürekli olarak mükemmel bir dengede tutmuştur. Yeryüzünde rızıkları ve besinleri takdir eden, rüzgarın hareketini ve yağmurun yağdırılmasını kontrol eden ve buna bağlı olarak bitkileri filizlendirip yeşillendiren de yine Allah Teâlâdır.

"Bunu, herşeyi sağlam ve yerli yerince yapan Allah yapmıştır"

(Neml suresi 88. âyet)

"Gerçekten biz, herşeyi bir ölçü ve dengede yarattık"

(Kamer suresi 49.âyet)

"Herşey O'nun katında bir ölçü ile dir" (Ra'd suresi 8. âyet)

"Yahut gökleri ve yeri yaratan ve size gökten yağmur indirip, onunla, ağaçlarını sizin yetiştiremeyeceğiniz gönül alıcı bahçeler meydana getiren mi? Allah ile birlikte başka ilah var mı!? Hayır onlar (Allah'a) eş tutan kavimdir." (Neml suresi 60.âyet)

İnsanlar tabii kaynakların kullanılmasında eşittirler

Tabii kaynaklar Allah'ın insanoğluna bir bağışdır. Kendi özel mülkü dahilinde değilse, insanın bu kaynakları tekelinde tutması câiz değildir. Hz. Muhammed (sav) su, otlak ve ateşin insanlar arasında paylaşılması gerektiğini önemle vurgulamıştır. *"İçtiğiniz suya ne dersiniz?" "Siz mi onu buluttan indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?" "Dileseydik onu acı bir su yapardık. O halde şükretseydiniz ya!.." "Tutuşturduğunuz ateşe ne dersiniz?" "Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?"*

(Vâkıa suresi 68-72

âyetler)

"Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir!"
(Mü'minun suresi 14. âyet)

Zarar da yoktur, zarara zararlar karşılık vermek (dırâr) de yoktur!: Hz. Muhammed (sav) genel bir kural koyarak, insanın, cansızlar, bitkiler ve hayvanlar da dahil olmak üzere etrafındakilere zarar vermemesi gerektiğini bildirmiştir. İslam dini "La darara ve lâ dırâr (faydayı elde edip zararları men etmek)" kâidesi üzerine bina edildiğinden, kasıtlı yada kasıtsız meydana gelmiş olsa da, zararın mutlaka giderilmesi gerekmektedir.

Rasûlallah(sav) şöyle demiştir: " Zarar da yoktur, zarara zararlar karşılık vermekte yoktur" Bir başka rivâyette de "Zarar vermekte yok, zarara karşılık zararlar karşılık vermek de yoktur. Kim zarar verirse, Allah da ona zarar verir. Kim zorlaştırırsa, Allah da ona zorlaştırr" (Müslim)

"İman yetmiş küsur bölümdür. Onun en üstünü " Lâ ilâhe illallah" sözü, en aşağısı da yol üzerindeki eziyet veren bir nesneyi kaldırmaktır."

Kuveytli Hattat Ferid Ali'nin yaprak şeklinde yazdığı "Muhammed" levhası

İsrafa ve savurganlığa hayır!

İslam dini temizlik ve tahâreti emretmiş ancak israfı yasaklamıştır. Bir çok hadisinde bu konuya yer veren Hz. Muhammed (sav), genel olarak israftan kaçınılmasını önemle vurgulamıştır ve akan ırmak kenarında dahi abdest alınsa, israf edilmemesini emretmiştir. Ayrıca, durgun suları idrar gibi şeylerle kirletmeyi de yasaklamıştır. Çünkü, su hayatın esasını oluşturan ve hastalıklardan koruyan bir unsurdur. Dolayısıyla, suyun temiz tutulması büyük önem taşımaktadır.

"...ve diri olan herşeyi sudan meydana getirdik"

(Enbiya suresi 30. âyet)

"Gökten tertemiz bir su indirdik"

(Furkan suresi 48. âyet)

".. ve yiye için fakat israf etmeyin.

Çünkü O, israf edenleri sevmez" (Ârâf suresi 31.âyet)

"Şüphesiz, saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankörlük etmiştir"

(İsra suresi 27. âyet)

Doğada olumlu izler bırakmak

İslamda ibâdet anlayışı, sadece namaz gibi rûhi ibâdetle sınırlı değildir. Allah'ın koyduğu kurallar çerçevesinde çalışmak, yeryüzünü imar etmek ve mahlukata karşı sorumluluk hissedip onlara faydalı olmak da ibâdet sayılmaktadır. Hz. Muhammed (sav) müslümanları doğaya karşı duyarlı olmaya teşvik etmiş,

yoldaki zararın def edilmesi gibi basit bir işten, çevrenin yeşillendirilmesine kadar yapılan her olumlu davranışın "sadaka" hükmünde olduğunu bildirmiştir.

Hz. Muhammed (sav), Allah'ın rızasını elde etme niyetiyle doğaya olumlu iz bırakma konusunda "kesintisiz devamlılığa" işaret ederek, önemli teşvikler yapmış ve şöyle demiştir:

"Birinizin elinde fidan olduğu halde kıyamet kopsa, mümkünse yerinden kalkmadan hemen fidanı diksın"

"Allah'ın sana verdiği şeylerde âhîret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez"

(Kasas suresi 77.âyet)

**"Doğaya
değer kat!"**

Yürüyen hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar da bizim gibi toplulukturlar: Topluluk deyince, ilk etapta akla, aralarında ortak dil, örf-âdet ve karakteristik özellikler bulunan insan gurupları gelir. Ancak; modern ilim, arı ve karınca gibi bir çok mahlukat gurubunun da akıl almaz bir toplum nizamı ve düzeni içinde yaşadığını keşfetmiştir. Modern ilmin yeni keşfettiği bu gerçeği, Allah Teâla Kur'an-ı Kerimde bildirmiştir. Ve; diğer mahlukatın da bizler gibi " ümmet / topluluk " olduğunu, yaratılış gayelerine uygun kendilerine has kanun ve dillerinin bulunduğunu beyân etmiştir.

"Veryüzünde gezen her türlü canlı ve (gökte) iki kanadıyla uçan her tür kuş sizin gibi birer topluluktan başka bir şey değildir. Biz Kitapta hiçbirşeyi eksik bırakmadık. Sonunda hepsi Rablerinin huzuruna toplanıp getirilecekler"

(En'am suresi 38. âyet)

İslamda helal et yeme anlayışı

İslam dini Allah'ın emri haricinde hayvan öldürmeyi yasaklamıştır. Allah'ın izni ve Allah'ın ismiyle, insanların faydalanması için koyun, inek, manda, deve, tavuk, kuş ve et yemeyen diğer hayvanlar kesilebilir. Müslümanlar; domuz hariç, ot yiyen hayvanlardan başka hayvan kesip yemezler. Mesela, güvercin etini yerler ama şahin etini yemezler. Koyun etini yerler ama kedi eti yemezler.

Helal et!

Helal et kesiminde medeniyet anlayışı: İslamda helal et kesimi " Tezkiye" usûlüne göre yapılır. O da; Allah'ın izni ve Allah'ın adıyla eti yenmesi câiz olan hayvanın nefes borusu ile yemek borusunun ve bunların yanlarında bulunan iki damarın keskin bir âletle (bıçak, kesici alet, jilet vs..) hızlı bir şekilde kesilerek kanının akıtılmasıdır.

Helal et kesiminin âdabları vardır. Kesilecek hayvan başka hayvanların gözü önünde boğazlanmamalıdır. Bir gün, adamın biri başka koyunların yanında koyun kesmeye hazırlanıyordu. Bunu gören Hz. Muhammed (sav), derin mânâlar taşıyan şu sözünü söyledi: "Onu defalarca mı öldürmek istiyorsun!?" (Kardeşinin ölümünü görmesi, koyun için defalarca ölmek demektir anlamındadır)

Bir başka rivâyette de Hz. Muhammed (sav) şunları söylemiştir: "Allah her şeye ihsanda bulunmanızı emretmiştir. Öldürdüğünüz zaman ihsanda (aşırılık yapmayın) bulunun. İçinizden biri hayvan boğazladığında, bıçağını bilevleyip keskinleştirsın ve hayvanını rahatlatınsın." (Müslim)

Balıklara gelince: İslam dinine göre; boğazlama değil, avlama yoluyla elde edilen balık etini yemek helaldir. Hz. Muhammed (sav) deniz ve içindekiler için şunu öylemiştir: "Denizin suyu tahirdir; içindekiler de helaldir" (Buhari ve Müslim)

Hz. Muhammed'in hayvanlara nazik davranılması hususundaki öğretileri:

Hayvanları yaratan Allah Teâla; at, deve, inek ve koyun gibi bir çok hayvanı insanın hizmeti altına vermiştir. İşte bu yüzden; İslam dini hayvanlara eziyet edilmemesini emretmiştir. Hz. Muhammed (sav), hayvanların sebepsiz yere zincirlenip hapsedilmesini, yüzüne vurulmasını (hayvanı aşağılamamak), karnındaki yavrunun zorla düşürülmesini, gereksiz yere yorulmasını, sırtına taşıyamayacağı ağırlığın yüklenmesini, canlıyken vücudundan bir parçanın koparılmasını, câhiliyye devrinde olduğu gibi sebepsiz yere öldürülmesini yasaklamıştır.

Bir rivâyete göre, ağır yük altında inleyen bir deve gören Peygamber (sav), devenin sahibine hayvanlara karşı nasıl davranacağını öğretmek için şöyle der:

"Bineğin seni bana şikâyet edip sırtına ağır yük yüklediğini söyledi"

Hz. Muhammed (sav) hayvanlara şefkatli davranmada uygulamalı ders vermiştir:

Abdullah ibn Mes'ûd'un rivâyet ettiği bir hadiste şöyle deniyor: Hz. Muhammed(sav) beraberinde bir gurup sahâbe olmak üzere yolculuğa çıkarlar. Bir ağaca rast geldiklerinde, sahâbelerden biri, yanında yavruları bulunan "el-hamra" diye bilinen (bir nevi güvercin) bir kuşun yavrularını

"Hayvana nâzik davranmak medenilik tir"

yuvadan alır. Yavrularının alındığını gören kuş feryâd eder. Kuşun acı acı ötmesine acıyan Hz. Muhammed (sav), sahabesine yavruların annesine teslimini emreder. Hz. Muhammed'in (sav) hayatını anlatan siyer kitaplarında bahsi geçen Hudeybiye Anlaşması'nın rivâyetlerinden birinde şöyle deniyor: Hz. Muhammed (sav) beraberinde Müslümanlar bulunduğu halde umre yapmak üzere Medineden Mekkeye doğru yola çıkarlar. Yolda yavrulamak üzere olan bir köpeğe rastlarlar. Bunu gören Hz. Muhammed (sav), köpeğin ürküp rahatsız olmaması için kâfilenin yönünün değiştirilmesini emreder.

Hayvanlara nâzik davranmak medenîliktir...Allah hayvanlara güzel davrananı mükafaatlandırır

Hayvanlara karşı merhametli olmayı öğreten Hz. Muhammed (sav), bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Adamın biri yolda yürüyordu. Susayınca bir kuyuya inip su içti. Çıkınca, bir köpeği susuzluktan dili dışarı çıkmış halde gördü ve " Bu köpek de benim gibi susamış" dedi. Sonra da tekrar kuyuya inip çarığına su doldurdu ve köpeği suladı. Adamın bu davranışı Allah'ın çok hoşuna gitti ve onu affetti"

"Bir kadın hapsederek ölümüne sebep olduğu bir kedi yüzünden Cehenneme girdi. Ona bir şey yedirip içirmedi. Serbest de bırakmadı ki, yeryüzündeki hayvan ve böcekleri yiyip karnını doyursun."

Hattat Visâm Şevket'in "Dua" levhası. ("Ey kalpleri evirip çevirerek değiştiren Allahım! Kalbimi dinin ve taatin üzerine sâbit kıl)

Mûcize

"Bu Kur'ân, Allah'tan (indirilmiş olup) başkası tarafından uydurulmamıştır.

Fakat,o kendinden öncekileri doğrulayıcı ve kitabı (Allah'ın lehv-i mahfuzdaki yazısını) açıklayıcı olarak,indirilmiştir. Bunda hiçbir şüphe yoktur.

(O) âlemlerin Rabbi tarafından dır.

Yoksa onu (Muhammed kendisi) uydurdu mu diyorlar?

Deki; Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi siz de onun benzeri bir sure getirin ve Allah'tan başka, çağırabileceğiniz kim varsa, onları da yardıma çağırın"

Yunus suresi 37-38 âyetler

Hız. Muhammed'i (sav) teyid eden mûcize: Kur'ân-ı Kerim

İslam dinine mensup olmayan bir çok âlim, Hız. Muhammed'in (sav) insanları dine dâvet vazifesinin diğery peygamberlerin dâvetlerinden daha zor olduğuna inanırlar. En büyük mûcizesinin ise, Cebrâil (as) aracılığıyla kendisine indirilen ilâhi kitap Kur'ân-ı Kerim'in "Mû'cizi'l Beyân" olan

arapça âyetleri olduğunu beyan ederler.

Hız. Muhammed (sav) sadece kendi kavmine değil, tüm insanlığa hidâyet getiren bir risâletle görevlendirilmişti. Onun risâleti, içinde farklı milletler, ırklar, diller, kültür ve medeniyetler barındıran beşeriyetin tümüne yönelikti. İşte bu yüzden; Hız. Muhammed (sav), Bizans, Fars, Habeşistan ve Mısır krallarına mektuplar gönderip onları Allah'a imana davet etmiştir.

Acaba ,arap olmayan kavimleri dili arapça olan bir Risâlete inandırabilmek kolay mıydı?

"Hâlâ Kur'ânı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda bir çok çelişki bulurlardı. (Nisa suresi 82. âyet)

Kur'ân-ı Kerim niçin ebedi mûcize olarak kabul edilir?

Müslümanlar Kur'ân-ı Kerim'in ebedi bir mûcize olduğuna inanırlar. Çünkü Kur'ân-ı Kerim içine beşer kelâmı karışmamış olan, insan eliyle uzatılma veya kısaltılma gibi beşeri müdâhalelere mâruz kalmadan, özünde Kelâmullah'ı toplayan tek semâvi kitaptır.

Evet Kur'ân-ı Kerim; insanların kolaylıkla okuyup anlayabilecekleri, dokunabilecekleri, nesilden nesile aktarabilecekleri, içinde Kelâmullah ve hidâyet bulunduran bir kitaptır. Kur'ân-ı Kerim'in müellifi yoktur.

O, Müslümanların Hz. Muhammed'in (sav) ağzından 23 yıl boyunca dinleyip ezberledikleri, sonra da, Hz. Muhammed'in (sav) kontrolü altında olduğu gibi (semadan indiği şekliyle noksan veya ziyade yapmadan) yazdıkları Kelâmullahtır.

"Deki: Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'ân'ın benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine destek olsalar, yine onun benzerini getiremezler"

(İsra suresi 88. âyet)

Kur'ân-ı Kerim'in muhâfaza edilmiş olması bir mu'cizedir:

Hz. Muhammed (sav) Ali bin Ebi Tâlib, Ubeyy İbn Ka'ab ve Zeyd bin Sâbit gibi bazı sahâbeleri vahiy katipliği ile görevlendirmişti. Ancak, Kurân âyetlerinin yazılı olduğu sayfeler biraraya getirilerek bir kitapta toplanmamıştı. Yemâme harbinde bir çok Kur'ân hâfızı şehid olunca, âyetlerin kaybolmasından korkan Hz. Ebubekir (ra), bunları bir kitapta toplattı. Kurân-ı Kerim'in çoğaltılması ise, Hz. Ömer'den (ra) sonra hilâfeti devralan Hz. Osman Bin Affân (ra) döneminde oldu.

İslam devleti kuvvetlenip kısa sürede doğuda ve batıda bir çok yer fethedilince, Arap olmayan milletler de İslam diniyle şereflenmişlerdi. İşte bu yüzden, Hz. Osman (ra) Kur'ân-ı Kerim'i çoğalttı ve yeni müslümanlara dinlerini öğretsinler diye hafızlar eşliğinde fethedilen yerlere gönderdi.

Bu levha Mûmin (Ğafir)suresi 60.âyetinden bir bölümü alıyor. "Rabbimiz bana şöyle dedi: "Bana dua edin, duânıza cevap vereyim. Bana kulluk etmeyi kibirlerine yediremeyenler, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir."

Bugün müslümanların elinde bulunan Kur'ân-ı Kerim, 14 asır önce Hz. Muhammed (sav) inen Kur'ân ile tamamen mutâbıktır. Çünkü, Kur'ân-ı Kerim asırlardır sayısız hafızlar aracılığıyla nesilden nesile ezberlenerek aralıksız olarak aktarılmıştır ve bu nakillerin arasında, asla zıtlık yoktur.

Kur'ân-ı Kerim'in Hz. Muhammed'in (sav) hadislerinden ayrılması ve Kur'ân-ı Kerim ile Sünnet arasındaki fark:

Hiz. Muhammed'in (sav) sözleri, içinde sadece ve sadece Kelâmullah bulunan Kur'ân-ı Kerim'e kattiyen karışmamıştır.

Hiz. Muhammed'in (sav) sözleri ve öğretileri "Peygamber Hadisleri" veya "Kavli (sözlü) Sünnetler" adı altında ayrıca toplanmıştır. Sahâbe-i

Kiram, Hiz. Muhammed'in (sav) ibadetlerle alakalı olan fiillerini, örneğin, namazı usûlleriyle nasıl kıldığını ve Hacc'ı usûlleriyle nasıl yaptığını dikkatle takip etmişler ve bunları " Fiili Hadisler " adı altında nakletmişlerdir. Hiz. Muhammed'in (sav) başkalarının sözlerini veya fiillerini kabul ettiğini söylemesi veya sükût etmesini ise "Tahriri Sünnet" adı altında toplamışlardır.

Özetle: İçinde Allah'ın kelâmı bulunan kitaba "Kur'ân-ı Kerim", Hiz. Muhammed'in sözleri ve fiillerinin yanısıra, başkalarından sūdri eden söz ve filleri ikrar etmesi veya sessiz kalarak beyân ettiği hallere de genel olarak "Sünnet" denir.

Hiz. Peygamber (sav) hadisleriyle, başka dinlerin kitaplarının karşılaştırılması:

Bazı araştırmacılar; İslam dışındaki dinlerde, Peygamber sözlerinin de mukaddes kitaba eşit olduğunu söylüyorlar. Sebep olarak ise, her iki kitabın da insan sözleri ve

tâbirleriyle yazılmış olduğunu gösteriyorlar.

Mesela: Hristiyanların Mukaddes kitabı Yeni Ahit'in 4 İncili, Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazılmıştır ve adı geçen katiplerin ismiyle anılır. Eski Ahit ise, Milattan önce 1400-1800 yılları arasında 40 katip tarafından yazılmıştır.

Hız. Muhammed (sav) vahiyle inen âyetler ile kendi sözlerini birbirinden ayırt etmiştir. Kur'ân-ı Kerim'de mütekellim (konuşan) Allah Teâlâ olduğu için beşer kelimadan çok farklı olduğu bâriz bir şekilde görülür. Mesela; Kur'ân da sık sık "نحن" / Biz " ve "أنا" / Şüphesiz ki biz" zamirleri ve "قُلْ" / (Ey Muhammed), onlara deki: " mânâsına gelen emir fiili çok sık kullanılır.

Kur'ân-ı Kerim okunuş usûlünün muhâfaza edilmiş olması bir mûcizedir:

Kur'ân-ı Kerim tilâveti " Tecvid" kelimesiyle bağlantılıdır. Tecvid ise, harflerin çıkış yerlerine (mahrec) ve sıfatlarına uyarak tane tane (tertil) Kur'ân-ı Kerim okumayı öğreten ilime verilen addır. İlk Müslümanlar, Kur'ân-ı Kerim okumayı doğrudan Hız. Muhammed'den (sav) öğrenmişlerdir. Tecvid kuralları ise, ilk defa hicri 154. yılda yazılmaya başlanmıştır ve zamanla genişleyerek hicri 4. yılda başlı başına bir ilim olmuştur. Arap harflerinin ses yapısını öğreten Tecvid ilmi, latin kökenli Avrupa dillerinin (Latince, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce ve Romence) ses yapısını inceleyen ilim dalından tam bin yıl önce ortaya çıkmıştır.

Tecvid ilminin tüm rivâyetleri, Kur'ân-ı Kerim okumayı vahiy meleği Cebrâil'den (as) öğrenmiş olan Hız. Muhammed'e dayanır.

Ashâb-ı Kiram ise Kur'ân okumayı Hız. Peygamberden (sav)

öğrenmişlerdir. Sahâbelerden sonra gelen nesil Tâbiin'de, usûlüne göre Kur'ân okumayı Ashâb-ı Kiramdan öğrenmişlerdir. Böylece; tecvid ilmi güvenilir kaynaklar (Kâiler/ Rivâyetçiler) eliyle, kıraat usûllerine göre Kur'ân okumayı başarmış olanlara (Hafız /Kâiler) sened

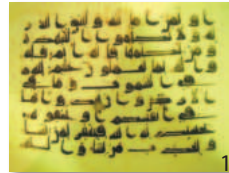
"Tecvid Kur'an-ı
Kerim'e has bir
ilimdir"

veya icâzet verilerek nesilden nesile aktarılmış ve günümüze kadar gelmiştir. Bundan şunu anlıyoruz: Bugün elinde kıraat icâzeti bulunan bir Hâfız'ın ilk üstadı Hz. Muhammed (sav) dir. Müslüman âlimler, Allah Teâla'nın tüm beşeriyete yönelik hitâbı olan Kur'an-ı Kerim'in büyük bir emânet olduğunun bilincindeydiler. Bu yüzden; Kur'an-ı Kerim kıraat usûllerini, hocanın ağzından öğrencinin kulağına ilk rivâyetteki gibi aktarmaya âzami derecede gayret göstermişlerdir. Hiç şüphesiz ki, nesiller boyunca, büyük bir dikkatle yapılan bu iş bir mûcizedir ve Kur'an-ı Kerim'in diğer semâvi kitaplardan üstün olduğunu ortaya koymaktadır.

Arapça Kur'an dilidir: Kur'an-ı Kerim; Şuarâ suresi 195. âyette buyrulduğu üzere, apaçık bir lisan olan arap dilinde indirilmiştir. Farklı dil ve milletlerden olan müslümanlar, Kur'an-ı Kerimi semadan indirildiği gibi arapça okurlar ve kıyâmete kadar da bu şekilde okuyacaklar. Bir çok dil bilimci; çok zengin kelime hazinesi bulunan arapçanın, dil yapısındaki genişlik ve muntazamlık, sözcüklerinin derin mânâlar içermesi, üslûbundaki kulağa hoş gelen güzellik (belâğat) ile diğer dillere karşı üstünlük sağladığını tespit etmişlerdir. İşte bu tespit, arapçanın Kelâmullah'ı en iyi şekilde aktaracak kabiliyetteki bir dil olduğunu ortaya koymuştur.

Arapçada bir kelimeden bazen 100 sözcük türediği görülür. Bir kelimeye eklenen her izâfî harf, o kelimenin mânâsını kuvvetlendirir. Dil bilimciler, arapça sözcüklerin türevleriyle beraber 6 milyonu bulduğunu tespit etmişlerdir. Bu sayı, yeryüzünde yaygın olarak kullanılan bir çok dilin sahip olduğu sözcük sayısından daha fazladır.

Arapçanın bir başka özelliği de başka dillerde olmayan "Dâd" gibi harflere sahip olmasıdır. Arap harfleri, tarih boyunca hüsnü hat sanatkarlarına ilham kaynağı olmuştur ve neticede büyüleyici güzellikte güzel hat levhalarına imza atmışlardır.

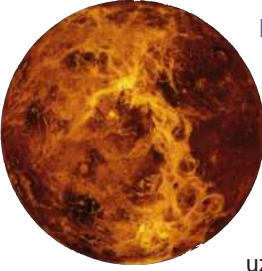
Kur'andaki ilmi hakikatler

Büyük patlama ve evrenin yaratılışı: Hz. Muhammed'in (sav) yaşadığı dönemde, evrenin yaratılışı, gezegenlerin hareketi, dünyanın yuvarlak mı, düz mü olduğu meseleleri hakkında, insanlar hiç bir bilgiye sahip değildiler. Müslümanlar, evreni Allah Teâla'nın yarattığına ve nasıl yaratılmış olduğunu ise sadece onun bildiğine inanırlar. Kur'ân-ı Kerim mûcizevi bir şekilde, evrenin yaratılışı, güneşin ve ayın hareketi, dünyanın dönüşü, gece ve gündüzün oluşumu hakkında tam 14 asır öncesinden haber vermiştir.

Modern bilim adamları ise, yapmış oldukları gözlemler ve deneyler sonucunda elde ettikleri bilgi ve hesaplara dayanarak, evrenin büyük bir patlama "Big Bang) neticesinde oluştuğunu öne sürmekteler. Bu teoriye göre, patlama öncesinde evren, içinde muazzam enerji bulunduran tek bir kitle (Big Mass) idi. Büyük patlama meydana gelince, içinde maddenin elementlerini barındıran kara duman /sıcak gaz yığını ortaya çıktı. İşte bu yoğun duman veya gaz yığını, soğuduktan sonra, yeryüzü de dahil olmak üzere gezegenleri, galaksileri, yıldızları ve diğer gök cisimlerini oluşturdu.

Evrenin genişlemesi: Astroloji bilim adamları (astronomer/ gök bilimciler) öne sürdükleri teorilerini uzun yıllar süren gözlemler ve deneyler neticesinde elde ettikleri bilgilere dayandırırılar. Amerikalı gök bilimci Edvin Hubble, yıllar süren gözlemleri neticesinde yıldızların birbirinden uzaklaştıklarını, bunun ise evrenin genişlediği anlamına geldiğini ilmi delillerle 1925 de ortaya koymuştur. Edvin Hubble, kendi eksenlerinde dönen gezegenlerin güneş etrafında da elips (oval) şeklinde daireler çizdiğini ispatlamıştır.

Evrenin yaratılışı meselesinde, modern bilimin yapmış olduğu keşifler ile 14 asır önce Hz. Muhammed'e (sav) indirilmiş ve günümüze kadar aslını muhâfaza etmiş olan Kur'an-ı Kerim âyetleri arasındaki müthiş benzerliği görünce, insan hayretler içinde kalıyor!

*"İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken bizim onları ayırdığımızı
ve diri olan herşeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi?
Hâlâ inanmayacaklar mı?"*

(Enbiya suresi 30. âyet)

*"Sonra duman halinde olan göğe yöneldi; ona ve yeryüzüne
"İsteyerek veya istemeyerek gelin" dedi. Onlar da
"İsteyerek geldik" dediler"*

(Fussilet suresi 11.âyet)

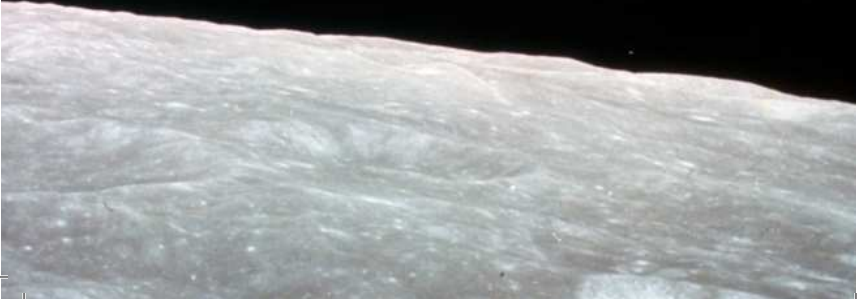

*"O; geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır.
Her biri bir yörüngede yüzmektedirler."*

(Enbiya suresi 33. âyet)

*"Göğü kendi ellerimizle biz kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz. Yeri de
biz döşedik. Biz ne güzel döşeyiciyiz"*

(Zariyât suresi 47-48 âyetler)

İnsanın yaratılması ve embriyonun (cenin) gelişimi: Kur'an-ı Kerim insanın yaratılışı ve embriyonun gelişimi hakkında insanı hayrete düşürecek derecede tafsilatlı bilgiler vermiştir. Öyle ki, bu bilgilerin 14 asır öncesi insanı tarafından bilinmesi imkansızdır. Örneğin; Zümer suresi 6. ayette, anne karnında 3 karanlık tabaka bulunduğunu bildiriliyor.

"Sizi annelerinizin karnında bir yaratılıştan öbürüne üç (kat) karanlık içinde oluşturuyor. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk (mutlak hakimiyet) yalnız onundur. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde, nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz?"

Cenin'in anne karnındaki gelişimini inceleyen Embriyoloji bilim dalı, embriyoyu saran 3 karanlık bölme olduğunu ve bu bölmelerin koruyucu kese vazifesi yaptığını keşfetmişlerdir. Bu karanlık bölmeler; batın karanlığı, rahim karanlığı ve döl yatağı karanlığıdır.

Kur'ân-ı Kerim, insanın yaratılış merhalelerini gayet kısa ve özlü bir şekilde vafsetmiştir.

"Andolsun, biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık. Sonra onu az bir su (meni) halinde sağlam karargâha (ana rahmine) yerleştirdik. Sonra bu az suyu "alaka" haline getirdik. Alakayı da mudğa yaptık. Bu mudğayı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şâni ne yücedir"
(Müminün suresi 12-14 âyetler)

Embriyoloji bilim dalının, ceninin anne karnındaki gelişim dönemleri hakkında gelişmiş tıbbî cihazlar yardımıyla elde ettiği bilgiler ile Kur'ân-ı Kerim âyetlerinin tamamen mutâbık olması, müthiş bir şeydir. Hz. Muhammed (sav) döneminde gelişmiş teknoloji olmadığı ve ceninin gelişimini takip etme imkanı bulunmadığına göre, cenin hakkında bu derecede teferruatlı bilgiyi ancak o cenini yaratan Allah Teâla verebilir.

Kur'ân-ı Kerimde zikredilen müthiş hakikatlerden biri de, kemiğin etten önce, işitme duygusunun da görme duygusundan önce oluştuğudur. Ve bu hakikat, modern tıp ilmi tarafından ancak 20. yüzyılın ikinci yarısında keşfedilmiştir.

"Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir"

(Müminun Suresi 14.âyet)

' Sonra da onu şekillendirip içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için iştmeyi, görmeleri ve gönülleri yarattı. Siz çok az şükrediyorsunuz"

(Secde suresi 9.âyet)

" Şüphesiz biz insanı, karışım halinde az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple, onu iştir ve görür kıldık"

(İnsan suresi 2.âyet)

" Halbuki O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır ne kadar az şükrediyorsunuz!"

(Müminun suresi 78. âyet)

309 Kur'ân-ı Kerim'de bazı rakamlara dair ilmi deliller var:

Kur'ân-ı Kerim, Allah'tan başkasını kendilerine ilah edinen kavimden kaçıp mağaraya sığınan bir gurup imanlı gençten bahseder. Kehf suresinde "Ehli Kehf/ Mağara sahipleri" olarak tanımlanan bu gençler, Allah tarafından derin uykuya daldırılmışlar ve uzun yıllar geçtikten sonra da tekrar uyandırılmışlardır. Aynı surenin 25. âyeti ise, Allah'a inanmış olan bu gençlerin mağarada tam 309 yıl derin uykuya dalıp uyuduklarını Kur'âni bir üslupla bildirmektedir.

"Onlar mağaralarında üçyüz sene durdular ve dokuz sene daha eklediler"

(Kehf suresi 25.âyet)

Kur'ân-ı Kerim indirildiğinde, Araplar Güneş Takvimini (Greogerian veya Milâdi) tanımıyorlardı. O devrin Arapları, Güneş takviminden 11 gün eksik olan Kameri takvimi kullanıyorlardı. Modern hesaplar ise, Güneş takvimine göre 300 yılın Kameri takvimde 309 yıla denk geldiğini ipatlamaktadır. Ve bu hesabı, Kur'ân-ı Kerim "üçyüz sene durdular ve dokuz sene daha eklediler" diyerek 14 asır öncesinden ortaya koymuş ve mağaradaki gençlerin uykü sürelerini bir anda hem güneş, hem de ay takvimine göre haber vermiştir.

Kur'ân-ı Kerim'de müstakbelde meydana gelecek olan bazı hadiselerle dair ilmi işaretler

var: Kur'ân-ı Kerim müstakbelde meydana gelecek olan bazı olaylardan kısaca bahseder. Mesela; basit kabilelerden meydana gelen Arapların dönemin iki süper gücü arasındaki çekişme üzerine tahmin yürütülmeyecekleri bir zamanda, Rum suresinin ilk âyetleri, Roma (Bizans) ve Fars (Pers) İmparatorlukları arasında meydana gelecek olan harpler ve sonuçlarından haber verir.

"Rumlar yenildi. En yakın bir yerde. Ama onlar, bu yenilgilerinin arkasından muhakkak galip gelecekler. Bir kaç yıl içinde. Önünde de sonunda da hüküm Allah'ın dır. O gün, müminler sevineceklerdir. Allah'ın yardımına. O, kimi dilerse muzaffer kılar. O, çok güçlüdür, merhamet sahibidir." (Rum suresi 2-5 âyetler)

Fars İmparatorluğunun Bizans İmparatorluğunu Filistin topraklarında mağlup edip Kudüs şehrini ele geçirdiği, bir kaç yıl sonra da Bizans İmparatorluğunun Pers İmparatorluğunu Ninova (Irak) yakınlarında yendiği tarihi bir gerçektir.

Rum suresi 3. âyetinde geçen "ednâ" kelimesi arapçada "en yakın" anlamına geldiği gibi "alçak yer" anlamına da gelir. İki süper güç arasındaki ilk savaş, Diyâr-ı Şam (Suriye, Lübnan, Ürdün ve Filistin'i kapsayan bölge) topraklarından Arap Yarımadasına en yakın yer olan "Ölü Deniz" civarında meydana gelmiştir. Deniz seviyesinden 422 metre alçak olan Ölü Deniz, coğrafyada dünyanın en alçak yeri olarak kabul edilmektedir.

Not: Kur'ân-ı Kerim'in ilmi icâzı hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak için, "Kur'ân 188 Sünnettteki İlmi İcâzlar Uluslararası Heyeti"nin internet sayfasına bakılması rica olunur. <http://www.eajaz.org>

NOTLAR:

1. Kur'ân-ı Kerim sayfalarının sayısı: Baskıların çoğunluğunda 604 sayfadır
2. Kur'ân-ı Kerim âyetlerinin sayısı: Kur'ân 114 sureden oluşmaktadır. Âyetlerin toplam sayısı 6348 dir.
3. Kur'ân-ı Kerim'in en uzun suresi 286 âyetli Bakara suresidir. En kısa suresi ise 3 âyetli Kevser suresidir.

"Emin ol, sen bu Kur'ân'ı, sonsuz ilmi olan hikmet sahibi tarafından erdiriliyorsun." (Neml suresi 5. âyet)

Bu fotoğraf, Ürdünün Doğusunda bulunan bir tarihi eserin görüntüsüdür ve Kur'ân-ı Kerim de bahsi geçen Ashab-ı Kehf gençlerinin 309 yıl uykuya daldıkları mağaranın buradaki mağara olduğuna inanılır. Mağaranın içinde gençlerin mezarı bulunmaktadır.

Burasının mağara üzerine inşa edilen mescidin mihrabı olduğu öne sürülmektedir. "Bunun üzerine dediler ki: "Üzerine bir bina (mescid) yapın" (Kehf suresi 21.âyet)

Hadis-i Şerifler

Hadis âlimleri; hem hadis-i şerifleri nakleden râviler, hem de hadis metinleri üzerinde derin tetkikler yaptıktan sonra Hz. Muhammed'in (sav) sözleri ve öğretilerini toplayıp belgelemişlerdir. Daha sonra bu hadisleri, "Din İşleri / İbâdetler" (iman, tahâret, namaz vs..) ve "Dünya İşleri / Muâmeleler" (toplumsal ve ticari muâmeleler vs..) diye bölümlere ayırmışlardır.

Kur'ân-ı Kerim, Hz. Muhammed'in (sav) Kelâmullah'a zıt düşecek batıl şeyler konuşmadığını, konuştuğlarının ancak kendisine vahyedilmiş sözler olduğunu buyurmuştur. *"Battığı zaman yıldız andolsun ki, arkadaşınız (Muhammed haktan) sapmadı ve azmadı. O nefis arzusu ile konuşmaz. (Size okuduğu) Kur'ân ancak kendisine bildirilen vahiydir.*

(Necm Suresi 1-3 âyetler.)

Buhârî'de rivayet edilen Hadis-i Şerifte, Hz. Muhammed (sav) parmaklarını bir birine geçirip kenetleyerek şöyle demiştir:

"Mümin mümine karşı, bir binanın birbirine sıkıca kenetlenmiş olan tuğlaları gibidir."

Hız. Enes İbn Mâlik(ra)rivâyet ediyor ve diyor ki: "Rasûlullah bir çizgi çizdi ve "Bu insandır" dedi. Sonra önceki çizginin yanına bir çizgi daha çizdi ve " Bu da eceldir "dedi. Ve daha sonra, biraz uzağa bir çizgi daha çizdi " Bu ise emeldir. Hal böyle olduğu halde, (insana) en yakın olan (ölüm) gelir" dedi. (Buhâri)

Abdullah İbn Abbastan (ra) rivâyet edilen bir hadiste, Hız. Peygamber (sav) şu şekilde nasihat etmiştir:

"Beş şeyden önce beş şeyi ganimet olarak bil: Yaşlılıktan önce gençliğin, hastalıktan önce sağlığın, fakirlikten önce zenginliğin, meşguliyetten önce boş vaktin, ölümden önce yaşamın"
(Camiüs-Sahih)

Türk Hattat Hasan Çelebi'nin levhası
" İnsanların en hayırlısı insanlara hayırlı olandır"

Abdullah İbn Amr Bin Âs (ra) diyor ki: " Rasûlullah asla çirkin sözlü (fahiş)ve müstehcen konuşan (mütefahiş) değildi. O ; "En hayırlınız, ahlakı en güzel olanınızdır" derdi" (Buhâri, Müslim ve Tirmîzi)

Abdullah İbn Abbas'dan (ra) rivâyetle
Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:
"İnsanlar iki şeyin kıymetini bilmezler: Sıhhat ve boş vakit"
(Buhâri ve Tirmizi)

Abdullah İbn Mesûd'dan (ra) rivâyetle
Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:
" Ancak iki şeyde haset (gıpta) olur. Birine Allah bilgi (hikmet) vermiştir; onunla hüküm verir ve onu başkalarına da öğretir. Birine de Allah mal vermiştir ve onu Hak yolunda sarfetmesini sağlamıştır."
(Buhâri ve Müslim)

Ebû Mûsa el-Eşarî'den (R. anh) rivâyet ediliyor ki: Hz. Peygamber ashabından birini bir yere gönderdiğinde " Müjdeleyiniz; korkutmayınız. Kolaylaştırınız; zorlaştırmayınız" diye buyururdu.
(Müslim)

Hakim İbn Hizâm'dan (ra) rivâyetle
Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:

" Alıpsatanlar birbirlerinden ayrılmadıkça* (alışverişten vazgeçmekte) serbesttirler. Alıpsatanlar alışverişi sıdk ve doğruluk üzerine (maldaki kusurları) beyân ederlerse, alışverişleri her iki taraf hakkında da mübârek kılınır. Yalan söyleyip (kusurları) gizlerlerse, belli bir kâr sağlasalar da, alışverişleri bereketini kaybeder. Yalan yemin, malı sattırıp bereketi yok eder." Buhâri

H. Enes Bin Mâlik'den (ra) rivâyetle Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: "Sizden biriniz kendi nefsi için sevdiğini, mümin kardeşi için sevmedikçe kâmil mümin olmamaz" Buhâri ve Müslim

Ebû Mûsa el- Eşarî'den (ra) rivâyetle Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: " Her mümin üzerine sadak vermek vâciptir.

Denildi ki:" Şayet sadaka edecek bir şey bulamazsa!?"

Hz. Peygamber (sav):" Çalışsın, elinin emeği ile kazandığından hem kendisi harcasın, hem de sadaka versin" buyurdu. Denildi ki: "

Şayet çalışmaya gücü yetmezse!?"

Hz. Peygamber (sav): Yardıma muhtaç olan kişiye yardım etsin" buyurdu. Denildi ki: " Böyle bir yardıma da gücü yetmezse!?"

Hz. Peygamber (sav) " Kötülüklerin önüne geçsin (hayır ve iyiliği emretsin) bu da sadakadır." buyurdu.(Buhâri ve Müslim)

Ebu Hureyre'den (ra) rivâyetle Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur:

"İnsan öldüğünde, üç şey müstesna amel defteri kapanır. Sadaka-i câriye, faydalı ilim ve hayırlı (sâlih) evlat." (Müslim, Tirmîzi)

Ebu Zer el-Ğifârî'den(ra) rivâyetle

Hız. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:

"Nerede olursan olan Allah'tan kork. Kötülüğün ardından iyilik yap ki onu silsin. İnsanlara karşı güzel ahlaklı ol." (Tirmizi)

Nevvâs Bin Sem'ân (R.anh) rivâyet ediyor ki; Hız. Peygamber (sav)

"Birr ve İsm" hakkında soranlara şöyle cevap vermiştir:

"Birr (iyilik) güzel ahlaktır. İsm (günah) ise, nefsinde iz bırakan ancak başkasının bilmesini istemediğin şeydir." (Müslim ve Tirmizi)

Ebu Hureyre'den (ra) rivâyetle Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

"Pehlivan olan hasmını yenen değil;

öfke anında öfkesine hakim olabilir" (Buhârî ve Müslim)

Ebu Hureyre'den (ra) rivâyet edilen bir hadiste

Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsa, komşusuna eziyet etmesin. Kim Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsa, misafirine ikramda bulunsun. Kim Allah'a ve âhir gününe inanıyorsa, hayır konuşsun, ya da sussun!" (Buhârî ve Müslim)

Hadis-i Şeriflerinin işaret ettiği tıbbî ve beslenme hakikatleri

Hastalıklardan korunmak, tedaviden daha hayırlıdır:

Hz. Muhammed (sav) tabib olmadığı halde, hadislerinin bir çoğu bugün "Alternatif tıp" veya "Bitkisel tedâvi" olarak tanımlanan besleyici ve sağlıklı beslenme yöntemleri üzerinedir. Müslümanlar, bu hadis-i şeriflere "Tıbbî Nebevî" adını vermişlerdir. Ashâbına yeme içmede aşırılığa gitmemelerini öğütleyen Hz. Muhammed (sav), onlara obezlikten kaçınmaları ve hareketli olmaya özen göstermelerine dair nasihatlar eder ve sağlıklı yaşamın sırlarını öğretirdi.

Hz. Muhammed (sav) her fırsatta midenin hastalıkların evi olduğunu beyan ederdi. Midenin yiyeceklerle doldurulmasını kerih bulan Hz. Muhammed (sav), insanın gün içinde azar azar yiyerek kendisine lazım olan enerjiyi temin etmesi gerektiğini buyururdu.

Mide
en kötü
kaptır

1/3 yemek

+

1/3 su

+

1/3 nefes

"Âdemoğlu mideden daha şerli bir kap dolduramaz. Âdemoğlunun belini doğrultacak birkaç lokma yeterlidir. Ancak illa da doldurması gerekirse, onu üçe bölsün. Üçte birini yemeğe, üçte birini suya, üçte birini de nefese tahsis etsin" (Tirmizi ve İbn Mâce)

H. Muhammed (sav) arpa ekmeği yer ve başkalarına

da tavsiye ederdi: Yapılan araştırmalar, bünyesinde çok değerli doğal enzimler, değerli vitaminler ve demir, potasyum, kalsiyum, fosfor ve krom gibi minarelleri bulunduran arpanın sağlık için çok faydalı bir besin kaynağı olduğunu ortaya koymuştur. Arpa, kandaki zararlı kolesterolü düşürmeye yardımcı olur; kan şekerini düzenler; içinde barındırdığı suda çözülen lifler sebebiyle kanda pıhtılaşmaya engel olur ve yine sahip olduğu suda çözülmeyen lifler sebebiyle de bağırsakların hareketliliğini sağlar ve böylece bağırsaklarda "ur" veya "kanser" oluşma riskini azaltır.

Arpa, beyindeki "pineal" bezinin salgıladığı melatonin hormonunun maddesini taşıdığı için Alzheimer, Parkinson ve Depresyon hastalıklarına yakalanma riskini azaltır. Arpada "A" ve "E" vitaminleri bulunmaktadır. Antioksidan fonksiyona sahip olan bu vitaminler, hücre zarlarına saldırarak kansere yol açan serbest radikaller'in yayılmasına engel olur. H. Muhammed (sav), buğday unundan yapılmış olan ekmeğten ziyade, daha çok kepekli arpa unundan yapılmış olan ekmeği yedi.

H. Seleme Bin Dînâr (ra) rivâyet ediyor ve diyor ki: "H. Peygamber (sav) dövülüp üflendikten sonra kullanılan, kepekli arpa unundan yapılmış olan ekmeği yedi" (Buhârî)

Keder ve hüznü azaltan Peygamber reçetesi: Telbîne çorbası

Hz. Muhammed'in (sav) hadislerindeki ilmi mucizelerden biri, hasta veya cenaze sahiplerinin hüznü ve kederinin azaltılması için kepekli arpa unundan yapılan Telbîne çorbası" nı tavsiye etmesidir.

Depresyona
karşı arpa

Hadis-i Şerifler

" Telbîne hastanın kalbini toplar .Hüznün bir kısmını giderir." (Buhâri ve Müslim)

Modern tıp araştırmaları, bir nevî psikolojik bozukluk olan depresyon hastalığının, beyinde sinir uyarıları yapan bazı kimyasal iletilerin (neurotransmitter) eksilmesinden meydana geldiğini ortaya koymuştur. Anti-depresyon ilaçlar, işte bu kimyasalların seviyesini yükseltip normal çalışmasını sağlayarak depresyonu tedâvi ederler.

İnsanın ruh halini etkileyen üç önemli kimyasal ileti (hormon) vardır. Bunlar: Serotonin, Dopamin ve Norepinefrin (Noradrenalin) dirler. Gıdaların insan sağlığı üzerindeki etkisini araştıran bilim adamları, arpanın "Serotonin" hormonu (mutluluk ve zindelikten mesul) üzerinde olumlu etki yapıp üzüntüyü azalttığını ispatlamışlardır.

Arpada, beyinde "Serotonin" üretilmesinde önemli rol oynayan "Tryptofan" amino asitin yanı sıra, stress ve depresyon duygusunu tedavi eden "Potasyum" ve "B "vitamini de bulunmaktadır. Görüldüğü gibi, Hz. Muhammed'in(sav) 1400 yıl öncesinden " Telbîne hüznün bir kısmını giderir" diye buyurması, tıbbî buluştan başka bir şey değildir:

Zemzem hakkındaki Hadis-i Şerifler:

Zemzem, Mekke-i Mükerrerem'de bulunan Kâbe-i Şerif'in yakınındaki bir kaynaktan çıkan minarel suyun ismidir. Müslümanlar Zemzem'in binlerce yıldır mûcizevi bir şekilde aynı kaynaktan fışkırdığına inanırlar. Zemzem'in tarihi, Hz. İbrahim (as) kadar uzanır. Hz. İbrahim (as), Allah'ın emri üzerine eşi Hz. Hâcer ve henüz emzikli bir bebek olan oğlu Hz. İsmail'i çölün ortasındaki Mekke'de bırakıp gider. Küçük İsmail susayınca, Hz. Hâcer su aramaya koyulur ve Safa ve Merve tepeleri arasında defalarca gidip gelerek su arar. Hz. Hâcer su ararken, İsmail ayaklarını yere vurmaya başlar ve birden ayaklarını vurduğu yerden su fışkırır. Bunu gören Hz. Hâcer, Süryanice "Toplan!" mânâsına gelen "Zem..zem! ..Zem..zem!" der ve akıp gitmesine engel olmak için de suyun etrafını kumla çevirir.

Hz. Muhammed (sav), "Yeryüzünde bulunan suların en hayırlısı Zemzemdır" diye buyurmuş ve onu "Mubârek" olarak vasfetmiştir. Ayrıca Zemzem'in hangi niyetle içilirse ona devâ olacağını da bildirmiştir. Yani, Zemzemi hastalıktan şifâ bulmak için içen, şifâ bulur; susuzluğunu gidermek isteyen, susuzluğunu giderir.

Bir litre suda en az 250 mg mineral bulunursa, o su maden suyu olarak tanımlanır. İşte bu esas üzerine yapılan laboratuvar testleri, 1 litre Zemzem suyu içinde insan vücudunun ihtiyaç duyduğu minerallerden 800- 1000 mg arasında bulunduğunu ortaya koymuştur.

Zemzem Dünya Sağlık Örgününün (WHO) içecek su kriterlerine de uymaktadır. Zemzem; kemik gelişimi, sinir, adale ve kalbin düzenli çalışması için ihtiyaç duyulan kalsiyum, sağlıklı dişler için ihtiyaç duyulan floride ve yiyecekleri hazmetmek için ihtiyaç duyulan sodyum bikarbonat açısından oldukça zengindir.

Maden sularının tıbbi olarak sayısız faydalarının olduğu, eklem ve adale iltihaplarının tedavisinde kullanıldığı da bilinen bir gerçektir. Zemzem işte bu amaçla da kullanılmaktadır.

Meşhur maden sularından "Evian"ın litresinde yaklaşık olarak 78-80 mg kalsiyum, "Perrier"ın litresinde ise 147-150 mg kalsiyum bulunmaktadır. 1 litre Zemzem'de ise 190-200 mg kalsiyum bulunmaktadır.

4-8 yaş arası çocukların günlük kalsiyum ihtiyacı 800 mg'dır. Hamile kadınların ve emzikli annelerin günlük kalsiyum ihtiyacı ise 1300 mg'dır. Sağlıklı bir yaşam için çok gerekli olan kalsiyum çeşitli gıdalardan temin edilebilir; en önemlisi ise sütür. Zemzem suyu ise, tek başına günlük kalsiyum ihtiyacımızın % 15-25'ini karşılamaktadır.

Kuveytli Hattat Ferid el- Ali'nin su katresi şeklinde yazdığı "Rasûlullah" levhası 199

Haz. Muhammed (sav) zeytin yağını tavsiye etmiştir

Haz. Muhammed (sav) zeytin yağını övmüş ve onun mübârek bir ağaçtan elde edildiğini söylemiştir: "Zeytin yağı yiyin ve onunla yağlanın. O, mübârek bir ağacın meyvesinden çıkar" (Tirmizi)

Modern tıp araştırmaları, zeytin yağının sağlık açısından sayısız faydalar içerdiğini bildirmektedir. Laboratuar bulgularına göre, zeytin yağı bileşiminin içinde bulunan yağlı asitlerin % 75-80'i doymamış yağlardan, % 10-20'si ise doymuş yağlardan oluşmaktadır.

Zeytin yağı kandaki zararlı kolesterolü kontrol altına alır ve faydalı kolesterol seviyesini yükseltir; böylece kalp hastalıklarına yakalanma riskini azaltır. Mideyi rahatlatma özelliğine sahip olan zeytin yağı, ülseri ve gastriti tedavi eder.

Sıktıktan sonra herhangi bir işleme tabi tutulmadan elde edilen ve ticari piyasada "Natural Zeytin Yağı / Sızma"olarak bilinen zeytin yağı çeşidi, yüksek oranda antioksid içerir; özellikle de "E" vitamini ve "Fenolik bileşikler" açısından zengindir. Çünkü, uygun ısı ortamında doğal bir şekilde elde edilmiştir. Yumuşatıcı özelliği bulunan zeytin yağı, cilt problemlerin çözülmesinde de oldukça etkilidir.

Diyabet hastaları veya diyabet riski taşıyan kişilere, zeytin yağı eklenmiş yüksek oranda karbonhidrat içeren yiyeceklerden oluşan bir diyet tavsiye edilmektedir.

Yapılan araştırmalar, karbonhidrat + zeytinyağı diyetinin, (doymuş) az yağlı yiyeceklerle oranla, kan şekerini kontrol altına alma kabiliyetinin daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur.

“Allah, göklerin ve yerin nurudur.

O'nun nurunun misali, içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça içerisinde; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan mübarek bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir.” (Nur Suresi, 35)

Keme (Yer mantarı / Truffle) göze devâdır

Müteber hadis kitapları Müslim, Buhâri ve Tirmizi de yer alan bir hadis-i şerifte, keme'nin Allah'ın Beni- İsrail'e in'am ettiği "menn" cinsi bir yiyecek olduğu bildirilmiştir: " Keme menn' dendir. Suyu göze şifâdır."

Agaricaceae mantar ailesine mensup olan keme,yenilebilir mantarlardandır. Kumlu ve rutubetli alanlarda, toprağın 2-50 cm altında yetişen keme'nin kök ve yaprakları yoktur; kendine özgü bir kokusu olup, beyaz, siyah ve kahverengi renklerinde bulunur. Arap Yarımadasındaki bazı ülkelerde "Fega'a" olarak tanınır.

Keme bileşiminin % 77 sudur. Geri kalan kısım ise, protein, yağ, karbonhidrat ve minerallerden oluşur. Yapılan araştırmalar, keme özsuynunun, bulaşıcı olan ve tedavi edilmediği taktirde körlüğe kadar götüren kornea hastalığı "Trahom" dahil, bir çok göz hastalığını tedavi ettiğini ortaya koymaktadır.

(Mütercim'in notu: Nadir bulunduğu için, diğer mantar cinslerine göre pahalı bir mantar olan keme, Türkiye'de domalan, kummi, tombalak ve trüf mantarı olarak da isimlendirilmektedir.)

Hurma sihat ve enerji kaynağıdır

H. Muhammed (sav) hurma hakkında şöyle buyurmuştur: "İçinde hurma bulunmayan ev halkı açtır" (Müslim)
"Kim her sabah acve hurmasından yedi tane yerse, o gün geceye kadar ona ne zehir, ne de sihir zarar verir" Buhârî

Hadis-i Şerifler

Kimyasal bileşiminde % 70.6 oranında hızlı sindirilen karbonhidrat bulunduran hurma; demir, fosfor, potasyum, magnezyum ve kalsiyum gibi bir çok değerli mineralleri de içerir. Bir kaç tane hurma yenmesi, insana tokluk hissi, zindelik ve zihinsel enerji verir. Çünkü, glisemik indeksi=GI* yüze yakın olan hurma, çabucak emilip kana karışarak kısa sürede vüddtaki glukoz seviyesini yükseltir. Günümüzde yaygın olarak içilmekte olan gazlı içeceklerle oranla, hurmada bulunan meyve şekeri (fruktoz) çok daha hızlı bir şekilde kana karışarak dokular, hücreler ve adalelere kuvvet ve enerji sağlar.

Adale ve sinirleri kuvvetlendiren hurma yaşlanmayı geciktirir; troid / tiroid bezlerini çalıştırır; kansızlığa (anemi) büyük ölçüde engel olur; kolonları hareketlendirerek bağırsak iltihaplanmasının önüne geçer. Aç karnına yenen hurma, bağırsak solucanlarını / kurtlarını öldürür. Suda bekletilmiş hurma yemek, öksürük ve bronşiti tedavi eder. Hurma içindeki lifler kabızlığa şifâ olurken; mineralleri ise, böbrek ve safra kesesi taşları oluşmasına sebep olan kan asitini düzenler. Hurma, vucuttaki zehirli maddelerin atılmasına yardımcı olur. Ayrıca, "Gut" ve Hemoraid (Bâsur) rahatsızlıklarını tedavi eder. Hurma bileşiminde bir çok değerli vitaminler bulunmaktadır. En önemlileri ise, vücut gelişimini sağlayan, cildi koruyan ve görme gücünü artırarak gece körlüğünün önüne geçen "A" vitamini ve sinir sistemini koruyan ve iştahsızlığa engel olan "B" vitaminleridir.

Hurma, doğum esnasında rahim kaslarının kasılmasını sağlayan "oksitosin" hormonun salgılanmasına yardımcı olup, doğumu kolaylaştırır. Ayrıca, doğum sonrası kanamayı da durdurur.

* Karbonhidratların kandaki glukoz düzeylerine olan etkisini ölçme sistemi.

Kinanlı Sürâka'nın öyküsü: 20 yıl sonra gerçekleşen Peygamber mûcizesi: Hz. Muhammed (sav) yanına Hz. Ebubekir (ra) de alarak, Allah'ın emriyle milâdi 622 yılında Mekke'den Medine'ye hicret etti. Haberi alan Kureş liderleri, Hz. Muhammed'i (sav) ölü veya diri getiren kişiye ödül olarak 100 baş deve vereceklerini ilan ettiler. Hz. Muhammed'in (sav) başına konulan bu büyük ödül, zor çöl şartlarında iz sürme konusunda mâhir olan Sürâka bin Mâlik'i çok heyecanlandırmıştı. Hemen yola koyulan Sürâka, titiz bir araştırmadan sonra Hz. Muhammed (sav) ve arkadaşının izlerini buldu.

Sürâka bin Mâlik'in peşlerinde olduğunu farkedenden Hz. Muhammed (sav), Sürâka'nın şerrini defetmesi için Rabbine dua etti; Allah'ın izniyle, Sürâka'nın atının ayağı tökezleyip yere düştü. Atıyla beraber ayağı kalkmak isteyen Sürâka, çabalayıp durdu ama çabaları bir türlü netice vermedi. Çünkü her defasında atın ayakları tekrar kuma saplanmaktaydı!

Bunu gören Hz. Muhammed(sav), Sürâka'dan Mekke'ye dönmesini ve Mekkelilerin peşlerine düşmelerine engel olmasını istedi. Sonra, İslam'ın tüm dünyaya yayılacağını ve Müslümanların çok kuvvetlenip Fars İmparatorluğunu mağlup edeceklerini, kendisinin de Kısra'nın bileziklerini takacağını ve bunun Kureyş'in ödülünden çok daha hayırlı olduğunu bildirdi. Bazı rivâyetlere göre, Hz. Muhammed (sav) bu sözleri yazılı olarak Sürekâ'ya vermiştir.

" Ey Sürâka Kısra'nın bileziklerini takmaya ne dersin?"

H. Muhammed'in (sav) sözlerinde sadık olduğuna kanaat getiren Sürâka, yapılan teklifi kabul ederek Mekke'ye geri döndü. H. Muhammed (sav) ve H. Ebubekir (ra) de hicret yolculuğuna devam edip Medine'ye ulaştılar....

H. Muhammed (sav) vefat ettikten (632) iki yıl sonra, H. Ebubekir (ra) de vefat etti. H. Ebubekir'in (ra) vefatı üzerine, H. Ömer (ra) Halife oldu. H. Ömer'in (ra) hilafetinde büyük fetihler oldu; 642 yılında İran fethedilip İslam devletinin toprakları içine katıldı ve İmparator Kısra bin Hüzmüz'ün hazineleri Müslümanların eline geçti.. Hazineleri teslim alan Halife H. Ömer (ra), o sıralar çok yaşlı olan Sürâka'yı mescide çağırttı. Cemaate H. Muhammed'in (sav) Sürâka'ya vermiş olduğu sözden bahsettikten sonra; kalkıp Kısra'nın gömleğini, tacını ve bileziklerini Sürâka'ya giydirdi. Bu olay üzerine; Sürâka duygulanıp ağlayınca, H. Muhammed'in (sav) vefatından 10 yıl sonra gerçekleşen bu mucizeye şahit olduklarından dolayı Müslümanlar da duygulanıp ağladılar.

Mısırlı Hattat İsmâ Abdulfettâh'ın levhası

Sonuç bölümü

Suudi Arabistan'ın Medine-i Münevvere
şehrinde bulunan Mescid-i Nebevi.

Tarihteki en etkili şahsiyet: Hz. Muhammed (sav)

Amerikalı tarihçi Michael Hart, insanlık tarihinde en etkili 100 şahsiyeti sıralayan "100: A ranking of The Most Influential Persons in History / Tarihin en etkili 100 şahsiyeti" adlı eşsiz ve objektif eserinde, en üst sıraya Hz. Muhammed'i (sav) koymuştur.

Michael Hart'a göre, kitapta adı geçen şahsiyetlerin çoğu, dünyanın medeniyet merkezlerinde, siyasi ve kültürel olarak etkili olan milletler arasında doğup büyümüşlerdir.

Hz. Muhammed (sav) ise, medeniyet ve kültür merkezlerinden uzakta, basit ve bedevî bir çevrede doğup büyümüştür.

"Bana göre; dini ve dünyevî etkiyi biraraya getirmedeki eşsiz kabiliyeti, Muhammed'i insanlık tarihinin en etkili şahsiyeti kılmıştır."

Michael Hart

Yetişmiş olduğu mütevâzi çevreye rağmen, Hz. Muhammed (sav) dünyanın en kuvvetli dinlerinden birini tesis etmiş ve son derece etkili bir siyasi lider olmuştur.

Not: İnsanlık tarihine etki eden 100 şahsiyetin anlatıldığı "100: A ranking of The Most Influential Persons in History" adlı kitabın müellifi olan Michael Hart (1932), öğrenimini astroloji, fizik, hukuk ve bilgisayar dallarında yapmıştır. Teksas Trinity Üniversitesinde fizik Prof. olarak görev yaparken NASA'ya geçmiş ve burada bir müddet araştırmacı olarak çalışmıştır

Ve vefatının üzerinden 14 asır geçmiş olmasına rağmen, insanlar üzerindeki etkisini hâlâ muhâfaza etmektedir. Michael Hart, Hz. Muhammed'in (sav) İslam dinine olan etkisinin, Hz. İsa (as) ve Aziz Pavlus'un (St. Paul) Hristiyanlığa olan etkilerinin toplamından daha derin ve yaygın olduğunu beyân eder. Hart'a göre, Hz. Muhammed'in (sav) dünya üzerindeki dini tesiri, en az Hz. İsa'nın (as) tesiri kadardır.

Eşsiz lider Hz. Muhammed (sav): Hz. Muhammed (sav) hakkında objektif ve ınsaflı konuşanlardan biri de meşhur Fransız, yazar ve politikacı Alphonse de Lamartine'dir. Lamartine, Hz. Muhammed'in (sav) üstün bir şahsiyet olduğunu "Histoire de la Turquie" adlı eserinde şu anlamlı cümlelerle anlatır:

"Büyük şahsiyetleri belirlemek için şu üç şey "Ulvî gâye.. İmkansızlıklar..Büyük netice" ölçü olarak tutulursa, modern zamanların büyüklerini kim Muhammed ile kıyaslayabilir ki?

Alphonse de Lamartine'e göre, ulvî gâye sahibi olan Hz. Muhammed (sav), hedefine ulaşmak konusunda elde imkanlar olmamasına rağmen, zorlukları aşip büyük netice almayı başaramıştır. Devâsa bir imparatorluk kurmak için esas olarak maddi güç veya silaha dayanmamış; bunun yerine, ruhlara, fıkirlere ve inançlara tesir etmiştir.

İlâhi vahiy olan ve her kelimesi kanun hükmü taşıyan Kur'an-ı Kerim öğretileri ile, dünyanın farklı milletleri ve farklı dillerine mensup insanları bir araya getirerek ruhânî bir millet (ümme) haline getirmiştir.

Yaratıcı ile yaratıklar arasına giren hurâfeleri yok eden Hz. Muhammed (sav), maddenin ve putperestliğin hüküm sürdüğü bir ortamda, ulûhiyyet mefhumunu şirkten temizleyerek kulu Rabbine döndürmüştü; çok kısa bir zaman zarfında, etkisi tüm dünyaya yayılan fıkri ve medeni bir devrim yapmıştır.

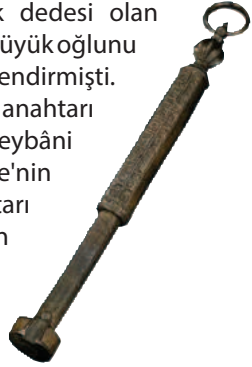

Allah'ın elçisi Hz. Muhammed (sav)

Kureyş liderlerine galip gelerek milâdi 630 yılında Mekkeyi kan dökmeden fetheden Hz. Muhammed'in (sav) yaptığı ilk iş, Beytullah'ı putlardan temizleyip aslına döndürmek oldu. Sanem ve putları tek tek kırdıran Hz. Muhammed (sav), Hz. Bilal'e (ra) kırılmış putların üzerine çıkarak " Allahu ekber. Allahu ekber. Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah" diye tekbir getirmesini emretti.

H. Muhammed'in beşinci büyük dedesi olan Kusay Mekke'de söz sahibi olunca, büyük oğlunu Kâbe sedâneliği (hizmeti) ile görevlendirmişti. Câhiliyye devrinde, Kâbe'nin anahtarı Kusay'in torunlarından el- Şeybânî ailesinin elinde bulunuyordu. Mekke'nin fethi sırasında ise, Kâbe'nin anahtarı kısa bir müddet önce müslüman olmuş olan Osman bin Talha el- Şeybânî'nin elindeydi.

Çevresindeki putlardan temizlenen Kâbe'ye girmek isteyen Hz. Muhammed (sav), Osman bin Talha'dan anahtarı istedi. Peygamber emrine itaat eden Osman bin Talha, eve gidip anahtarı getirdi ve Rasûlullah'a (sav) teslim etti. Kâbe'ye giren Hz. Muhammed (sav), içerisini putlardan temizledikten sonra dışarı çıktı ve anahtarın kime verileceğini merak eden binlerce insanın huzurunda Osman bin Talha'ya seslenerek şöyle buyurdu:

"Bugün hayır ve vefâ günüdür. Ey Talha oğulları bu anahtar sizde bâki olarak kalsın. Onu sizden çekip alan ancak zâlimdir"

H. Muhammed'in (sav) hayır ve vefâsı devam ediyor: Kâbe'nin anahtarı 14 asırdır el- Şeybâni ailesinin elinde bulunuyor. Aile, nesilden nesile miras olarak aktarılan "Kâbe Hicâbet'i" görevini büyük bir onurla yerine getirmektedir.

H. Muhammed'in (sav) "Onu sizden çekip alan ancak zâlimdir" sözü üzerine, asırlardır hiç kimse anahtarı Şeybâni ailesinden almaya cesaret edememiştir.

Suudi Arabistan yetkilileri her yıl el-Şeybâni ailesini çağırıp Kâbe'nin kapısını açtırır. Müslüman devlet misafirleri ve el-Şeybâni ailesinin huzurunda, Beytullah'ın içi zemzem ve gül suları ile yıkandıktan sonra, duvarlarına en kıymetli misk ve anber kokuları sürülür.

İşte böyle; Müslümanlar, önderleri H. Muhammed (sav) aralarında yaşıyormuş gibi, onun sözlerine saygı duyarlar. Evet, ne büyük bir hayır ve ne büyük bir vefâdır bu!

Hiz. Muhammed (sav) zamanının Peygamberidir

Meşhur İngiliz yazarı Karen Armstrong "Muhammed: A Prophet For Our Time" adlı kitabında Hiz. Muhammed (sav) için şunları söyler:

"Elde ettiğı başarıları anlayıp ders çıkarmak için, hem Müslümanların, hem de Batılıların Muhammed'in hayatını objektif bir şekilde okuyup incelemeleri lazımdır. Muhammed hayatını zulüm ve istibdatı yok etmeye adamıştır. Kabileler arasında barış sağlayarak, uzun yıllar süren savaşlar ve kan davalarına son vermiştir. İslam âlemi ve Batı arasında meydana gelebilecek olan savaş felaketlerinden kaçınmak için, birbirimizi anlayıp ihtilaflarımızı çözmemiz lazım. Hiç şüphesiz ki, bu işe başlanacak olan en kuvvetli nokta, Muhammed'in hayatını öğrenmektir."

Mescid-i Nebevî'nin kapılarından birinin fotoğrafı

Sonuç bölümü

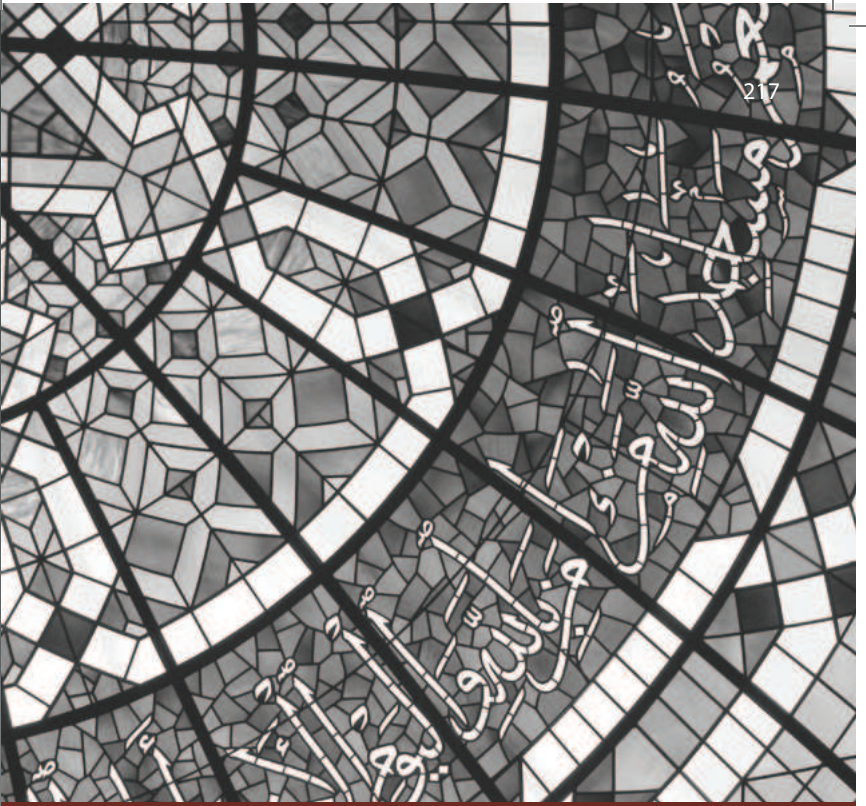
İslam mimarisi ve Hat sanatı

"Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a
ve ahiret gününe inanan, namazı
dosdoğru kılan, zekâtı veren ve
Allah'tan başkasından korkmayan
kimseler imar eder. İşte onların doğru
yolu bulanlardan olmaları umulur."
(Tevbe suresi 18. âyet)

Hattat Hamit Aytaç

*Umman'ın başkenti Maskat'da bulunan Sultan Kâmus
Camiî'den bir görüntü.*

Bahreyn'deki İslam hat sanatı ve süslemelerinden bir örnek. (Foto. Peter Gould) ▲

Peter Gould:

2002 yılında Müslüman olan Avusturalyalı grafik, tasarım ve dijital fotoğraf sanatçısı Peter Gould, İslam ülkelerine yapmış olduğu ziyaretlerde, bu ülkelerde bulunan İslam mimarisi ve güzel sanatlarının dijital fotoğraflarını çekmiştir. Kültür ve medeniyetleri tanımaya giriş kapısı olması ve dünya mimarisine etki yapmış olan İslam mimarisi ve sanatlarının asâlet ve güzelliğinin tanınması için www.azaan.com.au adında bir site kurmuş ve çalışmalarından bazılarını burada sergilemiştir.

Peter Sanders:

İngiliz fotoğraf sanatçısı Peter Sanders, 40 farklı ülkeye yapmış olduğu ziyaretlerde, 250 bin fotoğraf karesi çekmiştir. Hepsi de, İslam yapı sanatı ve güzel

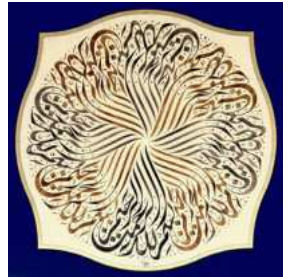
sanatlarının görüntüleridir. İslam mimarisi ve güzel sanatlarının görüntülerini çekme hususunda uzman kabul edilen Sanders, "In The Shade of the Tree" adlı fotoğraf kitabında, İslam medeniyetinin çeşitliliğini ve farklı kültür ve

ırktan olan milletlerin İslam medeniyetinden etkilenmelerinin örneklerini sunmuştur. Peter Sanders, Fas hükümetinin isteği üzerine, katalog yapılması için Fasta bulunan tarihi camiler ve İslam eserlerinin fotoğraflarını da çekmiştir.

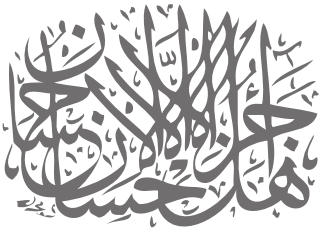
Hasan Çelebi:

Dünyaca meşhur Türk Hat Sanatçısı Hasan Çelebi, hat sanatının en çok talebe yetiştiren yaşayan en büyük üstadı olarak tanınmaktadır. Farklı milletlerden 50'nin üzerinde talebeye icâzet vermiştir. Yurt içinde ve yurt dışında bir çok ödül almıştır. Medine-i Münevvere'de Mescid-i Nebevî ve Kuba Mescidi, Almanya Pforzheim Camii , Kuveyt İslam Tıp Merkezi Camii, Güney Afrika Juhannesburg Cuma Camii, Kazakistan Almaata Camii, Bosna Mostar'da Nezir Ağa Camii, İstanbul Sultan Ahmet, Beyazid ve Hırka-i Şerif Camiilerinde yazıları bulunmaktadır.

Muhammed Zekeriyya:

Amerikalı hat sanatçısı Muhammed Zekeriyya, Hat Sanatı'nın Amerika'daki elçisi olarak tanınmaktadır. 19 yaşında iken, İslam güzel sanatlarına ilgi duymaya başlayan Zekeriyya, özellikle de hat sanatına aşık olur ve bu vesile ile de Müslüman olur. Hat öğrenmeye Fas'ta başlayan Muhammed Zekeriyya, çalışmalarına Türkiye'de devam eder ve 1988'de Hasan Çelebi'den icâzet alır. Bir çok seçkin esere imza atan sanatçının en meşhur eseri ise, Amerikan hükümetinin Müslümanların bayramını kutlamak için bastırdığı ve üzerinde Zekeriya'nın kalemîyle yazılmış olan " İyd Mubârek / Bayramınız kutlu olsun" ibâreli puldur.

"İyiliğin karşılığı, yalnız iyiliktir"
22Q(Rahman Suresi 60.âyet)

Nobuko Sagawa

Tokyo Üniv. Güzel Sanatlar Fakültesi mezunu olan Nobuko, İslam hat sanatının Japonya'daki öncülerindendir. Suriye'de Kûfî ve Sülûs yazı üzerine eğitim almış olan Sacawa, uluslar arası bir çok sergiye katılmıştır. Japon "Kana" ve Çin "Kanji" yazılarını Arap harfleriye birleştirmekte oldukça mâhirdir.

*"Yoldan önce yol arkadaşı ara.
Evden önce ev arkadaşı ara"*

*"Biz, seni ancak bütün
insanlara müjdeleyici ve
uyarıcı olarak gönderdik.
Fakat insanların çoğu
bilmezler"*

(Sebe suresi 28.âyet)

Nuria Garcia Masip

İspanya'nın İbiza kentinde doğup büyüyen Nuria Garcia Masip, üniversite eğitimini Amerikan George Washington Üniv.Edebiyatı bölümünde tamamlamıştır. Üniversite yıllarında İslam hat sanatına ilgi duymaya başlayan sanatçı, Hasan Çelebi ve Davut Bektaş yanında meşk yaptıktan sonra, 2007 yılında "İslam Tarih, Sanat ve Kültür Merkezi"den hat icâzetini aldı. Uluslar arası sergilere katılan ve bir çok ödül alan sanatçı, hat sanatında "müsenne" veya "aynalı" adı verilen simetrik yazılıyla tanınmaktadır.

Sağdaki levhanın ortasında "Huve" (Allah'a işaret) kelimesi, etrafında ise Enam suresi 103. ayeti yazılıdır. "Gözler O'nu idrak edemez; halbuki o gözleri görür. O, eşyayı pek iyi bilen, herşeyen haberdar olandır"

Diğer levhalar da sanatçının seçkin eserlerinden örneklerdir.

Haji Noor Deen

Haji Noor Deen 1963 yılında Çin'in Shangdong bölgesinde dünyaya geldi. Kendisi Arap ve Çin yazıları arasında bağ kuran meşhur hattatlardan sayılır.

Bu iki levhada "Lâilâhe illallah Muhammed Rasûlullah" ibaresi yazılıdır.

Kubbe şeklindeki levhada
" Muhammed Rasûlullah" yüzlerce defa yazılmıştır.

Celina Cebula

Cracow "Pedagogiczna Sanat Akedemisi"den mezun olan Polanyalı dekorasyon ve hat sanatçısı Celina Cebula, üstün yeteneği sayesinde resim ve hat sanatını bir arada işleyerek sanat tasarımlarına yeni mânâlar aksettirmiştir.

Renkli zeminli ayna üzerine yazılmış olan "Muhammed Rasûlullah" ibâresi

"Allah, insanlara acımayana acımaz"

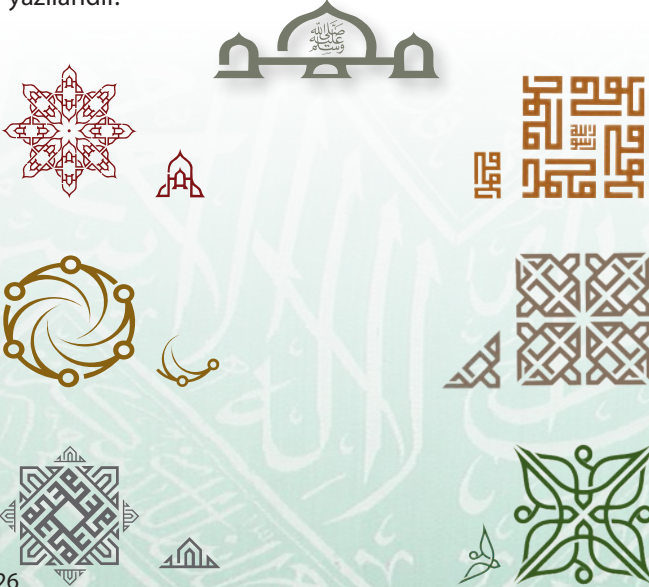

"İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a da şükretmez"

Ferid el- Ali

Kuveyt İslam Sanatları Merkezi Başkanı olan Ferid el- Ali; aynı zamanda da, Muhammed isminin farklı yazılış örneklerini içeren "Muhammediyât" adlı hat kitabının yazarıdır.

Muhammediyât kitabı; 11 geometrik grup altında, yaprak, su damlası ve kubbe gibi 500 farklı şekillerde yazılmış olan Muhammed ismini sergileyen değerli bir çalışmadır. Ferid el-Ali, Muhammediyat'tan başka güzel çalışmaları da imza atmıştır. En önemlisi ise, geometrik şekillerde yazılmış olan Lafza-i Celâle (Allah) yazılarıdır.

Muhammed el- Mendi

Hat sanatçısı Muhammed el- Mendi, Birleşik Arap Emirliklerine ait pasaport ve parabirimi dirhem üzerine yazdığı süslü yazılardan sonra meşhur oldu. Muhammed el- Mendi, İslam mimarisinin dünyadaki en güzel örneklerinden biri olan Abudabi Şeyh Zayd el- Kebîr Camii yazılarına da katkıda bulunmuştur.

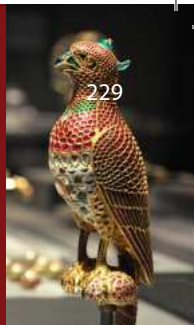
Muhammed el- Mendi'nin eseri olan bu sanat tasarımında, 8 Latin ve 4 birleşik olmayan Arap harfi beraberce kullanılarak "Muhammed " ismi hârika bir şekilde yazılmıştır.

Katar İslam Sanatları Müzesi: Zengin İslam sanatına ait güzel örneklerinin sergilendiği Katar İslam Sanatları Müzesi, 2008 yılında ziyarete açılmıştır. Müzenin mimarı, Paristeki meşhur Louvre Müzesinin avlusundaki cam ve çelikten yapılmış olan Louvre Piramitini tasarlayan Çin asıllı Amerikalı mimar Leo Ming Pei'dir

Şeyh Zayd el- Kebîr Camiisi/ Abudabi. (B.A.E): B. Arap Emirliklerinden Abudabi 'de bulunan "Şeyh Zayd el- Kebîr Camii" ülkenin en büyük dünyanın ise 8. büyük camisi olarak biliniyor. 5 futbol sahası büyüklüğündeki bir alana kurulu olan camiide 40 bin kişi namaz kılabiliyor.

Ülkenin en meşhur turistik merkezi olan Şeyh Zayd el- Kebîr Camii'nin 82 kubbesi ve herbiri 107 metre yükseklikte olan 4 minaresi bulunmaktadır. Camii iç zemininde dünyanın en büyük (5627 metrekaare) halısı serilidir. Yarı çapı 10 metre olan 15 metre yüksekliğindeki avizesi ise, dünyanın en büyük avizesi ünvanına sahiptir.

San'a "el-Salih Camii" / Yemen: 2008 yılında hizmete açılmış olan el- Salih Camii Yemen'in en büyük camisidir. 40 bin kişinin namaz kılableceği Camii 224 bin metre kare üzerine inşa edilmiştir. Geleneksel Yemen mimarisinin özelliklerini taşıyan Camii'nin 15 ahşap kapısı ve 6 büyük minaresi vardır.

Maskat "Sultan Kâbus el-Kebîr Camii" / Umman Sultanlığı: 2001 yılında açılan "Sultan Kâbus el-Kebîr Camii", Umman'ın en büyük camisidir. Tamamı 416 bin metrekare olan camiinin avlusu 40 bin metrekaredir. Camiide dünyanın en büyük el dokuma halısı ve yine dünyanın en büyük el yapımı avizesi mevcuttur.

Mescid el-Kebîr Camii / Kuveyt: Ahmed el- Umayri'nin çektiği Ramazan ayının 27. gecesine ait görüntüler. 30 bin kişinin namaz kıldığı Mescid el- Kebîr Kuveyt'in en büyük camiisidir. Ramazan ayında, özellikle de son on günde tıklım tıklım cemaatle dolar.

Müslümanlar, Ramazan ayında ikinci fecir vaktinden (feci-i sâdık / fecir söküp tan yeri ağarmaya başlayıncaya dek) gün batımına kadar oruç tutarlar. Ramazan gecelerinde ise yatı namazından sonra terâvih namazı kılarlar.

Mescid-i Aksa. Kudüs / Filistin: Müslümanlar; Mescid-i Aksa'nın Kâbe'den sonra yeryüzünde Allah'a ibadet edilmesi için inşaa edilen ikinci mabed olduğuna inanırlar. Mescid-i Aksa Müslümanların ilk kiblesidir. Hicretten önce, Müslümanlar yönlerini Beytü'l Makdis'e (Kudüs) doğru çevirip namaz kılarlardı ve bu durum Medine'ye hicretten sonra da 17-18 ay boyunca devam etmiştir.

236

Mescid-i Aksa
Harem-i Şerifden
bir görüntü

Kıbli Camii

Kubbetüssahra Mescidi. Kudüs / Filistin: Mescid-i Aksa Harem-i Şerifi 144 bin metrekairelik bir alanı kapsar ve bu alan içinde "Kıblî" ve "Kubbetüssahra" camileri bulunur. Emevi Halifesi Abdülmelik bin Marvan tarafından, Hz. Muhammed'in (sav) üzerine basarak miraca yükseldiğine inanılan taşın üzerine (Miladi 688- 692) yaptırılmış olan Kubbesüssahra Camii, sekizgen bir yapı üzerine inşaa edilmiştir. Tamamı altın kaplama olan kubbesinin çapı ise 29.4 metredir.

Emevi Camii. Şam / Suriye: Emevi Halifesi Velid bin Abdülmelik tarafından yaptırılmış (Miladi 706-715) olan Emevi Camii, İslam mimarisinin şaheserlerinden sayılmaktadır. Camii'nin 4 bin metrekare olan iç avlusunda Hz.Yahya'nın (as) türbesi bulunmaktadır. 1193 yılında vefat etmiş olan Kudüs Fatihi Salâheddin Eyyubî'nin türbesi de caminin güney cihetindedir. 1978- 2005 yılları arasında Papalık yapmış olan 6. John Paul, bir ilk gerçekleştirerek 2001 yılında Hz. Yahya'nın türbesini ziyaret etmiştir. .

el- Mescidü'l Kebîr . Samarra / Irak: Abbasi Halifesi el- Mütevekkil (Cafer bin Mu'tasım) tarafından milâdi 848- 851 yılları arasında inşa ettirilen Samarra el- Mescidi'l Kebir Camii, zamanının en büyük camisiydi. 52 metre yüksekliğinde ve 33 metre eninde olan helozonik (sarmal) şeklindeki minaresi ile meşhur olmuştur. Babil piramiti (zigurat) şeklinde inşa edilen camii içinde duvarları koyu mavi renkli cam mozaik ile kaplı olan 17 koridor bulunmaktadır.

Sultan Ahmet Camii. İstanbul: Sultan 2. Ahmet tarafından 1609-1616 yılları arasında Sedefkâr Mehmet Ağaya yaptırılan Sultan Ahmet Camii, yabancılar tarafından Blue Mosque (Mavi Camii) olarak tanınmaktadır. Sebebi ise, camii içinin 20 bin adet mavi ağırlıklı İznik çinileriyle bezenmiş olmasıdır.

Sultan Ahmet Camii Türkiye'nin 6 minareli ilk camisidir. Merkez kubbesi 43 metre yüksekliğinde olup, çapı 23.5 metre dir.

Ayasofya Müzesi. İstanbul / Türkiye:

Ayasofya, Bizanslıların en büyük katedraliydi. Sultan Muhammed Fatih 1453 yılında İstanbul'u fethedince, Ayasofya'yı camiye çevirtmiştir. 1935 yılından beridir de müze olarak işlev gören Ayasofya, Türkiye'nin önemli turistik mekanlarındandır.

Tac Mahal. Agra / Hindistan: Hindistan'ın Agra kentinde bulunan ve dünyanın yedi harikasından bir olarak gösterilen Tac Mahal bir anıt mezardır. Bâbü'r şahı Şah Cihan (1593- 1666) çok sevdiği eşinin anısına 1632 -1652 yılları arasında Tac Mahal'i yaptırmıştır.

▲ *Jama (Câmi) Mescidi. Yeni Delhi / Hindistan; Bâbü Şahı Şah Cihan tarafından 1650- 1656 yılları arasında inşaa ettirilen Jama mesdidi.*

▼ *Red Fort olarak tanınan Lal Kale. Agra / Hindistan; Şah Cihan tarafından 1565 de yaptırılan Lal Kale, UNESCO tarafından Dünya Kültür Mirası" listedine dahil edildikten sonra koruma altına alınmıştır.*

▲ *Türk Mimar Vedat Dalokay'ın tasarladığı Kral Faysal Camii.*
İslamabad / Pakistan

Lahor Kalesi. Lahor/ Pakistan ▼

▲ Yıldız Camii. Dakka/ Bangladeş

Gelibolu Camii. Sidney / Avusturalya ▼

▲ Sultan Camii, Singapur

Seyfeddin Camii, Darüsselam Sultanlığı (Burunai) ▼

▲ Türk Diyanet Vakfının yaptırdığı Tokyo Camii. Tokyo / Japonya

Bolşevik ihtilalinden kaçıp Japonya'ya sığınan Kazan Türkleri tarafından 1938 yılında yaptırılmış olan Tokyo Camii 1988 yılında yıkılınca, arsa Japon devleti tarafından camii yapılması kaydı ile Türkiye Cumhuriyetine hibe edildi. Bunun üzerine Türk Diyanet İşleri bünyesinde "Tokyo Camii Vakfı" adlı bir vakıf kurularak camii yapım çalışmaları başlatıldı. 1998 yılında temeli atılan Tokyo Camii" 2000 yılında hizmete açıldı.

Pattani Camii. Tayland ▼

▲ **Kristal Camii. Kuala Terengganu / Malezya:** Wan Men
Adasındaki İslam Kültür Bahçesinde kurulu olan Kristal Camii 2008 yılında
hizmete açılmıştır.

Putra Camii, Putracaya / Malezya ▼

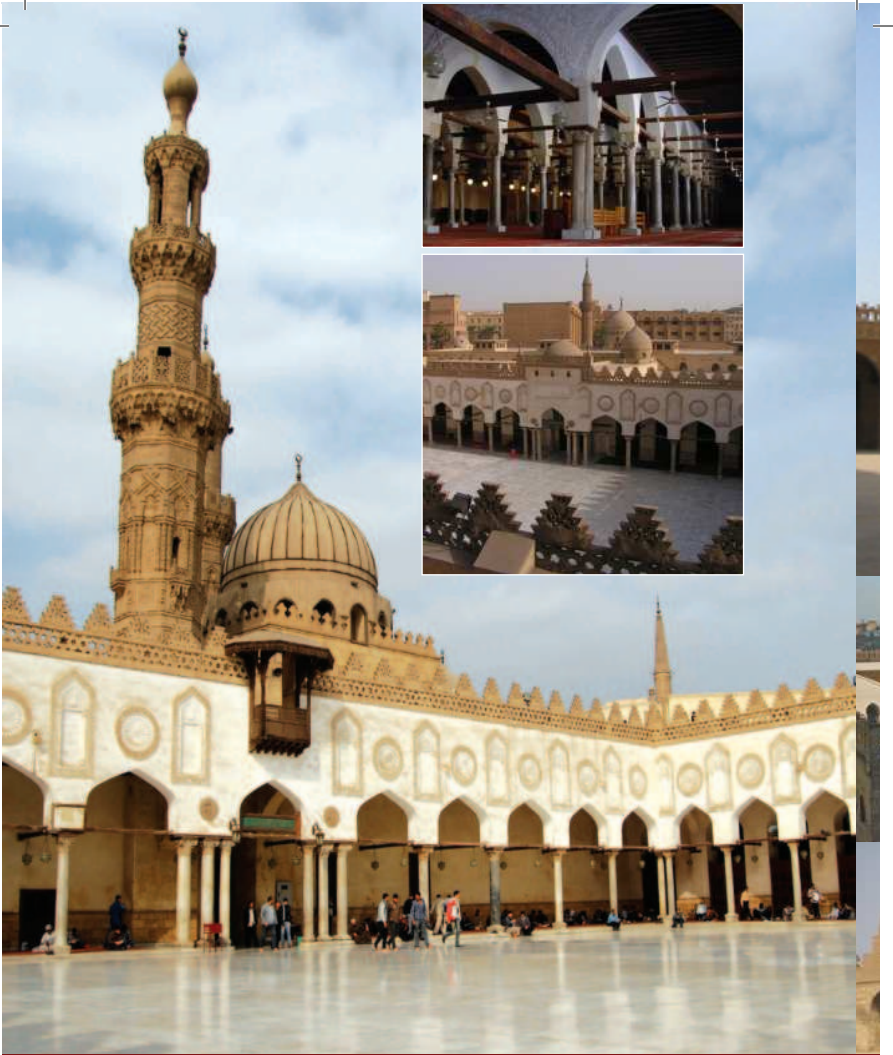

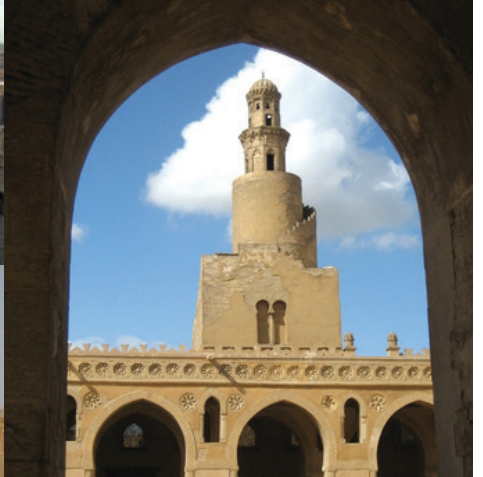
▲ Kuantan Camii, Malezya

Perak Camii, Malezya ▼

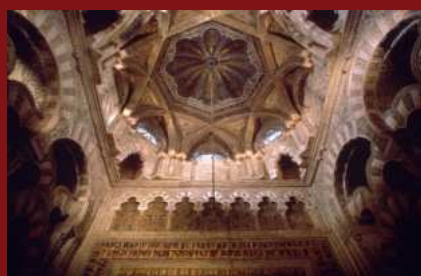

252 **el-Ezher Camii, Kahire / Mısır:** Fatimi Halifesi Muizliddinillah tarafından milâdî 971- 988 yılları arasında yaptırılan Ezher Camii, 1000 yıldan fazladır hem camii, hem de üniversite vazifesini görmektedir.

Ahmed İbn Tolûn Camii, Kahire / Mısır: İki güzel minaresi ile dikkat çeken camii, Ahmed İbn Tolûn tarafından milâdi 879 yılında yaptırılmış olup 26. 253 318 metrekare üzerine kuruludur.

Kurtuba Camii, Kurtuba/İspanya: Milâdi 822- 852 yılları arasında Endülüs Devletinin hükümdarı olan 2. Abdurrahman tarafından yaptırılan Kurtuba Camii, Endülüs devletine son veren Kral Ferdinard tarafından katedrale çevrilmiştir ve arapça mescid kelimesinden türeyen "Mazquita- Kurtuba Katedrali" ismiyle anılmaktadır.

el- Hamra Sarayı, Gırnata/ İspanya: Hem kale hem de saray olan el- Hamra Sarayı, 1353- 1391 yılları arasında Gırnata'da hüküm sürmüş olan müslüman hanedanlık döneminde yapılmıştır. Endülüs Devletinin fili olarak 1492 de sona ermesiyle, 1527 yılında saray içinde Roma İmparatoru 5. Charles adına bir saray daha yapılmıştır.

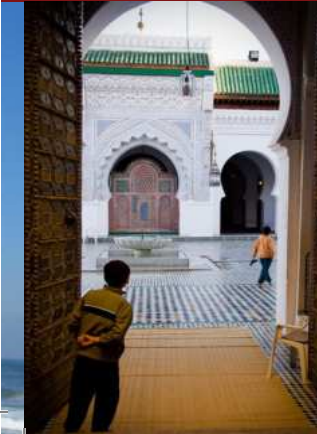

Kral 2. Hasan Camii, Kazablanka / Fas: 1993 yılında hizmete açılan Kral 2. Hasan Camii, Fransız mimar Michel Pinseau tarafından tasarlanmıştır. 210 yüksekliğindeki minaresi dünyanın en uzun minaresi ünvanına sahiptir. Camii içinde 25. bin, avlusunda ise 80 bin kişi namaz kılabilir. Geceleri, minarenin tepesinden Mekke yönüne doğru lazer ışıkları yansıtılır.

Kayravan Camii, Fas kenti / Fas: Milâdî 987 yılında inşaa edilmiş olan Kayravan Camii, 2. Hasan Camii'den sonra Fas'ın 2. büyük camisidir. Aynı zamanda da, dünyanın en eski üniversiteleri arasında gösterilmektedir.

▲ Kıpçak Camii, Aşgabad/ Türkmenistan

Âzâdi Camii, Aşgabad / Türkmenistan ▼

▲ Şirdar Medresesi, Semerkand /Özbekistan

Buhâra Camii, Buhâra /Özbekistan ▼

▲ Kul Şerif Camii, Kazan / Rusya

Kowloon Camii, Hong Kong ▼

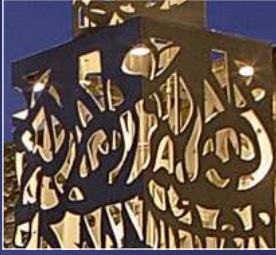
▲ Merkez Camii, Londra / İngiltere

Stokholm'da bir Camii, İsveç ▼

Büyük Camii. Paris / Fransa: 15.7.1926 tarihinde açılan Paris Büyük Camii, Fransa'nın en büyük camisi ünvanına sahiptir.

Esanın şu sözleri bu minare üzerine şahane bir şekilde işlenmiştir:
Allahu ekber.. Allahu ekber.
Eşhedü en lâ ilâhe illallah...
Eşhedü enne Muhammeden
Rasulullah.
Hayye ales- salâh
Hayye alel- felâh
Allahu ekber... Allahu ekber
Lâ ilâhe illallah

Müslümanlar, günde beş vakit namaz kılarlar. Namaz vakti, minarelerden seslenilen "Ezan" denilen nida ile bildirilir. Ezan, Müslümanları ellerindeki işi kısa bir müddet bırakmaya ve Allah'ın huzuruna varıp namaz kılmaya davet eder.Ezan, gün içinde tayin edilmiş belli vakitlerde Allah'ın huzurunda olmanın, dünyevi sorumluluklar ve meşgalelerden daha hayırlı ve daha önemli olduğuna Müslümanlara hatırlatır.

Penzberg Camii, Almanya: B. Arap Emirliklerinden Hattat Muhamed Mendi, ezan sözlerini Penzberg Camii minaresi üzerine yazmıştır.

Büyük Camii, Xi'an / Çin

▲ Büyük Camii, Endonezya

Hui Camii, Ningxia / Çin ▼

▲ Büyük Camii, Touba / Senegal

Kral Faysal Camii. Conakry / Gine ▼

▲ Dioulassa Camii, Burkina Faso

Djenne Camii, Djenne/ Mali: Temeli 1280 yılında atılan, bugünkü haline ise 1907 yılında kavuşan Djenne Camii, Afrikanın kültür sembollerinden biri olup "B.M Dünya Kültür Mirası" listesindedir. Dünyada kerpiçten yapılmış tek camii olan Djenne Camii, bölge halkı tarafından "Bani" nehrinden balçık taşınarak yılda iki defa tamir edilmektedir.

KAYNAKÇA:

- 1 Abdul Ghani, M. İlyas (2003) The History of Ala- Madinah Al- Munawwarah, Rasheed Publishing, KSA.
- 2 Ahmad, Mumtaz, (1996). İslam and Democracy. The Emerging Consensus; Middle East Affairs Journal.
- 3 Al- Bouti, M.S. Ramadan, (2006). The Jurisprudence of Seerah (Muhammad's Life), Dar Al- Fikr, Demascus, Syria.
- 4 Al- Mutawwa, Jasem, (2001). The Wives of the Prophet in Contemporary Time. Kuwait
- 5 Al- Mubarakpuri, Safi-ur- Rahman, (1996) The Sealed Nektar: Biography of the Noble Prophet Muhammad, Darussalam, KSA.
- 6 Al- Zayed, Samirah, (1995). The Inclusive Book About Prophet Mauhammad's Life, The Scientific Press. First Edition.
- 7 Armstrong, Karen (2002) İslam: A Short History.
- 8 Armstrong, Karen (1992) Muhammad: A Biography of the Prophet.
- 9 Armstrong, Karen (2007) Muhammad: A Prophet for Our Time.
- 10 Al- Nawawi, Y.S, "Riyadh Al- Saliheen", 2003 Authentic Sayings of Prophet Muhammad, Arabic Cover- Cairo- Egypt.
- 11 As- Sallaabee, ali Muhammad, "The noble life of the Prophet" Darussalam, KSA.
- 12 Bukhari, Muhammad Bin İsmael (İmam Abu Abdullah), (1997) Saheeh Bukhari, İnternetional Ideas Home- Amman- Jordan.
- 13 Cleary, Thomas, (2001). "The Wisdom of the Prophet: The Sayings of Muhammad".
- 14 Gulen, M. Fethullah, (2000). "Prophet Muhammad: Aspects of His Life, The Foundation", Virginia USA.
- 15 Hammad, Ahmad Zaki (2007), The Gracious Qur'an: A Modern Phrased interpretation in English, Lucent Interpretations, IL USA.
- 16 Hart, Micheal, (1992) "The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History" 1992 Carol Publishing Group. N.J. USA.

- 17 İslam, Yusuf, (1995) "The Life of the Last Prophet" Darussalam. KSA.
- 18 Khalidi, Tarif (2009). "Images of Muhammad: Narratives of the Prophet in İslam Across the Centuries". Kindle Edition.
- 19 Khan, M. Muhsin, "Sahih Al- Buhari- English Translation" 4th. Ed. 1985, Beirut- Lebanon.
- 20 Montgomery Watt, (1974) "Muhammad: Prophet and Statesman". Kindle Edition.
- 21 Pickthall, Marmaduke (2006). The Qur'an Translated: Message for Humanity- The International Committee for the Support of the Final Prophet, Washington.
- 22 Ramadan, Tariq; (2009)" In the Footsteps of the Prophet: Lessons from the Life of Muhammad".
- 23 Saheeh İnt. (2004), The Qur'an English Meanings. Abdul- Qassim Publishing- Al Muntada Al- İslam Jeddah- KSA
- 24 Sultan Sohaib N. Ali, Yusuf Ali, and Smith, Jane I. (2007), the Qur'an and Sayings of Prophet Muhammad: Selections Annotated & Explained (Skylight Illuminations)
- 25 Unal, Ali. "The Holy Qur'an Whith Annotated İnterpretation in Modern English" 2006, The Light- New Jersey, USA.
- 26 Wolfe, Micheal & Kronemer, Alex (2002). "Muhammad: Legacy of a Prophet" (DVD- Dec 18. 2002)
- 27 Yusuf- Hamza, (2003) "The Life of the Prophet Muhammad" (24 Audio CDs)
- 28 el- Aoude Selman, "Haza el- Rasûl" Vezâretül Evkaf/Kuveyt
- 29 el- Muslih Abdulaziz ,İnnehu el- Hak" el- Hey'e el- Âlemiyye lil İ'câz el-İlmî fi'l Kurân ve'l Sünne. S.Arabistan
- 30 Rıda Ahmed Salih, "İ'câz İlmi fi'l Sünne Nebeviyye" 2000 S. Arabistan
- 31 Rıda Ahmed Salih, "İnneha en- Nübüvve" 2010 Dâr el Hayl linneşr B.A.Emirlikleri
- 32 el- Hac Yusuf Ahmed, "Mu'cizâtü'l Kur'ân" 2010 Dâr el- Selam/Riyad
- 33 el- Mağlûs Sami, "el- Atlas el- Tarihi li Siretil Rasûl" 2008 S. Arabistan

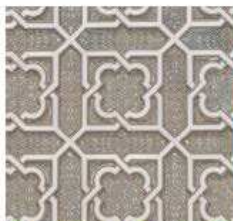
NOTLAR:

“İnsanlık tarihindeki en etkili şahıs olarak Muhammed’i seçmiş olmam bazı okurlar için şaşırtıcı olacak ve bazıları ise bunu sorgulayacaklardır. Ancak; tarihte, dünya ve ahiret işlerinde olağan üstü başarı kazanmış olan tek şahsiyet odur”

MİCHAEL H. HART:

“100: A ranking of The Most Influential Persons in History” kitabının yazarı

	Müfikirlerin Şehâdetleri	Sıfatları ve Vasıfları
	Biyografisi	Peygamberliği ve Risâleti
	Ahlak ve Medeniyet	Kadın
	Adâlet ve İnsan Hakları	Çevre
	Mûcize	Hadis-i Şerifler
	İslam Hat Sanatları	İslam Mimarisi

Çeşitli ülkelerdeki meşhur camiler, tarihi ve turistik İslami eserlere ait fotoğraflar

